

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 12

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

23 APRIL 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	567
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	569
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	572
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	576
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	577
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	583
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	584
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	589
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	591
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	595
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	601
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	601
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	616
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	618
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	625
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	626
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	626
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	626
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	628
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	633
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	633
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	634
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	636
REGISTER	641

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 32
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Frans taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die Jesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitter van Prologua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 37
van 16 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Milieutechnologie – Aanmoediging

In de ons omringende landen wordt door de overheid de sector van de milieutechnologie in sterke mate aangemoedigd. De produktie van milieutechnische middelen is in de toekomst ongetwijfeld een groeisector en biedt volgens mij grote exportkansen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. welke initiatieven reeds vanuit zijn diensten werden genomen om de Vlaamse milieutechnologie extra exportkansen te bieden ;
2. of deze nieuwe mogelijkheden reeds werden onderzocht ;
3. welke budgettaire middelen voor deze initiatieven werden vastgelegd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid vooreerst mee te delen dat op het vlak van R & D voor milieutechnologie door de Vlaamse Executieve verschillende initiatieven zijn genomen, die mede gestoeld zijn op de zienswijze van het geachte lid dat de produktie van milieutechnische middelen een groeisector is.

In de eerste plaats dient het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie te worden vermeld. Dit programma werd door de Vlaamse Executieve goedgekeurd op 20 december 1989. Het totale budget van het actieprogramma bedraagt 909,5 miljoen frank. De impact van de biotechnologie op de potentialiteiten van milieutechnologische ontwikkelingen is bijzonder groot. De conceptie van het Actieprogramma Biotechnologie is zodanig dat ernaar wordt gestreefd om een stimulans te geven aan de ontwikkeling van niet polluerende industriële processen en de depollutie te bevorderen van thans bestaande industrieën. Doorheen gans het verloop van het actieprogramma zal hiermee maximaal rekening worden gehouden. Het Actieprogramma Biotechnologie kan bijgevolg worden beschouwd als een belangrijke bijdrage voor de aanmoediging van de milieutechnologie die belangrijke afgeleide effecten kan sorteren op het vlak van de exportmogelijkheden.

Tevens dient opgemerkt dat thans overleg wordt gepleegd met de Gemeenschapsminister van Leefmilieu,

Natuurbehoud en Landinrichting over de uitwerking van een milieutechnologieprogramma, waarbij specifiek de technologieën die een verbetering van de toestand van het leefmilieu kunnen verzekeren, zouden kunnen worden ondersteund. De middelen die hiervoor zullen worden uitgetrokken, dienen nog te worden vastgelegd.

Binnen het budget voor de financiering van onderzoeksprojecten op initiatief van de industrie bestaat bovendien de mogelijkheid tot financiering van projecten op gebied van milieutechnologie. Momenteel zijn een tiental projecten in het domein van de milieutechnologie lopende of in behandeling bij de Administratie voor Economie en Werkgelegenheid, voor een totaal budget van ongeveer 60 miljoen frank.

Deze projecten situeren zich op het vlak van biologische waterzuiveringstechnieken, de valorisatie van biomassa, bijvoorbeeld huisvuil, ontwikkeling van niet-toxische materialen enzovoort. Deze middelen kunnen in de toekomst worden uitgebreid in functie van de aanvragen uitgaande van de bedrijven.

Wat de directe steunverlening aan exportinitiatieven betreft, kan melding worden gemaakt van de beleidsbrief naar een Vlaams exportbeleid (Stuk 308 (1989-1990) - Nr. 1) die een coherent geheel van concrete beleidsvoorstellen bevat ter ondersteuning van de export van Vlaamse bedrijven. Zo wordt in dit document onder meer vermeld dat het bepalen van prioritaire markten en sectoren van essentieel belang is voor de uitwerking van het Vlaamse exportbeleid. Wat deze prioritaire sectoren betreft, wordt meer specifiek gewezen op de nood in een aantal landen, inzonderheid in Oost-Europa, aan opleidingsprogramma's, Westerse technologieën en know-how op het vlak van het milieu.

Aansluitend hierbij zullen joint-ventures in Oost-Europa worden gestimuleerd waarvan de financiering via het Fonds voor Innovatie en Technologie (FIT) zal gebeuren. Aan de GIMV werd gevraagd om hiertoe een operationeel kader uit te werken. Tegen 1 januari 1991 dienen alle weerhouden maatregelen, zoals vermeld in de beleidsbrief, operationeel te zijn. Dit neemt niet weg dat ondertussen Vlaamse bedrijven een beroep kunnen doen op terugvorderbare leningen van het Fonds voor Buitenlandse Handel voor hun prospectie-inspanningen op nieuwe markten buiten de EG, waarvoor een krediet is vrijgemaakt van 50 miljoen frank.

Ten slotte dient vermeld dat bedrijven een toelage kunnen krijgen van het Vlaamse Gewest voor de deelname aan internationale jaar- en vakbeurzen die voorkomen op het programma 1990 der jaar- en vakbeurzen. Hiervoor is een krediet voorzien van 65 miljoen frank. Hier kan onder meer melding worden gemaakt van Enviro (internationale vakbeurs voor milieutechnologie, afvalbeheer en gemeentereiniging) te Amsterdam en van IFEST (International Trade Fair for Environmental and Safety Technologies) te Rotterdam, waarvoor deelnemende bedrijven een subsidie kunnen ontvangen.

Vraag nr. 38
van 19 maart 1990
van de heer W. DE VliegHERE

Researchparken – Kostprijs

Ik stel vast dat op het researchpark Zellik nagenoeg alle reeds bestaande vestigingen gewone commerciële ondernemingen zijn, die slechts verschillen van andere doordat zij standaard informaticamaterieel verkopen of assembleren, met weinig of geen echte innovatieve inhoud.

Vandaar de volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Welke bedrijven hebben toelating gekregen zich op dit researchpark te vestigen en welke zijn hun activiteiten. Welke criteria werden hierbij gehanteerd en wie heeft de beslissing ter zake genomen ?
2. De aanleg van de verschillende parken heeft de gemeenschap ongetwijfeld handenvol geld gekost en het zou normaal zijn dat de bedrijven die er zich vestigen de kosten ervan dragen. Kan de geachte Minister mij laten weten wat de aankoop- en aanlegkosten zijn geweest van het researchpark Zellik en welke de bijdragen zijn die de reeds bestaande en toegestane bedrijven jaarlijks betalen of zullen betalen aan de gemeenschap ? Wat zijn geglobaliseerd dezelfde gegevens betreffende de andere researchparken in Vlaanderen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mee te delen.

1. Het researchpark Zellik is uitsluitend bestemd voor niet-milieubelastende bedrijven en inrichtingen met navorsingsdoeleinden, dit wil zeggen activiteiten op het vlak van wetenschappelijk onderzoek en -ontwikkeling, vervaardiging van prototypes, producten die een wetenschappelijke controle vereisen of een hoge toegevoegde waarde verkrijgen en activiteiten die technisch en wetenschappelijk gekwalificeerd personeel vergen.

Het terrein wordt beheerd door een Beheerscomité, samengesteld uit de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams Brabant, de Intercommunale Haviland (technische uitvoering) en de Vrije Universiteit Brussel (evaluatie van de research-gerichtheid), twee Gemeenschapscommissarissen en één vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening. De toelatingsprocedure verloopt via een beslissing van het Beheerscomité op gunstig advies van de speciaal opgerichte Industriële Commissie van de VUB over het research-gericht karakter van de investering.

Momenteel zijn de volgende ondernemingen op het researchpark gevestigd :

Arelco Computers NV : Producent BMX-computers. Levering van complete oplossingen met software en netwerken.

Atlas Copco Finishing NV : Ontwikkelen van automatische oppervlakbehandelingsinstallaties.

Geveke Electronics NV : Levering van computerprodukten, industrieel-electronische produkten, componenten en onderdelen, in samenhang met enerzijds know-how op het terrein van computersystemen en datacommunicatie-netwerken en aan de andere kant onderhoudsdiensten.

NV Groep IS : Expertisebureau.

NV Stijfhals & Partners : Ingenieurs- en architectenbureau.

MCC Computer Center : Authorized dealer IBM, Apple en Toshiba. Analyse informaticabehoefte, KMO's en Large Accounts. Software ontwikkeling. Training Center in het gebruik van micro-informatics.

CN Rood NV : Import, engineering en updating hoogwaardige elektronische meettoestellen. Engineering en ontwerp material handling toestellen. Engineering milieumetingen. Optimalisatie procesinstrumenten voor continu-analyse.

Roularta Media Group NV : Marktonderzoek. Nieuwe technologie op vlak van databanking, desktop, opmaaktechnieken, audiovisuele media enzovoort.

Sodevic NV : Application software development.

Techno Automotive Equipment : Levering en aanpassing van alle meetapparatuur voor de auto.

Canberra Packard Benelux NV : Ontwikkeling van nucleaire meet- en testapparatuur, klinische meetapparatuur, robotica en engineering.

Vecomo Electronics NV : Productie van mechanische, elektronische en elektromechanische apparatuur voor derden en eigen rekening. Ontwikkeling van eigen projecten en apparatuur. Ontwikkeling van projecten en apparatuur voor derden.

Trans European Music NV : Uitrusting van klankopnamestudio's. Uitrusten van akoestiek en klankapparatuur voor concertzalen, theater, culturele centra. Ontwerpen van computergestuurde apparaten voor de professionele klankindustrie.

Diode NV : Automatisering en industriële elektronica. Ontwikkeling van high-tech produkten volgens klantenspecificatie.

ID Systems International : Ontwikkeling van systemen voor winkeldiefstalbeveiliging.

2. Het researchpark Zellik werd in 1983 door het Vlaamse Gewest verworven voor een bedrag van 217,4 miljoen frank. Tot nog toe werden uitrustingswerken uitgevoerd ten bedrage van 54,4 miljoen frank. De percelen worden onder vorm van een erfpachtformule ter beschikking gesteld voor een duur van 30 jaar. De erfpachtcijns, welke jaarlijks wordt aangepast aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, bedraagt thans 80,3 frank per vierkante meter.

3. Wat betreft de aanleg van de andere researchparken in Vlaanderen, kan ik het geachte lid meedelen dat voor infrastructuurwerken op het terrein te Haasrode (eigendom van de Intercommunale Interleuven) tot nog toe 72,6 miljoen frank subsidies ten laste van de Vlaamse begroting werden uitgekeerd. Voor de uitrusting van de researchparken te Gent en te Mechelen, werd door de initiatiefnemers geen beroep gedaan op subsidiëring. Te Mechelen betrof het een van bij de aanvang uitgerust terrein (eigendom van de Stad Mechelen), terwijl te Gent de investeerders zelf instaan voor de aanleg van de noodzakelijke infrastructuur (de kosten daarvan zijn medebepalend voor de hoogte van de erfpachtcijns).

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 116
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitter van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen ge-

confronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 124 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Pylonen voor hoogspanningskabels – Gevaar en alternatieven

Tijdens de stormen van de voorbije weken zijn in Sint-Martens-Bodegem en Sint-Ulriks-Kapelle niet minder dan zes pylonen met hoogspanningskabels omver gewaaid. Gelukkig werden in dit nochtans dichtbewoond gebied geen huizen noch mensen getroffen.

In dit verband wil ik van de geachte Minister vernemen of dit feit niet de gelegenheid is om deze zaak terdege te onderzoeken en om maatregelen te nemen opdat dit in de toekomst niet meer mogelijk zou zijn.

Kan de geachte Minister degelijk laten onderzoeken welk gevaar de overblijvende pylonen opleveren voor het woongebied? Welke alternatieven stelt hij voor om hoogspanningslijnen op andere plaatsen te laten aanleggen, hetzij ondergronds, hetzij bovengronds, maar buiten de woonzone?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag van 12 maart 1990 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de eerste twee delen van zijn vraag betrekking hebben op een materie die niet tot mijn bevoegdheid behoort. Het is in de eerste plaats de bouwheer van dergelijke constructies die dient te waken over de veiligheid van de door hem opgerichte pylonen.

Wat het laatste deel van zijn vraag betreft, komt het me voor dat de beoordeling van dergelijke hoogspanningsleidingen best geschiedt per individuele concrete aanvraag, waarbij de door de bouwheer voorgestelde oplossing met het oog op een goede ruimtelijke ordening wordt onderzocht.

Vraag nr. 126 van 14 maart 1990 van de heer L. VANHORENBEEK

Woonuitbreidingsgebied Gouden Kruispunt Tielt- Winge – Vestiging bedrijven

In zijn antwoord op vraag nummer 67 van 10 januari 1990 laat de geachte Minister doorschemeren dat slechts handels- en distributiebedrijven zouden worden toegelaten.

Volgens het ontwerp van bijzonder plan van aanleg (BPA) dat werd aangenomen door de Gemeenteraad van Tielt-Winge op 30 december 1980 is gans het woonuitbreidingsgebied voor woningbouw bestemd. Het voorstel tot inplanting van een aantal bedrijven doet de vraag rijzen of zich hier geen herziening van het gewestplan opdringt.

Volgens opmerkingen, opgesteld door de AROL van Vlaams Brabant, is de thans voorgestelde structuur strijdig met de reeds goedgekeurde verkaveling. Een wijziging van fase II van de verkaveling is bovendien noodzakelijk vóór de uitvoering van deze structuur.

Uit het voorgaande blijkt dat een bouwtoelating voor bedrijfsgebouwen slechts kan worden verleend onder de volgende beperkende voorwaarden :

1. het opstellen van een BPA ;
2. het in herziening stellen van het gewestplan ;
3. de goedkeuring van de nieuwe structuur in een structuurplan ;
4. de toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, waardoor woonuitbreidingsgebieden uitsluitend bestemd zijn voor groepswooningbouw ;
5. het opstellen van een milieueffectenrapport.

Volgens de geachte Minister kunnen in dit woonuitbreidingsgebied handel, ambacht en kleinbedrijf worden toegelaten.

Op welke juridische basis steunt de geachte Minister zich om handels- en distributiebedrijven toe te laten?

Op welke manier kan de vestiging van deze bedrijfsgebouwen met een maximum grondoppervlakte van 1.200 vierkante meter in één of twee bouwlagen in dit gebied worden verantwoord?

Hoe kan worden aangetoond dat een handelsbestemming niet zou indruisen tegen de bepalingen van het gewestplan?

Antwoord

Gevolgevend aan zijn vraag van 14 maart 1990 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat zeer recentelijk een bouwaanvraag werd overgemaakt aan de Provinciale Directie van de Ruimtelijke Ordening te Leuven.

Voormelde aanvraag wordt momenteel door deze in-

stantie onderzocht zodat het voorbarig zou zijn nu reeds een standpunt ter zake in te nemen.

Ik zal niet nalaten het geachte lid van de verdere afhandeling van dit dossier op de hoogte te houden.

Vraag nr. 128
van 19 maart 1990
van de heer W. Cortois

Ruilverkaveling Hakendover – Bestemmingswijziging percelen

Op het grondgebied van de Stad Tienen, hoofdzakelijk op het grondgebied van de deelgemeente Goetsenhoven, werd bij toepassing van de ruilverkavelingswet van 22 juli 1970, de ruilverkaveling Hakendover voltooid.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. of voor percelen die destijds als landbouwgronden werden geruild, nadien een bouwtoelating werd verleend ;
2. of het mogelijk is dat na verloop van tijd landbouwgronden, als dusdanig geruild, uiteindelijk het statuut van bouwgrond verwerven, zulks onder het mom van een oude niet vervallen verkaveling ?

Ik verwijs in dat verband naar het te koop aanbieden van een villagrond gelegen op de Sint-Pietersberg te Goetsenhoven.

Het is duidelijk dat een ruilverkaveling waarbij de nieuwe eigenaars via allerhande wegen uiteindelijk van landbouwgronden bouwpercelen kunnen maken een schromelijke onrechtvaardigheid betekent voor de oude eigenaars.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling uit kracht van wet, beiden bijzondere wetten zijn en bijgevolg de ene geen voorrang heeft op de andere.

Het al dan niet opnemen van bepaalde gronden in het ruilverkavelingsblok en het doorvoeren van een ruilverkaveling doet geen uitspraak over het stedenbouwkundig statuut van de gronden. Verkavelingsvergunningen, die niet vervallen zijn krachtens artikel 57, § 4, of artikel 57bis § 4 of 5, of krachtens artikel 74 van de stedenbouwwet, blijven ook geldig in het blok, onverminderd de procedures van de ruilverkavelingswet.

In verband met de villagrond op de Sint-Pietersberg te Goetsenhoven kan ik het geachte lid meedelen dat het hier gaat om een goedgekeurde verkaveling van 19 september 1963, gewijzigd op 8 december 1988. De verkaveling is niet vervallen en één van de twee percelen is reeds bebouwd.

Vraag nr. 129
van 19 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Stapelplaats van autowrakken op de Zwaanhoekwijk te Oudenburg – Maatregelen

Langs de spoorweg Brussel-Oostende bevindt zich ter hoogte van Oudenburg (Zwaanhoekwijk) een stapelplaats voor autowrakken (autokerkhof). Deze opslagplaats ligt zeer dicht bij de spoorlijn en is vanuit de trein goed zichtbaar en bovendien helemaal niet afgesloten met een scherm, noch met beplanting. Het terrein biedt een troosteloze aanblik en heeft op gebied van leefmilieu een onduidbare en schandalige situatie doen ontstaan. Herhaaldelijk heb ik reeds bij de geachte Minister en zijn voorgangers deze situatie aangeklaagd.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen wanneer hij nu eindelijk zal optreden om een einde te stellen aan deze schandelijke toestand ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de geplogenheden behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, het geachte lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte zal worden gebracht van deze zaak.

Vraag nr. 130
van 21 maart 1990
van de heer W. CORTOIS

Vernietiging van beschermingsbesluit Floordambos – Nieuwe procedure

De Raad van State heeft het beschermingsbesluit van het Floordambos te Melsbroek vernietigd. Graag vernam ik van de geachte Minister welke precieze stappen hij onderneemt om de bescherming van het Floordambos te vrijwaren.

Wanneer start de geachte Minister een nieuwe procedure om het gebied als landschap te beschermen.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik op 21 maart 1990 de voorlopige rangschikking van het Floordambos te Melsbroek heb ondertekend.

Voor een periode van maximum 9 maanden zijn de erfdiensbaarheden zoals gespecificeerd in het nu vernietigd rangschikkingsbesluit van kracht.

Tijdens deze voorlopige bescherming zal een diepgaand onderzoek plaatsvinden en zullen alle betrokkenen hun eventuele bezwaren kunnen uiten.

Na die 9 maanden zal desgevallend de definitieve bescherming worden ondertekend.

Vraag nr. 131
van 23 maart 1990
van de heer G. JANZEGERS

Villa Tremouroux-Dumont te Hoegaarden – Beschermingsprocedure

Op 6 mei 1988 werd de villa Tremouroux-Dumont, Klein Overlaar 77 te Hoegaarden en de onmiddellijke omgeving, opgenomen als voor bescherming vatbaar monument en dorpsgezicht in een ministerieel besluit (dossier nummer 3294).

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat een definitieve bescherming door een besluit van de Vlaamse Executieve in de weg staat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de voormalige villa Tremouroux-Dumont te Hoegaarden als monument werd beschermd bij ministerieel besluit van 6 februari 1990.

Vraag nr. 133
van 27 maart 1990
van de heer J. LOONES

Duinengebied Groenendijk Oostduinkerke – Bescherming

Bij beschermingsbesluit van 18 september 1981 werd het duingebied Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke beschermd, wegens het uitzonderlijk botanisch belang, als „cultuurhistorisch monument van eerste orde”.

Dit beschermingsbesluit werd door een recent arrest van de Raad van State vernietigd wegens procedurefouten.

Tot grote tevredenheid van gezond redenerend en natuurminnend Vlaanderen heeft de geachte Minister onmiddellijk verklaard het nodige te zullen doen tot bescherming van het betreffende duingebied, waarbij de Vlaamse Regering reeds op 14 maart 1990 de gedeeltelijke voorlopige vaststelling van het ontwerp van Gewestplan Veurne-Westkust zou hebben aanvaard, waarbij onder meer het betreffend gebied Groenendijk wordt beschermd.

Kan de geachte Minister antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welk lot is de bouwaanvragen die overeenkomstig het thans bestaande Gewestplan en het goedgekeurde bijzonder plan van aanleg Onze-Lieve-Vrouwter-Duinen zouden worden ingediend, beschoren ?
2. Is het voor een volledige bescherming of om andere redenen nog van bijkomend belang dat het gebied

opnieuw, in de zin van het vernietigde beschermingsbesluit, zou worden beschermd als landschap ?

3. Zijn er, in het kader van de thans getroffen beslissingen, nog onderhandelingen mogelijk, met kans op een afwijkende bestemming voor bepaalde beperkte gedeelten van het betreffende gebied, zoals bijvoorbeeld een uitbreiding van de gemeentelijke begraafplaats ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het Gewestplan Veurne-Westkust werd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 8 maart “1989 in herziening gesteld teneinde een wijziging van bestemmingen mogelijk te maken van waterwinningsgebied en woonuitbreidingsgebied naar natuurgebied en natuurreservaat. Het ontwerp-gewestplan dat deze laatste bestemmingen voorziet, werd voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 14 maart 1990.

Aangezien een ontwerp-gewestplan dezelfde bindende en verordenende kracht heeft als een gewestplan zijn de lagere plannen die in strijd zijn met dat ontwerp-gewestplan niet meer van toepassing. Concreet betekent dit dat geen bouwvergunningen meer kunnen worden verleend in strijd met dit ontwerp-gewestplan.

2. Een nieuwe rangschikking als landschap kan van bijkomend belang zijn, omdat zodanig besluit meer specifieke bepalingen kan opleggen die in het kader van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw niet steeds vergunningsplichtig zijn. Een voorstel in die zin is momenteel in onderzoek.
3. Zolang het gewestplan niet definitief is vastgesteld kunnen naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp-gewestplan, nog wijzigingen worden aangebracht aan de voorlopig vastgestelde bestemmingen.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN
 EN GEZIN

Vraag nr. 32
van 7 maart 1990
van mevrouw M. VOGELS

Hogere functies bij Kind en Gezin – Wettelijkheid

Op 31 mei 1989 ontvingen de personeelsleden van Kind en Gezin een dienstnota waarbij hen werd medegedeeld dat de Raad van Beheer tijdens zijn vergadering van 24 mei 1989 hogere functies had verleend aan een aantal ambtenaren van Kind en Gezin en dit met ingang van 1 mei 1989.

Van de vijf personen die dergelijke hogere functies kregen bezitten er drie niet de vereiste anciënniteit (namelijk drie jaar) voor een dergelijk ambt. Eén van de begunstigden had zelfs nog niet met gunstig gevolg het examen voor bestuurssecretaris bij het Vast Wervingssecretariaat afgelegd.

Kan de geachte Minister mij mededelen of er al dan niet ambtenaren in dienst zijn van Kind en Gezin die wél de vereiste anciënniteit bezitten en zo ja, waarom deze niet werden bevorderd ?

Ook had ik graag vernomen wat de geachte Minister zal doen om de wettelijkheid te herstellen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Raad van Beheer van Kind en Gezin met ingang van 1 mei 1990 de volgende hogere ambten heeft toegekend.

1. Een adviseur (rang 13) werd belast met het hoger ambt van bestuursdirecteur (rang 15).

Deze betrekking is definitief vacant op de personeelsformatie van de instelling.

Slechts één personeelslid voldeed aan de voorwaarden inzake bevordering zoals gesteld bij artikel 39 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939, betreffende de bevordering en de loopbaan van het Rij kspersoneel.

Bij het vacant verklaren van de betrekking (toepassing artikel 4 koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt) heeft het personeelslid zich geen kandidaat gesteld en bovendien heeft ze in de Directieraad verklaard dat zij niet geïnteresseerd was in het hoger ambt.

Dit hoger ambt werd toegekend bij toepassing van artikel 6 § 1 van het hiervoor geciteerde koninklijk besluit van 8 augustus 1983.

2. Een adviseur (rang 13) werd belast met het hoger ambt van inspecteur-generaal (rang 15).

Deze betrekking wordt tijdelijk niet door de titularis waargenomen.

De ambtenaar waarvan sprake in het eerste punt was niet geïnteresseerd in het hoger ambt van inspecteur-generaal, zodat de toekenning eveneens gebeurde op basis van artikel 6 § 1 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983.

De hogere ambten vermeld onder 1. en 2. gebeurden bij toepassing van artikel 3 § 2 en 6 § 4 van het reeds meermaals geciteerde koninklijk besluit van 8 augustus 1983.

3. Een adjunct-adviseur (rang 11) werd belast met het hoger ambt van adviseur (rang 13).

De ambtenaar voldeed aan de voorwaarden van artikel 3 van het genoemd besluit van 8 augustus 1983.

De betrekking werd ondertussen definitief vacant

verklaard. De reglementaire procedure werd ingezet en stipt gevolgd en de betrokkene werd in dat ambt benoemd.

4. Een bestuurssecretaris (rang 10) werd belast met het hoger ambt van adjunct-adviseur (rang 11).

Deze betrekking is tijdelijk vacant.

De toekenning van het hoger ambt is gebeurd bij toepassing van artikel 6 § 4 van het geciteerde koninklijk besluit.

Belanghebbende voldeed in de loop van 1989 aan de bij artikel 3 § 1 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 gestelde voorwaarden.

5. Twee personeelsleden, respectievelijk hoofdsociaal verpleegkundige (rang 24/6) en sociaal verpleegkundige (rang 22/6) werden belast met het hoger ambt van bestuurssecretaris (rang 10).

De betrekkingen waren definitief vacant.

Het eerst bedoeld personeelslid was laureate van het examen van bestuurssecretaris en voldeed bijgevolg aan de voorwaarden gesteld bij artikel 3 § 1 van het reeds meermaals genoemde koninklijk besluit.

De betrekking werd ondertussen definitief vacant verklaard. De reglementaire procedure werd ingezet en stipt nagevolgd.

De betrokkene werd in dit ambt benoemd.

Het tweede personeelslid bezit naast haar diploma van sociaal verpleegkundige het licentiaatsdiploma in de ziekenhuiswetenschappen. Aangezien er enerzijds geen laureaten meer waren van het bevoorderingsexamen van bestuurssecretaris en zij, anderzijds die functie werkelijk uitoefent, werd haar het hoger ambt toegekend op basis van artikel 6 § 1 van het koninklijk besluit van 8 augustus 1983.

Het bevoorderingsexamen van bestuurssecretaris bij het Vast Wervingssecretariaat werd aangevraagd van zodra dit mogelijk was.

De Commissarissen hebben geen bezwaar gemaakt tegen de beslissingen van de Raad van Beheer.

Vraag nr. 33 van 7 maart 1990 van mevrouw M. VOGELS

Seminarie staf Kind en Gezin te Corsendonk – Nut en kostprijs

Zonder enige inspraak werden de stafleden van Kind en Gezin verplicht een tweedaags residentieel seminarie bij te wonen in de priorij van Corsendonk te Oud-Turnhout (4 en 5 oktober 1989).

In dit verband hadden wij van de geachte Minister graag vernomen :

1. wat het precieze programma was van dit „seminarie” (onderwerpen, dagindeling) alsook het concrete nut dat deze bijeenkomst zou hebben ;

2. wat het totale bedrag was dat Kind en Gezin hiervoor heeft moeten betalen aan de priorij van Corsendonk (logieskosten, organisatie, maaltijden, infrastructuur enzovoort) ;
3. wie eigenaar is van deze priorij en aan welke personen of welke instelling Kind en Gezin de, kosten van dit seminarie moet vergoeden ;
4. of het verantwoord is dat de Administrateur-generaal eigenmachtig een dergelijke inbreuk pleegt op het privé-leven van zijn personeel dat bovendien pas op 25 september jongstleden hiervan in kennis werd gesteld.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen hetgeen volgt.

1. Kind en Gezin werd in september 1987 operationeel. Om een overheidsinstelling van 1.108 personeelsleden met belangrijke opdrachten en taken naar de bevolking op een efficiënte, effectieve en kwalitatieve wijze te laten functioneren, dienen -vooreerst zijn topambtenaren zelf een aantal vaardigheden verder te ontwikkelen. Dit is een van de uitgangspunten in de integrale kwaliteitszorg.
2. De doelstelling van het tweedaagse seminarie te Corsendonk kan als volgt worden samengevat :
 1. vergroten van de zelfkennis : eigen zwakke en sterke punten ;
 2. ontwikkelen van de communicatievaardigheid ;
 3. vergroten van de communicatievaardigheid ;
 4. bevorderen van de toepassing van het geleerde op de dagelijkse managementsproblemen.
3. De residentiële formule werd gekozen om, gelet op de intensiteit van het programma, onnodige verplaatsingen te vermijden en om de 11 stafleden toe te laten elkaar ook informeel te leren kennen.
4. Het programma behandelde het thema leiding geven met zijn verschillende fasen en taken :
 - beoordelen ;
 - organiseren ;
 - motiveren ;
 - delegeren ;
 - instrueren ;
 - controleren ;
 - verbeteren.

Dit programma werd theoretisch behandeld, afgewisseld met praktische oefeningen, waarbij de deelnemers onder andere ook de eigen leiderschapstijl konden verkennen.
5. Het programma liep gedurende de twee dagen van 8.45 u. tot 19 u., met onderbreking voor lunch.
6. De Priorij Corsendonk is gelegen in Oud-Turnhout. De voormalige Priorij werd gerestaureerd in de jaren 1930-1975 en om het karakter van studie en meditatie te bestendigen werd er een conferentiecentrum ingericht.

Sinds meer dan 10 jaar komen in Corsendonk firma's, instellingen en organisaties samen voor studie en overleg. Corsendonk heeft juridisch het statuut van een samenwerkende vennootschap. -

7. De totale kosten voor het tweedaagse residentiële verblijf bedroegen 100.241 frank.
8. Deze tweedaagse training betekende geenszins een inbreuk op het privé-leven van de deelnemers. Er was een duidelijk professioneel doel.

De deelnemers werd in de stafvergadering van 4 september 1989 door de Administrateur-generaal mondeling ingelicht dat deze tweedaagse zou plaats hebben op 4-5 oktober.

Op 25 september werden de deelnemers schriftelijk ingelicht over een aantal praktische schikkingen en werd het gedetailleerde programma bekend gemaakt. De deelnemers hebben geen bezwaren geuit.

Vraag nr. 34 van 7 maart 1990 van mevrouw M. VOGELS

Vacante betrekkingen Kind en Gezin - Toewijzing

Op 24 mei 1989 werd door de Raad van Beheer van Kind en Gezin beslist een aanvraag in te dienen tot wijziging en uitbreiding van het voorlopig kader van deze instelling. De aanvraag dateert van 1987. Het indienen gebeurde op een moment waarop reeds bestaande ambten nog niet eens werden toegewezen (onder meer verschillende ambten van bestuurssecretaris, drie ambten van adjunct-adviseur en een ambt van directeur). Bovendien klagen instellingen en diensten die met Kind en Gezin moeten werken over de slechte werking en het gebrek aan coördinatie en leiding in de onderscheiden directies.

Kan de geachte Minister mij meedelen of Kind en Gezin de nog vacante betrekkingen van niveau 1 inmiddels reeds heeft toegewezen en zo neen, wanneer dit zal gebeuren ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat na de splitsing van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn de Nederlandstalige personeelsleden bij koninklijk besluit van 28 januari 1987 (Belgisch Staatsblad van 18 maart 1987) op 1 februari 1987 aan de Vlaamse Gemeenschap werden overgedragen.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juni 1987 werd de personeelsformatie van Kind en Gezin vastgelegd (Belgisch Staatsblad van 27 juni 1987).

Na ongeveer 1,5 jaar werking heeft de Administratie van Kind en Gezin een nieuw aangepast ontwerp van personeelsformatie voorbereid. Dit ontwerp kreeg gunstig advies van de Directieraad, de Syndicale Raad van Advies en de Raad van Beheer.

In de betrekkingen die in de personeelsformatie defini-

tief vacant waren (onder andere adviseur, adjunct-adviseur, bestuurssecretaris, . . .) werden de kandidaten reeds definitief benoemd.

Vraag nr. 36
van 7 maart 1990
van mevrouw M. VOGELS

Verplaatsingen Administrateur-generaal Kind en Gezin – Regeling

Naar ik verneem zou de Administrateur-generaal van Kind en Gezin tijdens zijn vakantieperiode van 31 juli tot 31 augustus 1989 gebruik hebben gemaakt van twee dienstwagens, namelijk een Renault Espace en een Ford Scorpio.

Kan de geachte Minister mij dit bevestigen ?

Zo ja, welke vergoeding heeft de Administrateur-generaal van Kind en Gezin betaald voor dit gebruik ?

Tevens had ik van de geachte Minister graag vernomen hoeveel benzinebons voormelde Administrateur-generaal tijdens dezelfde vakantieperiode heeft gebruikt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De vakantieperiode van de Administrateur-generaal van Kind en Gezin liep van 31 juli tot 18 augustus 1989.

Tijdens deze vakantieperiode heeft de Administrateur-generaal geen gebruik gemaakt van de Ford Scorpio. Deze wagen was permanent gestald in de garage van de chauffeur van de Administrateur-generaal.

De Administrateur-generaal heeft in hoofde van zijn functie onder meer voor verplaatsingen naar Brussel van de andere wagen gebruik gemaakt.

Vraag nr. 38
van 9 maart 1990
van de heer A. SCHELLENS

Plaatsingen door Jeugdrechtbank Leuven – Aantal en aard

Door de jeugdrechtbanken worden kinderen voor eventuele opvang en begeleiding toevertrouwd aan tehuizen, instellingen of andere organisaties.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister hoeveel kinderen voor de jaren 1987, 1988 en 1989 door de Jeugdrechtbank van Leuven werden geplaatst.

Tevens wens ik de begeleidende organisatie of instellingen te kennen aan wie de kinderen werden toevertrouwd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. voor het jaar 1987

In 232 gevallen werden door de heer Procureur des Konings navorsingen en eventueel maatregelen gevorderd. In 35 gevallen werden geen voorlopige maatregelen getroffen. 116 minderjarigen werden terug aan hun ouders toevertrouwd onder toezicht van de Jeugdrechtbank. 62 minderjarigen werden geplaatst in een pleeggezin, 6 in een geschikte privé-instelling, 11 minderjarigen werden toevertrouwd aan de vroegere groep der Rijksgestichten voor observatie en opvoeding onder toezicht (nu genaamd Gemeenschapsinstellingen voor Bijzondere Jeugdbijstand) en 2 minderjarigen werden voor een korte periode opgenomen in een gevangenis.

2. voor het jaar 1988

Op de 256 gevallen waarin door de heer Procureur des Konings navorsingen en eventueel maatregelen werden gevorderd, dienden in 36 gevallen geen voorlopige maatregelen te worden getroffen. 92 minderjarigen werden terug aan hun ouders toevertrouwd onder toezicht. 12 minderjarigen werden in een pleeggezin geplaatst, 78 in een geschikte privé-instelling en 10 minderjarigen werden toevertrouwd aan de vroegere groep der Rijksgestichten. Geen enkele minderjarige werd in een huis van arrest opgenomen.

Voor het jaar 1989 beschikt mijn Administratie nog niet over de nodige gegevens. Indien het geachte lid dit echter wenselijk acht kunnen deze gegevens hem binnen afzienbare tijd persoonlijk worden toegezonden.

Vraag nr. 39
van 12 maart 1990
van mevrouw N. MAES

Gelijkberechtiging van mannen en vrouwen – Maatregelen

In de Bondsrepubliek Duitsland behoort de gelijkberechtiging van mannen en vrouwen tot de grote beleidsopgaven voor de jaren 1990. Om tot een sociale rechtvaardigheid te kunnen komen, heeft de Bondsmminister voor Jeugd, Gezin, Vrouwenzaken en Gezondheid enkele belangrijke inhaalmaatregelen getroffen :

- verbetering van de sociale wetgeving (onder meer toekennen van opvoedersloon, opvoedersverlof tot 18 maanden) ;
- inschakelen van pensioenkrediet voor vrouwen waarbij vanaf 1992 3 opvoedingsjaren worden beschouwd als gewerkte jaren. De vrouw krijgt 10 jaar vrijstelling voor de opvoeding van de kinderen, zonder verlies van het pensioenrecht ;
- er wordt een fiscale aftrek tot 250.000 frank per jaar verleend voor gezinnen waar een zwaar zieke wordt verzorgd door een beroepskracht ;
- het opvoedingsverlof en de deeltijdse arbeid zou worden geregeld met behoud van de sociale voorzieningen en een versoepeling van de wederinschakeling in de deeltijdse arbeid.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. of reeds overleg werd gepleegd tussen de verschillende bevoegde instanties om ook in ons land de gelijkberechtiging van mannen en vrouwen te bevorderen ;
2. of er nieuwe initiatieven werden gepland ;
3. of de gezinsvriendelijke maatregelen van Duitsland reeds door de Administratie van de Minister werden bestudeerd ;
4. of reeds werd nagegaan of de Duitse voorzieningen ook toe te passen zijn op onze wettelijke regelingen.

Antwoord

Het is het geachte lid niet onbekend dat de maatregelen waarnaar zij verwijst in de Duitse Bondsrepubliek zoals verbetering van de sociale wetgeving, pensioenkrediet voor vrouwen, fiscale aftrekken, opvoedingsverlof en deeltijdse arbeid hier tot nationale materies behoren en bijgevolg buiten de bevoegdheid liggen van de Vlaamse Gemeenschap.

Alhoewel het mij aldus niet mogelijk is na te gaan of de Duitse voorzieningen ook hier kunnen worden toegepast op onze wettelijke regelingen kan ik het geachte lid wel verzekeren dat ikzelf en ook mijn Administratie de gezinsvriendelijke maatregelen niet alleen van Duitsland maar ook van andere Europese landen bestuderen.

Dit gebeurt onder meer in het kader van de Conferentie van de Europese Ministers belast met de Gezinsaanlegenheden waarop de 23 lidstaten van de Raad van Europa vertegenwoordigd zijn, evenals in het Directiecomité voor Sociale Zaken bij de Raad van Europa waarin een ambtenaar-generaal de Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigt. Via deze kanalen wordt over de gezinsmaatregelen van gedachten gewisseld en wordt onderling heel wat leerrijke documentatie uitgewisseld.

Voor wat het overleg betreft tussen bevoegde instanties om gezinsvriendelijk te maatregelen te bevorderen kan ik vooral verwijzen naar de adviezen die door de Vlaamse Hoge Raad van het Gezin werden uitgebracht en overgemaakt aan de bevoegde nationale Ministers. Het betreft hier voornamelijk het advies inzake de verlaging van de meerderjarigheidsgrens (20 februari 1989), het advies inzake de bescherming van zwangerschap en moederschap (15 januari 1990). Een advies over de hervorming van de kinderbijlagen wordt in de loop van dit jaar verwacht en eerlang zal eveneens advies worden uitgebracht over belangrijke thema's als gezinsarbeid, gezinssolidariteit (verzorging binnen het gezin van bejaarden, zieken en gehandicapten), éénoudergezinnen.

Als nieuwe initiatieven kan ik het geachte lid verder nog verwijzen naar de uitvoering die thans bezig is voor wat betreft maatregelen voorzien in de beleidsnota's over armoedebestrijding en migrantenbeleid, de aanpassing van het decreet op de bijzondere jeugdzorg,

het bij de Vlaamse Raad aanhangig gemaakte decreet tot oprichting van de Vlaams Fonds voor Sociale integratie van personen met een handicap, voorstellen inzake uitbreiding van de opvangmogelijkheden voor bejaarden.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 31
van 9 april 1990
van mevrouw N. MAES

VDAB-Cursussen – Toeslag kinderopvang voor alleenstaanden

Wanneer een alleenstaande vrouw met kinderlast een bijscholingscursus of omscholingscursus van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) volgt, ontvangt zij een toeslag van 300 frank per dag voor de kinderopvang.

Naar verluidt is deze maatregel enkel van toepassing op alleenstaande vrouwen met kinderlast.

Kan de geachte Minister dit bevestigen ?

Wordt overwogen om ten behoeve van alleenstaande mannen met kinderlast dezelfde maatregel te nemen ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Overeenkomstig het besluit van de Executieve van 18 oktober 1989 tot uitbreiding van artikel 101 § 1, 1° van het besluit van 21 december 1988 houdende de organisatie van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding wordt aan vrouwen met kinderlast van wie het jongste kind op het ogenblik van de opleiding niet ouder is dan tweeënhalve jaar, een bijkomend forfaitair bedrag van 160 frank toegekend per halve dag tijdens dewelke beroepsopleiding werd gevolgd.

Dit besluit werd genomen in uitvoering van het Vlaamse Regeerprogramma waarin de intentie is ingeschreven om in het opleidingsbeleid bijzondere inspanningen voor vrouwen uit te werken.

Rekening werd gehouden met het advies van de Emancipatieraad van 19 oktober 1988, waarin wordt gesteld dat preventieve en curatieve maatregelen zich opdringen ten voordele van de groep langdurig werklozen, die grotendeels uit vrouwen bestaat.

Ten slotte wens ik erop te wijzen dat het doel van dit besluit is te komen tot een positieve discriminatie ten aanzien van vrouwelijke werklozen. Hierbij wordt een sociale begeleidingsmaatregel geïntroduceerd voor opleidingsdoelstellingen die specifiek de wederinschakeling van vrouwen nastreven.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 220
van 5 maart 1990
van de heer M. CAPOEN

Biologische waarderingskaarten – Publikatie

Tot op heden zijn er voor Vlaanderen slechts elf biologische waarderingskaarten gepubliceerd, wat een enorme vertraging betekent op het geplande uitgaveschema. Graag vernam ik van de geachte Minister wat de vooruitzichten zijn inzake voorbereiding en uitgave voor de resterende waarderingskaarten.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid betreffende de biologische waarderingskaart kan ik het volgende mededelen.

Het initiatief voor het opstellen en publiceren van de biologische waarderingskaart ging niet uit van de Vlaamse Gemeenschap. Het project werd gestart in 1978 door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie in samenwerking met diverse onderzoeksinstituten en universiteiten. Het betreft dus een nationaal en wetenschappelijk project, dat werd uitgevoerd door een wisselend aantal tijdelijke werkkrachten. Dit had continuïteitsproblemen voor gevolg, vooral sedert 1986, toen de kaartuitgaven werden gestaakt.

Het Instituut voor Natuurbehoud heeft gedurende de periode van 1986-1989 stappen ondernomen ter aanvulling van de ontwerpkaarten en van de begeleidende teksten. Op gunstig advies van de Inspectie van Financiën en van mijzelf werden hiertoe projecten uitbesteed aan de Universitaire Instelling Antwerpen en aan de Rijksuniversiteit Gent. De besluiten van de Vlaamse Executieven van 23 maart 1989 met betrekking tot de milieueffectrapportering hebben de beschikbaarheid van dit kaartdocument nog meer noodzakelijk gemaakt als gelijkvormig referentiekader voor het gehele Vlaamse Gewest.

Eind 1989 heb ik daarom de beslissing genomen om een cel biologische waarderingskaart toe te voegen aan het Instituut voor Natuurbehoud. Deze cel bestaat uit twee attachés en een bestuurssecretaris, met indiensttreding op 1 maart, 16 maart en 1 mei 1990. Op die wijze worden personen met jarenlange ervaring in de biologische waarderingskaart op het Instituut voor Natuurbehoud contractueel tewerkgesteld. De cel heeft onder andere als taak het document volledig af te werken, stappen te zetten voor de verdere publikatie, de kaarten te actualiseren en te operationaliseren (inclusief digitalisatie).

De huidige stand van zaken is als volgt :

- twaalf kaartblokken dienen nog te worden gepubliceerd (elk blok stemt ongeveer overeen met een NGI-kaart schaal 1/50.000) ;
- het veldwerk is nagenoeg af (op controles na) ;

- de begeleidende teksten (één tekst per kaartblok) zijn grotendeels in ontwerpversie.

Na het voorbereidende werk van de cel biologische waarderingskaart kan worden overgegaan tot publikatie. De mogelijkheden worden onderzocht om dit in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te realiseren. De totale kost voor Vlaanderen wordt geraamd op 20 miljoen (digitalisatie en publikatie), te spreiden over de begrotingsjaren 1991 en 1992. Deze middelen passen in de financiering van het onlangs gelanceerde Natuurbeleidplan.

Vraag nr. 223
van 6 maart 1990
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Nitraatgehalte in groenten – Controle

In het koninklijk besluit van 15 februari 1989 (Belgisch Staatsblad van 25 april 1989) werden de normen vastgesteld aangaande het nitraatgehalte in groenten. Zoals bekend bestaan er in bepaalde streken grote problemen in verband met mestoverschotten en overbemesting.

Juist in die streken vinden we een grote concentratie van groenteteelt, voornamelijk ter bevoorrading van de inleg- en diepvriesgroentebedrijven.

In bepaalde middens heerst, terecht of ten onrechte, een zekere onrust en vraagt men zich af, of het mestprobleem, geen effect heeft op de kwaliteit van de aldaar gekweekte groenten ?

Heeft de geachte Gemeenschapsminister enige informatie over deze problematiek ? Zijn er reeds onderzoeken gedaan naar nitraatgehalten in groenten ? Bestaan er ter zake reeds studies ? Zo ja, welke en wat zijn de vaststellingen ? Heeft de Gemeenschapsminister kennis van een onderzoek dat zou zijn gedaan door het Studiecentrum van Rumbeke, Beitem naar nitraatgehalten in de groenten ? Kan de Gemeenschapsminister zeggen welk resultaat dit onderzoek opleverde ? Zijn er aanwijzingen dat overbemesting een oorzaak is van te hoge nitraatgehalten ?

Wie verzorgt de controles van de groenten aangeboden op de markten, groenteveilingen en/of inleg- en diepvriesgroentebedrijven ? Hoe vaak gebeuren deze analyses en wat zijn de resultaten ? Is een efficiënte controle mogelijk in het korte tijdsverloop tussen aanbod en verkoop op de markten en/of veilingen teneinde produkten met te hoge nitraatgehalten uit het circuit te nemen ? Zijn er reeds groenten om reden van een te hoog nitraatgehalte uit het circuit genomen ? Worden de groenten bestemd voor de export anders benaderd dan deze bestemd voor binnenlands gebruik ?

Zijn er effecten of gevolgen voor de volksgezondheid te verwachten ?

Welk beleid wordt gevoerd om de normen, vastgelegd in voornoemd koninklijk besluit te doen naleven ?

Welke strafmaatregelen zijn er van toepassing bij niet naleving of bij overtreding van de vastgelegde normen ?

Bestaat er aangaande voornoemd thema enige coördinatie tussen de verschillende betrokken Ministeries ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nummer 216 van 27 februari 1990, gesteld door de heer E. Gryp, Lid van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 226 van 7 maart 1990 van de heer C. LISABETH

Collectorwerken N 409 (Aalter-Deinze) te Vinkt - Planning

Op 8 december 1989 stelde ik aan de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer de vraag over te gaan tot betere veiligheidsvoorzieningen en het plaatsen van verkeerslichten op de Rijksweg N 409 Aalter-Deinze in de dorpskern van Vinkt.

In zijn antwoord op mijn vraag stelt de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer dat de verbeteringswerken van het kruispunt van de N 409 met de Aarseleweg en Heerdweg in Vinkt gepaard gaan met collectorwerken, ten laste van de Stad Deinze. Daarbij stelt hij dat de Stad echter nog geen toelage heeft bekomen. Bovendien stelt hij dat de werken ten laste van het Ministerie van Leefmilieu en Infrastructuur kunnen worden opgenomen in het onderhoudsprogramma 1990.

Mijn vraag is dan ook of deze werken opgenomen zijn in het onderhoudsprogramma 1990 of erin worden voorzien ?

De uitvoering van deze werken is immers cruciaal voor het tegelijkertijd realiseren van betere veiligheidsvoorzieningen. Door de bevolking en door verscheidene instanties is al meer dan eens aangedrongen op dergelijke veiligheidsmaatregelen en op de uit te voeren collectorwerken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze betrekking heeft op werken waarvan de uitvoering zowel ten laste valt van de kredieten van het Wegenfonds als van deze van de gemeente Deinze. Het gedeelte rioleringswerken geraamd op 20.568.249 frank, waarvan het aangepast ontwerp bij de Algemene Technische Diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend op 12 januari 1990, ressorteert onder mijn bevoegdheid.

Zodra het Bestuur der Wegen van het Ministerie van Openbare Werken mij zijn voorstel tot aanbesteding van de gezamenlijke werken zal ter kennis brengen zal ik, in toepassing van het koninklijk besluit van 23 juli 1981, onverwijld overgaan tot het verlenen van de subsidie.

Vraag nr. 243 van 15 maart 1990 van de heer Jos BOSMANS

Kostprijs van drinkwater - Invloed vervuiling

Door de toenemende vervuiling van zowel het oppervlakte- als het grondwater dreigt de kostprijs van het drinkwater steeds hoger te worden.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of bovenstaande bewering betreffende de kostprijs op basis van recente cijfers juist is ;
2. hoeveel het verschil in kostprijs bedraagt tussen de procédés om drinkwater te produceren op basis van oppervlaktewater en op basis van grondwater ;
3. of de kostprijs van het drinkwater in het recente verleden werd beïnvloed door de toename van de vervuiling ten gevolge van
 - a) het nitraatgehalte ;
 - b) het fosfaatniveau ;
 - c) zware metalen ;
 - d) andere chemische verontreiniging ;
4. of er in Vlaanderen ondanks de afgebakende beschermzones, probleemgebieden zijn waarin grondwater slechts mits hoge kosten kan worden aangevend en zo ja, om welke gebieden het gaat ;
5. welke de kostprijs is om 1 liter drinkwater te produceren uit water dat werd verontreinigd door nitraten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat er geen exacte gegevens beschikbaar zijn omtrent de weerslag van de extra zuiveringskosten voortvloeiend uit de toenemende verontreiniging van het ruwe oppervlakte- en grondwater.

Volgens de beschikbare gegevens zou de kostprijs van het drinkwater momenteel alleszins nog niet wezenlijk worden beïnvloed door deze toenemende vervuiling van het oppervlakte- en het grondwater.

Uit de investeringen die ter zake door verschillende drinkwatermaatschappijen worden gepland, teneinde te kunnen voldoen aan de technische reglementering inzake drinkwater, vastgesteld bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989, kan echter worden afgeleid dat meer en meer concrete extra-zuiveringsinstallaties worden voorzien. De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening plant een denitrificatie-installatie op het Blanckaertspaarbekken waarvan de investeringskost op circa 60 miljoen frank wordt geraamd. De Antwerpse Waterwerken plannen een uitbreiding van hun actieve-koolfiltratie-eenheden voor het reduceren van het atrazinegehalte waarvan de totale investeringskost op circa 1,35 miljard frank wordt geraamd.

Verder kan ik het geachte lid meedelen dat de kostprijs

van het drinkwater vooral wordt beïnvloed door de grootte van de waterwinning en niet zozeer door het type van waterwinning, zijnde een oppervlakte- of een grondwaterwinning.

Er is mij in het recente verleden slechts één geval bekend waar de uitbouw van een flotatie-installatie – om het fosfaatgehalte in het oppervlaktewater te reduceren – in beperkte mate de kostprijs van het drinkwater heeft beïnvloed.

Er zijn mij geen afgebakende beschermingszones rond grondwaterwinningen bekend waar na behandeling van het grondwater dit laatste van zodanige kwaliteit is dat het ongeschikt is voor menselijke consumptie.

Vraag nr. 247
van 19 maart 1990
van mevrouw M. VOGELS

Indijken van De Maatjes – Gevolgen voor het reservaat

Volgens een verslag van het Ruilverkavelingscomité bestaan er Nederlandse plannen voor het indijken van De Maatjes. Volgens dit verslag zal door deze indijking een groot gedeelte van de boezemfunctie van het reservaat verloren gaan en zal alle water onmiddellijk worden afgevoerd.

Volgens uw antwoord op mijn vraag nummer 175 van 29 januari jongstleden zouden er zich problemen van waterbeheersing stellen verder stroomafwaarts van De Maatjes op Nederlands grondgebied, omdat ruilverkavelingswerken in België aanleiding zullen geven tot een beperkte debietverhoging.

We vinden het hoogst merkwaardig dat de Nederlanders enerzijds de boezemfunctie van hun reservaat verminderen, terwijl zij moeilijkheden vrezen naar aanleiding van een in het vooruitzicht gestelde debietverhoging stroomafwaarts.

Kan de geachte Minister mij een verklaring geven voor deze toch wel vreemde maatregel van de Nederlanders die bekend zijn als specialisten op gebied van waterbeheersingswerken ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

1. De problemen van waterbeheersing stroomafwaarts van de Nederlandse grens zijn niet het gevolg van de ruilverkavelingswerken. In mijn antwoord op vraag nummer 175 van het geachte lid heb ik gezegd dat het bevoegde Waterschap de beperkte debietverhoging ingevolge de geplande afleiding van de Broekloop gebruikt als een argument om verbeteringswerken af te dwingen van de Nederlandse Landinrichtingsdienst .
2. Ik ben niet bevoegd om een verklaring te geven voor maatregelen en werken op Nederlands grondgebied. Ik stel enkel vast dat enerzijds het bevoegde Waterschap verbeteringswerken wil uitvoeren en anderzijds het Nederlandse Staatsbosbeheer in 1989

het Nederlandse natuurreservaat de Maatjes volledig heeft ingedijkt.

Vraag nr. 251
van 19 maart 1990
van de heer G. BEERDEN

Onbevaarbare waterlopen – Onderhoud

Ik had graag een antwoord op onderstaande vragen.

1. 4 Welke onbevaarbare waterlopen van eerste categorie, met vermelding van hun lengte, kregen sedert 1985 geen gewone of buitengewone onderhoudsbeurt ?
 - a) Welke kregen in 1989 wel een gewoon of buitengewoon onderhoud, met vermelding der lengten ?
- 4 Welke is de totale lengte van de onbevaarbare waterlopen binnen de Vlaamse Gemeenschap ?
2. a) Welke onbevaarbare waterlopen van tweede categorie in Limburg, met vermelding van de lengte zijn sedert 1985 niet meer onderhouden ?
 - b) Welke waterlopen van deze categorie kregen in 1989 wel een onderhoudsbeurt, gewoon of buitengewoon, met vermelding der lengten ?
 - c) Welke is de totale lengte van de waterlopen tweede categorie in Limburg ?
3. Welke waterlopen of delen ervan werden of worden manueel onderhouden ? In welke gevallen wordt manueel onderhoud opgelegd en door wie ?
4. Hoeveel kredieten van de Vlaamse Gemeenschap werden in 1989 daadwerkelijk besteed aan het onderhoud van onbevaarbare waterlopen van eerste en tweede categorie ?

Graag kreeg ik van de geachte Minister een opdeling per provincie.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te geven.

1. a) Alle onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie werden sinds 1985 minstens eenmaal onderhouden, met uitzondering van :
 - Provincie Antwerpen : waterloop nummer 3 : een gedeelte van het Groot Schijn : 13.724 meter.
 - Provincie Oost-Vlaanderen : De Zuidlede : 13.000 meter (deze waterloop werd op 27 maart 1986 ingedeeld bij de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie). In het kader van de ruimingswerken (dienstjaar 1989 – Lot 3) wordt een kruidruiming uitgevoerd in 1990.
 - Provincie West-Vlaanderen : (in meters)

Koolhofvaart	8.461
Proostdijkvaart	1.835
Venepevaart	2.780

Nieuw Bedelf	3.548
Kreek van Nieuwendamme	4.032
Vladslovaart	5.100
Zonder Naam 0.6.	2.425
Waggelwater	1.115
Zonder naam 0.4.1.	1.632
Totaal West-Vlaanderen	30.928

1. b) Volgende waterlopen werden in 1989 onderhouden, met dien verstande dat er geen verschil is tussen gewoon of buitengewoon onderhoud :

- in de Provincie Antwerpen :	(in meters)
Vrouwvliet	13.250
Noordelijke Watergang	5.700
Grote Watergang	2.000
Vliet en Molenbeek	19.800
Zielbeek	1.500
Groot Schijn (deel)	10.630
Mark	18.200
Aa of Weerij	5.050
Markske	2.250
Kleine Nete	27.170
Aa	19.945
Wimp	12.085
Bollaak	16.942
Grote Nete	26.333
Molnete	13.140
Grote Laak	13.215
Oude Nete	1.190
Totaal Antwerpen	208.400

- in Vlaams Brabant :	(in meters)
Zenne	20.000
Kleine Zenne	1.000
Woluwe	4.500
Zuunbeek	8.300
Dijle	39.350
Vunt	6.280
Voer	4.900
Ijse en afleiding	9.450
Molenbeek	1.000
Laan	12.000
Molenbeek	6.370
Leibeek	5.500
Barebeek	8.870
Barebeek 2de arm	2.000
Kleine Barebeek	1.100
Hulpe	2.800
Zwart Water	3.950
Winge	9.550
Totaal Vlaams Brabant	146.920

- in de Provincie Oost-Vlaanderen :	(in meters)
Molenbeek (Wichelen)	1.626
Zwalm	8.901
Molenbeek (Wetteren)	1.650
Maarkebeek	1.770
Vondelbeek	320
Molenbeek (Zandbergen)	5.417
Gaverbeek	12.500
Molenbeek (Erpe-Mere)	7.000
Klein Brakeleiken	1.800
Meirebeek	1.000
Rhosnes	300
De Caelene	6.600
Sleidingsvaardeken	2.200

Isabellarigool	2.010
Avrijvaart	4.100
De Caele	8.400
De Lieve	10.800
Brakeleiken	4.800
Zonder Naam (2,73 are)	1.300
De Mark	2.000
Grote Spiere	3.220
Grote Spiere	1.025
Zwarte Spiere	1.980
Totaal Oost-Vlaanderen	90.719

- in de Provincie West-Vlaanderen :	(in meters)
Poekebeek	6.164
Devebeek	2.707
Krekelbeek	2.179
Mandel	20.059
Moerdijk	5.633
Noordkantvaart	932
Houtensluis	1.893
Kemmelbeek	1.500
Poekebeek	2.446
Isabellavaart	8.509
Zwinnevaart	7.172
Totaal West-Vlaanderen	59.194

- in de Provincie Limburg :	(in meters)
Demer	40.707
Munsterbeek	2.130
Zwarte Beek	15.595
Zwart Water	5.020
Mangelbeek	4.322
Herk	4.658
Begijnebeek	1.870
Dommel	4.289
Aabeek	21.890
Lossing	5.425
Itterbeek	7.119
Bosbeek	4.282
Warmbeek	9.700
Berwijn	4.074
Voer	2.993
Jeker	14.976
Mombeek	13.010
Herk	24.931
Kleine Herk	7.299
Dormaalbeek	3.740
Vloedgracht	2.915
Kleine Gete	17.183
Gete	12.642
Grote Gete	20.741
Velpe	23.269
Melsterbeek	18.579
Totaal Limburg	252.655

TOTAAL VLAAMS GEWEST 757.888

1. c) De totale lengte van de onbevaarbare waterlopen in het Vlaamse Gewest bedraagt 12.673 kilometer waarvan :

- 1.300 kilometer gerangschikt in de eerste categorie ;
- 5.985 kilometer gerangschikt in de tweede categorie ;
- 5.388 kilometer gerangschikt in de derde categorie.

2. a) Alle onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie in de Provincie Limburg werden en worden, naargelang de noodwendigheden, jaarlijks onderhouden, dit zowel voor de waterlopen gelegen buiten als binnen de wateringen.

b) De volgende waterlopen van de tweede categorie gelegen in de Provincie Limburg werden in 1989 onderhouden :

1. Waterlopen gelegen buiten het gebied van een watering (in meters)

Waterlopen Scheldebekken I (ambtsgebied Beringen)

Nete	10.890
Henneputloop	770
Visbetbeek	730
Aasdonkbeek	4.540
Meerhoefloop	1.210
Hoenderbeek	4.710
Vandebosloop	1.300
Grote Beek	18.280
Beneficievijverloop	2.890
Scheutenbeek	2.890
Kleine Beek	10.000
Veldbeek	1.650
Winterbeek	2.500
Mangelbeek	9.680

Waterlopen Scheldebekken II (ambtsgebied Hasselt)

Laambeek	10.970
Groenstraatbeek	700
Huttebeek	5.050
Roosterbeek	11.000
Slangebeek	3.800
IJzerenbeek	210
Houwersbeek	710
Nachtegaalbeek	490
Laarbeek	1.230
Garebeek	1.600
Zusterkloosterbeek	3.000
Heiwijerbeek	2.030
Misericbeek	2.500
Stiemer	8.070
Stiemer	3.000
Wiemismeerbeek	2.280
Dorpsbeek	6.450
Kaatsbeek	12.300
Dautenbeek	3.700
Oude Beek	2.020

Waterlopen Scheldebekken III (ambtsgebied Tongeren)

Galgebeek	4.140
Bessembeek	1.000
Winterbeek	1.450
Marebeek	1.080
Zutendaalbeek	1.000
Bezoensbeek	2.500
Munsterbeek	1.300
Oefaartloop	800
Wilderbeek	5.130
Meersbeek	1.200
Krombeek	2.500
Demer	11.200

Winterbeek	1.800
Nieuwzouw	850
Molenbeek	3.100
S'Hezenelderenbeek	3.900
Lerebeek	2.300
Toeloop Lerebeek	400
Bijloop Lerebeek	1.100
Fonteinbeek	2.000
Bijloop Fonteinbeek	300
Bollenbeek	800
Sint-Annabeek	1.700
Kleine Herk	3.400
Vloedgracht	200
Rullingenbeek	800
Motbeek	1.400
Herkebeek	1.000
Beek	1.800
Grondelingenbeek	500
Galmeerrouwbeek	3.900
Erterrouwbeek	1.950
Molenbeek	10.200
Boenebeek	4.650

Waterlopen Maasbekken I (ambtsgebied Neerpelt)

Reppelerbeek	2.900
Erkbeek	780
Kattekuilbeek	1.200
Soerbeek	700
Lobeek	3.100
Beverbeekloop	1.370
Hamonterbeek	1.200
Gortenloop	3.650
Eindergatloop	1.900
Prinsenloop	2.760
Prinsenloop	8.200
Warmbeek	2.800
Dorperloop	500
Tieselrieterloop	230
Pastoorvenloop	400
De Vliet	3.420
Oude Beek	1.300
Pastoorbosbeek	3.800
Ondersloot	960
Kaulillerbeek	1.820
Balkerloop	3.450
Rieterheideloop	370
Kleinbeek	600
Houterstraatloop	150
Gielisbeek	1.950
Abeek	1.850

Waterlopen Maasbekken II (ambtsgebied Maaseik)

Baatsbeek	1.100
Rootsbeek	320
Broekbeek	2.770
Retselbeek	2.040
Witbeek	13.340
Schaagtersiep	850
Bosbeek	3.850
Raambeek	2.330
Kogbeek	2.340
Zanderbeek	8.600
Itterbeek	4.980
Busselsiep	1.820
Kattebeek	2.050

Wijshagerbeek	7.440
Vrietselbeek	4.800
Broekbeek	1.670
De Beek	3.450
Bermsloot	1.150
Rachelsbeek	3.520
Pastoordij klossing	1.320

Waterloop Maasbekken III (ambtsgebied Lanaken-Voeren)

Langkeukelbeek	8.640
zouw	4.800
Ziepbeek	7.600
Kikbeek	5.800
Lobeek	100
Lograafbeek	1.050
Asbeek	700
Heeswater	5.350
Heserwater	700
Weyerkensbeek	1.240
Millenbeek	2.200
De Eselsbeek	5.850
De Beek	5.950
De Beek	1.550
De Voer	4.300
De Gulp	5.580
De Mabroekbeek	1.570
De Noorbeek	2.200

2. Waterlopen gelegen binnen het gebied van een watering. (De jaartallen tussen haakjes duiden aan sedert welk jaar tot jaarlijkse ruiming werd overgegaan) (in meters)

Watering De Herk	1145.550	(1989)
Watering Het Schullensbroek	80.250	(1989)
Watering van Sint-Truiden	62.250	(vóór 1985)
Het Vereveld	23.100	(1989)
De Velpe	4.900	(vóór 1985)
Schakkebroek en Terbermen	500	tweejaarlijks
De Middelbeek	3.400	tweejaarlijks
Watering Het Grootbroek	50.364	(vóór 1985)
Watering De Dommelvallei	36.079	(vóór 1985)
Watering De Vreenebeek	43.430	(vóór 1985)

- c) De totale lengte van de onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie in Limburg bedraagt 888.213 meter waarvan : 438.390 meter waterlopen gelegen buiten het gebied van een watering en 449.823 meter waterlopen gelegen binnen het gebied van een watering.

3. Geen enkele waterloop of deel ervan werd of wordt in handkracht onderhouden, behalve de uiteraard beperkte delen van waterlopen die moeilijk of niet toegankelijk zijn voor machines.
4. In 1989 heeft de Vlaamse Gemeenschap in totaal 261.040.906 frank besteed aan het onderhoud van onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, per provincie als volgt ingedeeld :

- Provincie Antwerpen : 85.541.906 frank
- Provincie Vlaams-Brabant : 40.351.885 frank
- Provincie Oost-Vlaanderen : 30.245.071 frank

- Provincie West-Vlaanderen : 41.183.119 frank
 - Provincie Limburg : 63.718.925 frank
- 261.040.906 frank

Het Vlaamse Gewest heeft geen onderhoudswerken uitgevoerd aan onbevaarbare waterlopen van de tweede categorie.

Vraag nr. 255
van 21 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Investeringsprojecten inzake leefmilieu – Arrondissement Brugge

Graag vernam ik welke vaste beloften werden verleend in 1989 voor investeringen en projecten inzake leefmilieu in het arrondissement Brugge en voor welk bedrag hiervoor kredieten werden vastgelegd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik de bevoegde Administratie van de Algemene Technische Diensten (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) gevraagd heb de door het geachte lid gewenste statistiek op te maken en hem rechtstreeks ter beschikking te stellen.

Vraag nr. 270
van 6 april 1990
van de heer J. GEYSELS

Afval afkomstig van radiumfabriek van MHO – Aard en hoeveelheid

Uit mededelingen van het bedrijf MHO (Olen) blijkt dat een gedeelte van de afval, afkomstig van de ontmanteling van de radiumfabriek, in de gemeente Haasrode is terechtgekomen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. op welke stortplaats het genoemd afval is terechtgekomen ;
2. wat de aard en de hoeveelheid van het afval was ;
3. of de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) hiervoor de nodige vergunningen heeft verleend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op zijn actuele vraag van 22 maart 1990.

Ik voeg er nog aan toe dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij niet bevoegd is om vergunningen te verlenen. Een stortvergunning wordt toegekend door de Bestendige Deputatie. Hiertegen kan beroep worden aangetekend bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 55
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 57
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde

talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, de heer L. Van den Bossche.

Vraag nr. 58,40,35,123,41,27,254,28,100,58,139
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

respectievelijk tot

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Tweetaligheidspolitik van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Minister ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW's ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. .Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag nummer 58 van 12 maart 1990 kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens aan de betrokken NV's en VZW's werden opgevraagd. Zodra deze in ons bezit zijn, zullen deze aan het geachte lid worden meegedeeld.

**Vraag nr. 61
van 23 maart 1990
van de heer G. CARDOEN**

Monumenten en Landschappen – Financiële tussenkomst gemeenten

Het Bestuur Monumenten en Landschappen wijst de gemeentebesturen geregeld op de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982, bekrachtigd bij decreet van 17 december 1982, waarbij de verdeling der kosten aan beschermde monumenten wordt geregeld.

Volgens deze Administratie gaat het om wettelijk verplichte uitgaven waaraan geen voorwaarden zijn verbonden.

Vindt de geachte Minister het normaal dat een gemeentebestuur nooit enige kennis van of verzoek aangaande werken aan beschermde monumenten en gebouwen krijgt.

Als dat niet gebeurt hoe kan een gemeentebestuur met zijn ter zake verplichte financiële tussenkomst rekening houden bij de opmaak van zijn begroting ?

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen hoe hij deze uitgave ziet te boeken met respect voor een correct financieel beheer van de gemeenten, indien de noodzakelijke kredieten in de begroting niet zijn opgenomen ?

Zet men in de geest van de toepassing van dit decreet, met andere woorden als de kredieten door de gemeenteraad niet zijn goedgekeurd, de gemeentebesturen niet aan tot manipulatie van de gelden van de gemeenschap ?

Mag alleen de eigenaar van het beschermde goed beslissen op welk tijdstip de restauratiewerken worden uitgevoerd ? Immers laattijdig ingrijpen kan voor de andere overheidsdiensten, die verplicht zijn financieel tussen te komen, leiden tot een aanzienlijke verhoging van hun aandeel.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag wil ik er het geachte lid op wijzen dat de bevoegdheid inzake Monumenten en Landschappen, sedert het in voege treden van de financieringswet van 16 januari 1989 en ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1988 een gewestmaterie is geworden die tot de bevoegdheid van mijn collega van Ruimtelijke Ordening behoort.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 25
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die Jesjes" na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 26 van 8 maart 1990 van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt? Voor welke doelgroep waren deze bestemd? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 27 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 28
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kon verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekoeter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 29
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Oprichting van PVT's – Stand van zaken

Gaat de geachte Minister akkoord met de plannen van Minister Busquin tot oprichting van psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT's), gelet op de discriminatie die hierdoor ontstaat tussen patiënten, familieleden van de patiënten en personeelsleden ?

Gebeurt de uitwerking van dit plan in samenwerking met de Gemeenschappen ? Hoever staat men nu met dit plan ?

Antwoord

Ik ben de mening toegedaan dat het unaniem advies dat de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering mij verstrekte, volledig moet worden gevolgd : de PVT dienen het ziekenhuisstatuut te hebben, met andere woorden een PVT is een ziekenhuisdienst die integraal deel uitmaakt van het psychiatrisch ziekenhuis. De patiënten hebben een analoge medisch-specialistische verzorging nodig als de patiënten in de overige diensten van de psychiatrische ziekenhuisdiensten. Het personeel in de PVT-diensten dient een gelijk statuut te hebben als deze in de overige diensten van de psychiatrische ziekenhuizen.

De financiering dient de noodzakelijke verzorging te waarborgen : concreet wil dat zeggen dat voor de financiering van de PVT een aangepaste verpleegdagprijs moet worden overwogen. De persoonlijke bijdrage van de patiënt moet beperkt blijven en kan niet worden vergeleken met deze van de RVT-patiënt. Er is namelijk een essentieel verschil tussen PVT en RVT !

Van al deze prioritaire uitgangspunten wordt in de beleidsvoorstellen van collega Busquin weinig teruggevonden. PVT wordt uit het ziekenhuis getrokken (dit zelfs in tegenstelling met beschut wonen) en de iets betere personeelsomkadering (dan in de T-diensten) moet in feite worden betaald door de zeer hoge persoonlijke bijdrage van de patiënt (ongeveer 30.000 frank per maand). Bovendien moeten de Gemeenschapsministers de noodzakelijke architectonische aanpassingen betoelagen aan 90 ten honderd opdat de meestal verouderde psychiatrische ziekenhuisdiensten zouden beantwoorden aan de nieuwe PVT-normen. Dit betekent een onoverkomelijke bijkomende budgettaire last voor de Gemeenschap. Het is dus noodzakelijk dat de nationale Minister via eender welk mechanisme tegemoet komt bij deze bouwprojecten.

Minister Busquin nodigde reeds een aantal maal de Gemeenschapsministers bevoegd voor het gezondheidsbeleid uit om hen in kennis te stellen van de beleidsvoorstellen. Tijdens deze contacten werden de betrokken Gemeenschapsministers in de mogelijkheid gesteld hun opmerkingen hieromtrent te formuleren.

Binnen de eerstkomende weken zal deze aangelegenheid definitief zijn beslag krijgen.

Vraag nr. 30
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Beperking aantal bedden in de psychiatrie – Bevoegdheidsoverschrijding

Is het juist dat de geachte Minister juridische stappen heeft gezet tegen het koninklijk besluit van 31 januari van Minister Busquin dat een moratorium inhoudt voor het aantal bedden in de psychiatrische instellingen ? Dit koninklijk besluit houdt immers een bevoegdheidsoverschrijding in ten opzichte van de Gemeenschappen.

Antwoord

De Vlaamse Executieve oordeelde dat zij ernstig wordt

benadeeld door het koninklijk besluit van 31 januari 1990 tot vaststelling van nadere regelen, bedoeld in artikel 32 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen, met betrekking tot bedden in psychiatrische ziekenhuisdiensten. De Executieve machtigde met eenparigheid de Voorzitter om deze aangelegenheid aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

Er werd geen consensus bereikt, doch er werd beslist het overleg over deze aangelegenheid voort te zetten.

Deze beslissing heeft aanleiding gegeven tot intensief overleg tussen de betrokken kabinetsmedewerkers en tussen de betrokken Ministers. Dit overleg is uitgemond in een protocolakkoord van 29 maart 1990.

Via dit protocol en een koninklijk besluit waarvan de tekst als bijlage bij het protocol is gevoegd, werd bekomen dat de algemene stop inzake vergunningen voor ingebruikneming en exploitatie van programmatorisch toegewezen doch nog niet erkende psychiatrische bedden, is versoepeld.

Het protocol maakt het mogelijk dat voor een groot aantal programmatorisch toegewezen bedden, namelijk deze waarvoor reeds inspanningen werden geleverd op het vlak van de infrastructuur (zowel van de kant van de inrichtende machten als van de Vlaamse Gemeenschap via de procedure tot het bekomen van bouwsubsidies), toch een vergunning voor exploitatie en ingebruikneming en erkenning mag worden afgeleverd door de Vlaamse Gemeenschap (793 bedden).

De Minister van Sociale Zaken zal een akkoord tot financiering voor deze bedden afleveren.

Bijlage 2 van het protocol bevat een nominatieve lijst van de in afwijking van het koninklijk besluit van 31 januari 1990 bijkomend te erkennen psychiatrische bedden.

De Vlaamse Executieve heeft beslist het hangende beroep bij het Overlegcomité Regering-Executieven inzake het koninklijk besluit van 31 januari 1990 tot vaststelling van nadere regelen, bedoeld in artikel 32 van de gecoördineerde wet op de ziekenhuizen, met betrekking tot bedden in psychiatrische ziekenhuisdiensten in te trekken.

Vraag nr. 31
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989
- Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;

3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoorden op de vragen nummer 14 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul en nummer 18 van 25 januari 1990 van de heer M. Didden.

Vraag nr. 32
van 19 maart 1990
van de heer W. KUIJPERS

Aspartane-produkten - Waarschuwing voor PKU-patiënten

De zogenaamde lichtprodukten zoals frisdranken en kauwgom bevatten aspartane. Deze kunstmatig-zoetende stof is toxisch-schadelijk voor phenylketonuriepatiënten (PKU) omdat aspartane een groot percentage phenylalamine bevat. Deze patiënten kunnen die stof immers niet afbreken en een teveel hiervan beschadigt de hersenen. Zo kan dan een gedurende lange tijd aangehouden en gepast dieet worden onderbroken met alle verstandelijke en motorische degradatie vandien. Is het dan ook niet aangewezen om op de verpakking van deze produkten wettelijk een waarschuwend vermelding te doen opnemen, ten voordele van de PKU-patiënten ? Sommige zoetmakers vermelden nu reeds (al is het in bescheiden druk) deze waarschuwing.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de reglementering omtrent de produkten welke in voedingswaren worden verwerkt en de bescherming van de gebruiker niet tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort.

Vraag nr. 34
van 20 maart 1990
van de heer R. VANNIEUWENHUYZE

Nitraatgehalte in groenten - Controle

In het koninklijk besluit van 15 februari 1989 (Belgisch Staatsblad van 25 april 1989) werden de normen vastgesteld aangaande het nitraatgehalte in groenten. Zoals bekend bestaan er in bepaalde streken grote problemen in verband met mestoverschotten en overbemesting.

Juist in die streken vinden we een grote concentratie

van groententeelt, voornamelijk ter bevoorrading van de inleg- en diepvriesgroentebedrijven.

In bepaalde middens heerst, terecht of ten onrechte, een zekere onrust en vraagt men zich af, of het mestprobleem, geen effect heeft op de kwaliteit van de aldaar gekweekte groenten ?

Heeft de geachte Gemeenschapsminister enige informatie over deze problematiek ? Zijn er reeds onderzoeken gedaan naar nitraatgehalten in groenten ? Bestaan er ter zake reeds studies ? Zo ja, welke en wat zijn de vaststellingen ? Heeft de Gemeenschapsminister kennis van een onderzoek dat zou zijn gedaan door het Studiecentrum van Rumbek-Beitem naar nitraatgehalten in de groenten ? Kan de Gemeenschapsminister zeggen welk resultaat dit onderzoek opleverde ? Zijn er aanwijzingen dat overbemesting een oorzaak is van te hoge nitraatgehalten ?

Wie verzorgt de controles van de groenten aangeboden op de markten, groenteveilingen en/of inleg- en diepvriesgroentebedrijven ? Hoe vaak gebeuren deze analyses en wat zijn de resultaten ? Is een efficiënte controle mogelijk in het korte tijdsverloop tussen aanbod en verkoop op de markten en/of veilingen teneinde produkten met te hoge nitraatgehalten uit het circuit te nemen ? Zijn er reeds groenten om reden van een te hoog nitraatgehalte uit het circuit genomen ? Worden de groenten bestemd voor de export anders benaderd dan deze bestemd voor binnenlands gebruik ?

Zijn er effecten of gevolgen voor de volksgezondheid te verwachten ?

Welk beleid wordt gevoerd om de normen, vastgelegd in voornoemd koninklijk besluit te doen naleven ?

Welke strafmaatregelen zijn er van toepassing bij niet naleving of bij overtreding van de vastgelegde normen ?

Bestaat er aangaande voornoemd thema enige coördinatie tussen de verschillende betrokken Ministeries ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de eetwareninspectie, de reglementering met betrekking tot de export van eetwaren, de sanctionering van het genoemde koninklijk besluit van 15 februari 1989 en de problematiek van de mestoverschotten niet tot mijn bevoegdheid behoort.

Met betrekking tot het door het geachte lid gestelde vragen kan ik mededelen wat volgt.

Door inname van grote hoeveelheden nitraten wordt het bloed in de onmogelijkheid gesteld om verder zuurstof op te nemen. Aldus ontstaat de blauwziekte. Blauwziekte kan ook congenitaal verworven zijn, namelijk in 1 op 10.000 gevallen.

De symptomen van intoxicatie door nitraten worden in de medische literatuur als volgt beschreven : algemene vasodilatatie, hevige hoofdpijn, bloeddrukverlaging, syncopale neigingen en cyanose. Dit **zijn dus de** klassieke symptomen die ontstaan bij een belangrijk

zuurstoftekort. Vooraleer deze ontstaan moet er een zeer grote hoeveelheid nitraten worden ingenomen. Door het drinken van water met nitraten zijn deze symptomen bij volwassenen zo goed als uitgesloten. Bejaarden, zwangere vrouwen en jonge kinderen hebben iets meer kans deze symptomen onder lichte vorm te vertonen. Volledigheidshalve moet worden vermeld dat de letale dosis 4 gram bedraagt.

Een ander gevolg van langdurige – dit moet worden onderlijnd – blootstelling aan nitraten, is de carcinogene werking van deze stoffen.

In feite is deze werking van de nitraten te vergelijken met de inname van overdreven dosissen hormonen.

Ten slotte wil ik er nogmaals op wijzen dat een bedreiging voor de gezondheid alleen bestaat bij inname van overdreven dosissen of na langdurige inname.

Vraag nr. 35 van 23 maart 1990 van de heer M. Olivier

Ziekenhuisbeddenbestand – Arrondissement Kortrijk

Graag vernam ik van de geachte Minister voor het arrondissement Kortrijk :

1. het aantal ziekenhuisbedden dat in gebruik is ;
2. het aantal toegelaten bedden dat nog niet gebruikt is ;
3. het aantal aangevraagde, maar nog niet toegestane bedden, telkens met de verdeling tussen de inrichtingen ?

Antwoord

1. Het aantal ziekenhuizen dat in gebruik is in het arrondissement Kortrijk.

Het aantal erkende ziekenhuisbedden in de algemene ziekenhuizen bedraagt op 1 april 1990 :

Dienst neuro-psychiatrie voor observatie en behandeling van volwassen patiënten (A) :	30
Dienst voor diagnose en heelkundige behandeling (C) :	639
Dienst voor diagnose en geneeskundige behandeling (D) :	575
Dienst voor kindergeneeskunde (E) :	137
Kraaminrichting (M) :	134
Dienst Geriatrie (G) :	180
Totaal (acute diensten) :	1.695

Dienst voor de behandeling van zieken die lijden aan langdurige aandoeningen (V) : 184

De vergunningen tot opname in de programmatie brengen geen wijziging aan in het totaal aantal erkende bedden.

2. Het aantal toegelaten bedden dat nog niet in gebruik is.

Volgens de programmatiecriteria is er binnen de

regio Kortrijk ruimte voor het volgend aantal bedden :

C + D : 797
E : 120
M : 104
G : 187
A : 42
a : 21
B + L : 9
V : 275

Volgens deze cijfers is er in de regio Kortrijk nog ruimte voor de volgende ziekenhuisdiensten :

B + L : 9 bedden
(Dienst voor tuberculosebehandeling in de algemene ziekenhuizen + Dienst voor besmettelijke ziekten).
A : 12 bedden
a : 21 bedden
V : 91 bedden

3. Het aantal aangevraagde, maar nog niet toegestane bedden, telkens met de verdeling tussen de inrichtingen :

- op 10 januari 1990 werd aan de instellingen Sint-Joriskliniek en Materniteit te Menen en Maria's Voorzienigheid te Kortrijk een vergunning verleend voor de overheveling van 13 D-bedden van laatstgenoemde naar eerstgenoemde.
- Er zijn momenteel geen andere vragen ingediend.

Volledigheidshalve kan worden vermeld dat voor de volgende ziekenhuisdiensten een moratorium bestaat :

- V en S (thermalisme) : koninklijk besluit van 12 april 1984 (Belgisch Staatsblad 28 april 1984) stelt dat het aantal op 15 april 1984 bestaande en erkende bedden niet meer mag verhoogd.
- N : koninklijk besluit van 1 februari 1989 (Belgisch Staatsblad 14 februari 1989) stelt dat het aantal N-bedden wordt beperkt tot het aantal dat op 15 februari 1989 bestaand en erkend was.
- A : koninklijk besluit van 31 januari 1990 (Belgisch Staatsblad 8 februari 1990) stelt dat het op 8 februari 1990 bestaande aantal erkende bedden in psychiatrische ziekenhuisdiensten, per soort van dienst en per ziekenhuis, niet mag worden verhoogd.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 88
van 13 februari 1990
van de heer F. VERMEIREN

Alfabetisering Vlaanderen – Stand van zaken

De UNESCO heeft 1990 uitgeroepen tot het Internationaal Jaar van de Strijd tegen het Analfabetisme. Het

Ministerie van Onderwijs subsidieert plaatselijke initiatieven, doch anderzijds wordt „Alfabetisering Vlaanderen” sedert 1986 niet meer erkend, noch gesubsidieerd. Het werk wordt louter in stand gehouden door bijdragen van de provincies.

In verband met deze alfabetiseringscampagne vernam ik van de geachte Minister graag het volgende.

1. Heeft men enig idee van het aantal personen, dat in aanmerking komt voor deze campagne ?
2. Hoeveel plaatselijke projecten bestaan er of werden er opgestart, die bij deze campagne betrokken zijn ?
3. Wat is het totaalbedrag van de subsidies, voorzien voor de werking van de projecten ?
4. Door wie worden deze projecten op hun deugdelijkheid gecontroleerd en wie houdt er toezicht op de organisatie ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. De schattingen van het aantal analfabeten in Vlaanderen lopen sterk uiteen, naargelang de preciese definitie die aan het begrip analfabetisme wordt gegeven.
2. Er zijn een vijftigtal alfabetiseringsprojecten in Vlaanderen.
3. Het alfabetiseringswerk in Vlaanderen (voor de 5 Vlaamse provincies) krijgt op dit ogenblik via het vijfde decreet (decreet uit 1985 betreffende de basiseducatie) ongeveer 17 miljoen op jaarbasis waarvan 12 miljoen voor werkingskosten en 5 miljoen voor personeelskosten.
4. Op dit ogenblik gebeurt de inspectie op het alfabetiseringswerk nog in functie van de subsidiëring via het vijfde decreet, meer bepaald door het Bestuur Onderwijs en Permanente Vorming.

Ten slotte wil ik het geachte lid mededelen dat op mijn voorstel in de Vlaamse Executieve op 11 januari 1990 een stuurgroep Internationaal Jaar van de Alfabetisering van de Vlaamse Gemeenschap werd opgericht onder voorzitterschap van mijn Adjunct-kabinetschef, de heer J. Perquy .

De Vlaamse Executieve heeft het Actieplan van deze stuurgroep goedgekeurd. In dit Actieplan is bepaald dat er 2 onderzoeken zullen plaats hebben namelijk als eerste „Omvang van analfabetisme in Vlaanderen : bepaling van de risicogroep voor functioneel analfabetisme bij schoolgaande jongeren” (Prof. Dr. 1. Ponjaert-Kristoffersen) en als tweede „Wetgeving en toeleiding van (semi)-analfabete personen voor programma's Alfabetisering in samenwerking met het Welzijnswerk.” (Prof. Dr. H. Baert).

De financiering van deze onderzoeken zal gebeuren op FKFO-MI-begroting, waar er financiële middelen werden vrijgehouden voor onderzoek rond de alfabetiseringsproblematiek.

**Vragen mrs. 94,37,32,116,31,24,221,53,25,52,94
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS**

respectievelijk tot

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lesuren, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lesuren ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van ProLingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een

persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Vooraf wil ik verwijzen naar mijn antwoord in verband met hetzelfde onderwerp dat ik op 21 februari 1990 heb gegeven op de interpellatie van mevrouw Nelly Maes, lid van de Vlaamse Raad.

Volgens de vigerende taalwetgeving in onderwijsaangelegenheden, namelijk de wet van 30 juli 1963, kan een tweede taal niet in de kleuterklassen tijdens de lesuren. „Tijdens de lesuren” dient begrepen als de normale tijd die de kleuters op school aanwezig zijn. Er worden aan kleuters geen lessen gegeven, er worden enkel activiteiten begeleid.

In verband met de geschikte leeftijd voor het aanleren van een vreemde taal bestaan verschillende opvattingen. Afhankelijk van het taalmilieu waarin een kind wordt opgevoed, liggen de mogelijkheden en (of) de moeilijkheden ook anders. Een minderheid van deskundigen stelt dat jonge kinderen vanaf 4-jarige leeftijd, met een goede gemiddelde begaafdheid, vatbaar zijn voor het aanleren van een tweede taal, bij voorkeur in het gezin en op twee voorwaarden :

- één van de partners spreekt de tweede taal correct,
- het jonge kind identificeert de tweede taal volledig met één van beide ouders.

Een meerderheid van deskundigen stelt evenwel vast dat het willen bijbrengen van een tweede taal, nog voor de moedertaal stevig beheerst wordt, een niet te onderschatten risico scheidt voor de gave ontwikkeling van de eigen taal.

In de kleuterschool leren de kleuters in de eerste plaats hun eigen moedertaal op de daartoe geëigende speelse manier. Wanneer we erin slagen dat de kleuters op de drempel van het eerste leerjaar het Algemeen Neder-

lands begrijpen en in hoge mate ook zelf spreken, dan hebben we een waarborg gecreëerd voor het leerproces in de lagere school waarin aanvankelijk lezen en rekenen een zeer groot aandeel hebben. Dit hoofddoel moeten we te allen prijze realiseren en daarvoor wil ik mij ten volle blijven inzetten.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 52
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Frans taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lesuren, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lesuren ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die Jesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prologia, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op de vraag zal worden verstrekt door de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs.

Vraag nr. 54
van 7 maart 1990
van de heer L. PEETERS

Collectieve omniumverzekeringpolis voor ambtenaren – Verenigbaarheid met vergoedingsregeling

De kosten voor dienstreizen, in het belang van het bestuur gemaakt, kunnen worden vergoed binnen de perken van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 voor rijksambtenaren en van 29 december 1965 voor provincie- en gemeentepersoneel.

De personeelsleden die voor hun dienstreizen gebruik maken van hun persoonlijk voertuig, kunnen tot dekking van „al de kosten die uit het gebruik van dat voertuig voortspuiten” een kilometervergoeding genieten.

De vraag die zich nu stelt, is of het afsluiten van een collectieve omniumverzekeringpolis in hoofde van de werkgever (verzekering tegen stoffelijke schade voor dienstverplaatsingen) verenigbaar is met de toepassing van voornoemde koninklijke besluiten. Daarbij dient men in overweging te nemen dat de thans toegekende kilometervergoedingen slechts een fractie dekken van de reële kilometer-kostprijs. Daartoe volstaat het te verwijzen naar recente artikels gepubliceerd in onder meer Testaankoop en de Autogids (TA-Magazine nummer 317 en 318 en De Autogids nummer 270 van 8 februari 1990).

Tevens dient te worden opgemerkt dat de dekking verleend uit hoofde van een dergelijke polis Collectieve Verzekering tegen stoffelijke schade inzake dienstverplaatsingen betrekking heeft op een schadegeval „noodzakelijke vervanging” of „herstelling ingevolge ongeval”, uit hoofde van een niet lastens een dergelijk verhaalbaar feit (in feite, uit hoofde van overmacht). Met andere woorden het gaat hier zeer zeker niet om kosten die uit het normaal gebruik van een voertuig voortspuiten.

Kan de geachte Minister mij meedelen of het afsluiten van bedoelde collectieve verzekeringspolissen niet onverenigbaar is met de bepalingen vervat in bedoelde koninklijke besluiten ? Is hij niet de mening toegedaan bedoelde Besturen dergelijke polissen aan te bevelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het-volgende mee te delen.

1. Diensten van de Vlaamse Executieve

In afwachting van het in artikel 87, § 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen aangekondigde koninklijk besluit houdende algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel, die van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de personeelsleden van de Diensten van de Vlaamse Executieve onderworpen aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het rijkspersoneel.

De vergoeding, zoals ze wordt omschreven door artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen en toelagen van alle aard toegekend aan het personeel der ministeries, wordt toegekend als terugbetaling voor uitgaven die de ambtenaar werkelijk heeft verricht en die hij normaal niet dient te dragen.

Overeenkomstig artikel 13 van het koninklijk besluit van 18 januari 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten, hebben de personen die voor hun dienstreizen gebruik maken van een wagen die hun toebehoort, recht op een kilometervergoeding „tot goedmaking van al de kosten die uit het gebruik van dat voertuig voortspruiten”.

Uit deze bepalingen volgt dat de kilometervergoeding enkel wordt toegekend als vergoeding voor bijkomende uitgaven die een ambtenaar werkelijk heeft verricht omwille van het ter beschikking stellen van zijn persoonlijk voertuig voor de behoeften van de dienst.

Zoals blijkt uit omzendbrief nummer 259 van 6 maart 1985 van de Minister van Openbaar Ambt (Belgisch Staatsblad 28 maart 1985), houdt de formule die voor het berekenen van de kilometervergoeding wordt gebruikt, sinds de laatste aanpassing van 12 december 1984, dan ook rekening met een verzekeringspremie die beantwoordt aan die van een verzekerde in graad 10 van de bonus-malus schaal (aanvangsschaal voor een voertuig voor gemengd gebruik) en niet langer in graad 6 (aanvangsschaal voor een voertuig voor privé-gebruik).

Met betrekking tot de aanpassing van het bedrag van de kilometervergoeding mag ik het geachte lid meedelen dat deze aangelegenheid, in afwachting van het in artikel 87, § 4 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen aangekondigde koninklijk besluit, tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Openbaar Ambt behoort.

Het reeds genoemde koninklijk besluit van 18 januari 1965 legt noch de personeelsleden die voor hun dienstreizen gebruik maken van hun eigen voertuig, noch de overheid de verplichting op tot verzekering tegen stoffelijke schade voor dienstverplaatsingen met betrekking tot „noodzakelijke vervanging” of „herstelling ingevolge ongeval” uit hoofde van een niet lastens een derde verhaalbaar feit.

Er is mij dan ook geen rechtsgrond bekend om een door het geachte lid bedoelde collectieve omnium-

verzekeringpolis af te sluiten voor ambtenaren die ressorteren onder het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel.

2 De lokale besturen.

Ik deel het geachte lid mede dat de afsluiting van een collectieve verzekeringspolis voor ambtenaren, die een dekking voor stoffelijke schade inzake dienstverplaatsingen inhoudt, niet strijdig geacht moet worden met het koninklijk besluit van 29 december 1965 houdende algemene regeling inzake reiskosten gemaakt voor dienstreizen van het provincie- en gemeentepersoneel. Een dergelijke regeling houdt immers geen bijkomende vergoeding in voor de ambtenaren die dienstreizen maken. Om deze reden acht ik een dergelijke regeling ook niet strijdig met artikel 148 van de Nieuwe Gemeentewet en artikel 72 van de wet van 14 februari 1961 voor economische expansie, sociale vooruitgang en financieel herstel. Ik acht het echter niet noodzakelijk gemeente- en provinciebesturen dergelijke polissen aan te bevelen, aangezien dit zou kunnen geïnterpreteerd worden als een onaanvaardbare inmenging in de gemeentelijke of provinciale autonomie.

Vraag nr. 55

van 7 maart 1990

van de heer H. VAN DIENDEREN

Antwoordplicht voor plaatselijke besturen – Sancties

Het gebeurt geregeld dat burgers of organisaties brieven met vragen richten aan de gemeentebesturen, zonder dat aan de briefschrijvers enig antwoord wordt verstrekt.

In bepaalde gevallen kan dit zelfs handelen over materies waarvoor een wettelijke regeling bestaat, zoals bijvoorbeeld het inwinnen van informatie betreffende algemene beslissingen inzake personeel door bij de wet op het syndicaal statuut voorziene representatieve of erkende vakorganisaties.

Kan de geachte Minister me mededelen welke middelen er kunnen worden aangewend tegen plaatselijke besturen die een dergelijke houding aannemen ?

Zijn ter zake beroepsprocedures voorzien bij een hogere overheid ?

Zal de geachte Minister de besturen wijzen op hun elementaire (beleefdheids)plicht antwoord te verstrekken op vragen van burgers en organisaties ?

Antwoord

Zoals het geachte lid terecht opmerkt is het een zaak van hoffelijkheid en beleefdheid van gemeenten, in elk geval te reageren op brieven van burgers, organisaties enzovoort.

Dergelijke houding kan enkel, als uiting van respect voor de burgers, bijdragen tot een grotere openheid van beleid en betrokkenheid van de burgers, waarnaar elke gemeente dient te streven.

Bovendien dient het beleid van de gemeenten er, in het raam van de genomen opties inzake een grotere openbaarheid van bestuur, op gericht te zijn zoveel mogelijk, met name waar dit toegelaten is (zie de beperkingen inzake onder meer privacy bepaald in het modelreglement inzake openbaarheid van bestuur, dat het geachte lid niet onbekend zal zijn) ook de gevraagde informatie te verstrekken.

Daar waar het geachte lid verwijst naar de desbetreffende verplichtingen van de gemeenten binnen het syndicaal statuut, bedoelt hij waarschijnlijk de verplichtingen voorgeschreven bij artikel 12 van het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

In geval deze verplichtingen niet worden gerespecteerd, is de wet geschonden en is derhalve een substantiële vormvereiste niet in acht genomen, wat tot vernietiging of niet-goedkeuring door de toezichthoudende overheid of vernietiging door de Raad van State kan leiden.

Meer algemeen nog kan worden gesteld dat waar de gemeenten ter zake een wettelijke verplichting opgelegd werd, het geen betoog behoeft dat ze verplicht zijn deze na te leven.

Bij gebreke hiervan, staat het elkeen vrij dit te melden bij de toezichthoudende overheid, die, ingeval van volgehouden onwil, kan beschikken over de nodige dwangmiddelen, zoals onder meer bedoeld in artikel 28 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten.

Ik kan enkel stellen dat tot nog toe geen klachten inzake systematische onwil van gemeentebesturen in dit verband werden ontvangen.

Indien het geachte lid een concrete nalatigheid op het oog zou hebben en deze effectief zou mededelen, zal ik zeker niet nalaten hieromtrent een onderzoek te laten instellen en zo nodig, gepaste maatregelen te nemen.

Gelet op wat voorafgaat dringen zich vooralsnog geen verdere maatregelen op.

Vragen mrs. 57,39,34,122,40,26,234,57,27,99,138 van 12 maart 1990 van de heer J. VALKENIERS

respectievelijk tot

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot

andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd Antwoord

Het geachte lid verwijzend naar mijn antwoorden die ik heb verstrekt op zijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, en met eerbiediging van zijn persoonlijke commentaar met betrekking tot de wijze waarop de vigerende taalwetgeving zijns inziens moet worden geïnterpreteerd, bevestig ik het op dit ogenblik niet passend te oordelen welkdanig standpunt ook in te nemen betreffende het gebruik van de Turkse taal door de stedelijke overheid te Gent, teneinde deze toe te laten bepaalde berichten mede te delen aan een groep inwoners van de gemeente, namelijk sommige Turken, die de Nederlandse taal vooralsnog onvoldoende machtig zijn.

Zoals het geachte lid reeds werd geantwoord komt het de Vaste Commissie voor Taaltoezicht toe de door hem aangeklaagde situatie te toetsen aan de taalwetgeving en ter zake een advies uit te brengen. Ik wens derhalve de taalwetgeving te eerbiedigen door bedoeld advies af te wachten.

Vraag nr. 59 van 14 maart 1990

van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;

5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;

6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar het antwoord dat ik heb verstrekt op de vraag nummer 26 van 15 januari 1990 van de heer A. De Beul.

Vraag nr. 60 van 16 maart 1990 van de heer G. CARDOEN

APB – Gelijkschakeling

Uit een artikel van de krant De Morgen verneem ik dat u als Voogdijminister van onze gemeenten onder meer zou denken aan een gelijkschakeling van de aanvullende personenbelastingen (APB) in de Vlaamse Steden en Gemeenten.

Hoewel de personenbelasting een nationale bevoegdheid is, ben ik geïnteresseerd te vernemen in welke mate de inhoud van dit artikel de weergave is van uw houding ter zake.

Zo ja, denkt de geachte Minister er aan deze problematiek te bespreken, op het overleg moet de nationale Regering en de Vlaamse Raad.

Zo neen, ontkent de geachte Minister hetgeen opgenomen is in bovengenoemd persartikel.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de idee van het gelijkschakelen van de aanvullende personeelsbelasting, namelijk een gelijke heffing, in de Vlaamse steden en gemeenten door burgemeester Cools van Antwerpen werd voorgesteld.

Ik meen dat onder meer door de wijze waarop het Gemeentefonds wordt verdeeld, in de Vlaamse steden en gemeenten een geleidelijke gelijkschakeling van de aanvullende personenbelasting zou kunnen worden bereikt. Eén van de middelen daartoe is het hanteren van de fiscale draagkracht van de gemeente, als één van de criteria voor een nieuwe verdeling van het Gemeentefonds.

Vraag nr. 61 van 21 maart 1990 van de heer W. CORTOIS

Examens georganiseerd door gemeenten – Recht op inzage van de examenkopijen

Wanneer in een gemeente een aanwervings- en bevorderingsexamen wordt georganiseerd, stelt het College van Burgemeester en Schepenen een jury samen. Een

dergelijke jury wordt in vele gevallen voorgezeten door de gemeentesecretaris, het secretariaat wordt waargenomen door een personeelslid, meestal van de personeelsdienst. De juryleden met beraadslagende stem worden gewoonlijk aangeduid buiten het gemeentepersoneel en zijn meestal ambtenaren van andere administraties of andere personen gespecialiseerd in de examenmaterie. Men signaleert mij het geval waarbij het College van Burgemeester en Schepenen wel kennis krijgt van de uitslag van het examen, maar de inzage van de examenkopijen van de deelnemers wordt ontzegd.

Noch de leden van het College, noch de gemeenteraadsleden kunnen zich een persoonlijk oordeel vormen over het feit waarom een bepaald personeelslid al dan niet is geslaagd. Voor een goed personeelsbeleid kan het nochtans interessant zijn dat de werkgever, met name het College en de Gemeenteraad, zich rekenschap kan geven van de tekortkomingen of kwaliteiten van een personeelslid in dienst.

Daarenboven stel ik mij de vraag wat er nog overblijft van de idee van openbaarheid van besturen als de wettelijk verkozen politieke mandatarissen worden geconfronteerd met een examenuitslag, die zij in wezen niet betwisten en met verzegelde omslagen waarin zich de examenkopijen bevinden.

Niettegenstaande het uitdrukkelijk verzoek van het College, weigert de gemeentesecretaris de examenkopijen van de deelnemers aan het College ter inzage voor te leggen.

De gemeentesecretaris, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de examenjury, motiveert zijn weigering als volgt : „het College van Burgemeester en Schepenen heeft afstand gedaan van zijn bevoegdheid ten voordele van een door hem aangestelde jury ; de examenkopijen worden na de beraadslagingen van de jury direct verzegeld en niemand heeft nog recht van inzage, behalve de hogere overheid in geval van klacht tegen de uitslag van het examen”.

Kan de gemeentesecretaris in zijn hoedanigheid van voorzitter van de examenjury aan het College van Burgemeester en Schepenen het recht ontzeggen om de verzegelde examenkopijen in te zien ? Kan diezelfde gemeentesecretaris in zijn hoedanigheid van secretaris van het College van Burgemeester en Schepenen, in weerwil van artikel 26 van de Nieuwe Gemeentewet, aan het College van Burgemeester en Schepenen het recht ontzeggen om de verzegelde examenkopijen in te zien ?

Graag wens ik het standpunt van de geachte Minister te kennen over deze twee vragen en over de argumentatie van de gemeentesecretaris.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat ik van mening ben dat een zo groot mogelijke autonomie en objectiviteit van de examencommissies moet worden nagestreefd. Enige inhoudelijke controle door de benoemende overheid is hier dan ook volledig mee in strijd. Ik wijs er het geachte lid ook op dat de beoordeling door de examencommissie in alle onafhankelijkheid en sereniteit moet

gebeuren en dan ook onaantastbaar is. Om deze reden ben ik ook van mening dat deze commissies zoveel mogelijk moeten bestaan uit personen die vreemd zijn aan het gemeentebestuur en derhalve zo weinig mogelijk afhangen van de benoemende overheid. Uitslagen van examens kunnen slechts worden aangevochten in zoverre er aanwijsbare procedurefouten zijn gebeurd.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 120
van 26 februari 1990
van de heer L. KELCHTERMANS

Aanleg omleidingsweg N 71 – Stand van zaken

Reeds lang is de aanleg van de omleidingsweg, kruispunt Broeseinderdijk-Zonhoekstraat naar de Hamonterweg, gepland. Tot op heden kreeg de Administratie der Wegen geen toestemming om dit project aan te vatten. De bouwvergunning werd eveneens ingehouden. Deze nieuwe weg is van heel groot belang om de verkeersstroom in het centrum van de gemeente Neerpelt te kunnen inperken om alzo de leefbaarheid en de woonbaarheid van dit centrum te kunnen verhogen.

Graag vernam ik van de geachte Minister het volgende.

- Hoever is het administratief dossier tot aanleg van deze weg gevorderd ?
- Is de geachte Minister akkoord met de aanleg van deze omleidingsweg ?
- Welke is de voorziene timing voor deze werken ?
- Zijn er reeds kredieten voor deze werken voorzien in de begroting 1990 van zijn departement ?
- Welke is de eventuele duur om de nodige kredieten in te schrijven ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hierna de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

1. De administratieve stand van het dossier

Het tracé van de noordelijke omlegging te Neerpelt wijkt af van de op het Gewestplan Neerpelt - Bree opgenomen reservatiezone (koninklijk besluit van 22 maart 1978).

Het nieuwe tracé werd nog niet opgenomen in het Gewestplan.

2. Niet akkoord met de aanleg op korte termijn.

Tracé **nog** nader te bestuderen ter hoogte van Neerpelt.

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer kan slechts akkoord gaan met de aanleg

van de omleidingsweg op voorwaarde dat de tracé-wijziging ter hoogte van Achel op het Gewestplan Bree - Neerpelt wordt doorgevoerd. Daardoor is de optie verlaten dat de N 71 een nieuwe doorgaande verbinding is naar Nederland. In Nederland is de aansluiting eveneens geschrapt in de plannen.

Daarenboven zal moeten blijken of het overige deel van het geplande tracé (tussen de Broeseinderdijk en het gehucht Damsheide) zinvol is in functie van de lokale ontsluiting. Het huidig tracé doorsnijdt een open ruimte (landbouw en natuurgebied) zonder dat hiertegenover een voordeel staat in de verkeersafwikkeling. Een studie van de verkeerssituatie te Neerpelt zal moeten uitwijzen of geen gepaster tracé mogelijk is dat een betere lokale ontsluiting geeft en minder de open ruimte aantast.

3 Timing van de werken

De realisatie behoort niet tot de prioriteiten van het hoofdverkeerswegennet in Vlaanderen. Omwille van het dossier wijziging Gewestplan te Achel enerzijds en de nog nader te bestuderen omlegging te Neerpelt anderzijds, is realisatie niet op korte termijn mogelijk.

4 Inschrijving van de nodige kredieten

Er zijn thans geen kredieten voorzien in de begroting 1990 van mijn departement. Het inschrijven van de nodige kredieten is afhankelijk van de herziening van de gewestplannen en van de prioriteiten die op dat ogenblik kunnen bepaald worden ten opzichte van de noodzakelijke uitbreidingen van de wegeninfrastructuur in de Provincie Limburg.

**Vraag nr. 126
van 6 maart 1990
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE**

Luchthaven van Oostende – Resultaat doorlichtingsstudie

Volgens vroegere mededelingen van de geachte Minister zou half januari de doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens worden beëindigd.

In deze studie zou de opdracht, de taak en het aandeel van iedere Vlaamse luchthaven worden geanalyseerd.

Het zou ons echt verheugen te vernemen of deze studie reeds is beëindigd en wat het resultaat is voor de luchthaven van Oostende ? Welke toekomstperspectieven tekenen zich af op vlak van reizigers en goederentransport ?

Tevens zouden wij graag de evolutie vernemen omtrent de monopoliepositie van SABENA die de verdere ontwikkeling van de regionale luchthavens nog steeds onmogelijk maakt op vlak van het reizigersvervoer. Hoe ver staat dit dossier ? Wanneer verwacht men daar een doorbraak, wat in het kader van Europa 1992 toch een logische beslissing zou zijn, of hebben wij daar een verkeerd zicht op ? Zijn er andere plannen in dit verband ?

Zijn er reeds concrete plannen om de 150 miljoen die door het Vlaamse Gewest aan de Regie der Luchtwe-

gen ter beschikking worden gesteld onder de vorm van trekkingsrechten te besteden en zo ja, hoeveel voor wat en voor welke luchthaven ? Zo neen, wanneer mogen wij daar informatie over verwachten ?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens, waarnaar het geachte lid verwijst, alsook de aanvullende ruimte- en milieustudie, is inderdaad reeds beëindigd. Beide studies worden momenteel gezamenlijk bestudeerd. Rekening houdend met de aanbevelingen van beide studies zal ik een beleidskeuze doen. De beleidsbrief die hieruit volgt zal worden bekend gemaakt einde april eerstkomend. In deze beleidsbrief zullen de toekomstperspectieven staan vermeld.

Met betrekking tot uw vraag omtrent de monopoliepositie van SABENA, kan ik het volgende mededelen. Het ontwerp van wet betreffende de statuten van SABENA, met doel de doorbreking van het SABENAMonopolie bij de organisatie van geregelde vluchten in België, werd na het inwinnen van het advies van de Gewesten en van de Raad van State, uiteindelijk ingediend in de Senaat waar het door de Commissie Infrastructuur reeds werd goedgekeurd.

Het is inderdaad zo dat het beëindigen van deze monopoliepositie ruimere kansen biedt voor de Vlaamse regionale luchthavens en trouwens een logische beslissing is in het kader van de Europese liberaliseringsmaatregelen met betrekking tot de organisatie van het luchtvervoer.

Wat betreft de 150 miljoen frank investeringskredieten die het Vlaamse Gewest ter beschikking gesteld krijgt, zullen de plannen bekend worden gemaakt in de hierboven vernoemde beleidsbrief.

**Vraag nr. 130
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER**

Werkgroep openhouden sluizen en bruggen – Oprichting

In antwoord op mijn vraag nummer 233 van 10 augustus 1989 betreffende het openhouden van sluizen en bruggen op zon- en feestdagen voor de pleziervaart deelde de geachte Minister mede dat „in geval van positieve reactie een werkgroep zal opgericht worden met als taak in het voorseizoen 1990 een sluitend, door iedereen aanvaard systeem uit te werken. De nieuwe regeling zal wettelijke, decretale, ministeriële en ambtelijke schikkingen moeten bevatten, opdat alle hinderpalen uit de wet zouden worden geruimd. Dit alles moet kaderen in de nationale en gewestelijke bevoegdheden inzake scheepvaartreglementering”.

Graag vernam ik of deze werkgroep is opgericht. Zo ja, wie maakt ervan deel uit ? Hoeveel maal is deze werkgroep reeds samengekomen ? Welke schikkingen werden reeds genomen of moeten nog worden genomen ?

Antwoord

Als gevolg aan zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen dat binnen mijn Ministerie een werkgroep werd opgericht waarin onder meer de in zijn vraag gestelde problematiek van het openhouden van bruggen en sluisen op zondag zal worden behandeld. Hierin zetelen het Bestuur der Waterwegen, de Dienst voor de Scheepvaart, de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel en afgevaardigden van mijn Kabinet. De eerste vergadering ging door op 26 maart 1990. Voor concrete resultaten is het dan ook nog te vroeg.

Wel kan ik mededelen dat voor het seizoen 1990 opnieuw een regeling werd getroffen waarbij een aantal toeristische vaarroutes worden opgehouden op zondag in de maanden juni, juli en augustus.

Het betreft het Westhoekcircuit, Nieuwpoort, Oostende-Brugge, Brugge-Gent-Terneuzen en Gent-Antwerpen.

Vraag nr. 135
van 9 maart 1990
van de heer A. SCHELLENS

Geluidshinder langs A 2 te Aarschot – Beperking door fluisterasfalt

In antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 179 van 20 juni 1989 liet de geachte Minister weten dat er metingen werden uitgevoerd langs de autosnelweg A 2 op het grondgebied van Aarschot.

Uit de metingen bleek echter dat er geen onmiddellijke maatregelen zouden worden getroffen, gezien de ongunstige kosten-batenverhouding. Nu verneem ik via de dagbladen dat er aan gedacht wordt fluisterasfalt aan te brengen op de geribde betonplaten met dwarsgroeven ter hoogte van de deelgemeente Gelrode (Aarschot).

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. wat de planning is om op de autosnelweg A 2 eventueel fluisterasfalt aan te brengen ;
2. of deze werken worden opgenomen in de begroting 1990 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Er is nog geen beslissing getroffen nopens het aanbrengen van een open asfaltverharding op de A 2 autosnelweg.
2. Deze werken zijn niet opgenomen op de begroting 1990.

Vraag nr. 143
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

1. Met betrekking tot de regionale luchthavens en vliegvelden :
 - Doorlichtingsstudie van de Vlaamse regionale luchthavens.
 Toegekend aan de firma Airports UK Ltd.
 Kostprijs : 2.740.000 frank (inclusief BTW).
 Einde studie : 22 januari 1990.
 - Ruimte- en milieustudie met betrekking tot de Vlaamse regionale luchthavens.
 Toegekend aan het samenwerkingsverband tussen de firma's TC Team Consult NV en Mens en Ruimte VZW.
 Kostprijs : 2.100.000 frank (inclusief BTW).
 Einde studie : 27 februari 1990.
2. Met betrekking tot het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen :

DHV :

Studieopdracht eerste fase van het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen. Indicatief meerjarenprogramma voor het Vlaamse Gewest. Onderhandse overeenkomst – Uitvoeringstermijn 6 maanden (vanaf 25 oktober 1989).
 Kostprijs : 6.961.500 frank (inclusief BTW).

3. Met betrekking tot het stads- en streekvervoer :

- RJS & Partners Consultants :
Kustramlijn. Tram- en busstation Oostende – Brandariskaai. Onderhandse overeenkomst reizigersbegeleiding. Uitvoering in gemeen overleg.
Kostprijs : 485.550 frank (inclusief BTW).
- Hay Management Consultants :
Nieuw Vlaams Openbaar Vervoerbedrijf. Herstructurering van het openbaar stads- en streekvervoer in Vlaanderen. Onderhandse overeenkomst. Uitvoeringstermijn 24 weken.
Kostprijs : 6.996.000 frank (inclusief BTW)
- VZW Langzaam Verkeer :
Voor- en natransport planning van stationsomgevingen.
Overeenkomst : 12 maanden.
Kostprijs : 3.451.000 frank (inclusief BTW).

Vraag nr. 145
van 14 maart 1990
van de heer C. LISABETH

Kruispunt Boomstraat en Krekelstraat te Deinze met N 35 – Veiligheidsvoorzieningen

Enkele jaren geleden werd de N 35 gedeeltelijk vernieuwd tussen voornoemd kruispunt en de E 17. Sindsdien is de veiligheid er zeker niet toegenomen. Vooral het kruispunt van de N 35 met de Boomstraat en Krekelstraat in Deinze is er veel onveiliger op geworden. Er werden daar reeds tal van ongevallen vastgesteld. Door de Stad Deinze en diverse andere instanties werd reeds herhaaldelijk aangedrongen op nieuwe veiligheidsvoorzieningen.

Ter gelegenheid van een bezoek aan Deinze in september van vorig jaar heeft de geachte Gemeenschapsminister zich ter plaatse kunnen vergewissen van de verkeersonveilige situatie op dit kruispunt.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoe en vooral wanneer aan deze verkeersonveilige situatie een einde zal worden gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat, als gevolg op mijn bezoek, een voorontwerp tot herinrichting van het kruispunt van de N 35 met de Boom- en Krekelstraat te Deinze werd opgesteld, dat thans ter advies aan de verschillende bevoegde instanties werd overgemaakt.

Aan de hand van deze adviezen zal een ontwerp tot herinrichting worden opgesteld.

Deze herinrichtingswerken zijn voorzien op het reserverprogramma 1990.

Vraag nr. 146
van 14 maart 1990
van de heer C. LISABETH

Kruispunt Brielstraat te Deinze en N 35 – Verkeerslichten

Op de Rijksweg N 35 bevindt zich ter hoogte van het kruispunt met de Brielstraat in Deinze een bijzonder gevaarlijk kruispunt. Reeds tal van ongevallen – waaronder ook enkele dodelijke – werden vastgesteld. Vanwege de Stad Deinze en andere instanties werd reeds herhaaldelijk aangedrongen op het plaatsen van verkeerslichten op dit kruispunt.

Ter gelegenheid van een bezoek aan Deinze in september vorig jaar heeft de geachte Gemeenschapsminister zich ter plaatse van de situatie kunnen vergewissen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of en vooral wanneer verkeerslichten op dit kruispunt zullen worden geplaatst en welke regulerende werking voor deze verkeerslichten wordt voorzien.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de beslissing getroffen werd om verkeerslichten te plaatsen op het kruispunt van de N 35 met de Brielstraat te Deinze.

De nodige kredieten werden definitief vastgesteld en er zal tot plaatsing van deze verkeerslichten worden overgegaan zodra de hiervoor nodige bevelposten zijn afgewerkt.

Vraag nr. 147
van 14 maart 1990
van de heer C. LISABETH

Riolerings- en verbeteringswerken aan de N 43 te Deinze – Goedkeuring

Tussen het Wegenfonds en het Stadsbestuur van Deinze werd begin vorig jaar een overeenkomst afgesloten waarin werd gestipuleerd dat de verbeteringswerken aan de N 43, ter hoogte van de brug met de spoorlijn op het grondgebied van de Stad Deinze, zullen worden gerealiseerd op kosten van de Stad. Die kosten werden geraamd op circa 8,1 miljoen frank waarbij het Wegenfonds voor ongeveer 2,5 miljoen frank zou deelnemen.

Deze verbeteringswerken dienen gepaard te gaan met de uitvoering van de nodige rioleringswerken langs de N 43. Door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting werd hiertoe reeds op 2 augustus 1989 een betoelaging goedgekeurd ten bedrage van 4.492.000 frank.

Teneinde de noodzakelijke werken, die ook voor de verkeersveiligheid van zeer dringende aard zijn, te kun-

nen realiseren is het noodzakelijk dat beide Gemeenschapsministers hieraan hun goedkeuring hechten.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer of hij met het oog op de noodzakelijk coördinatie ermee akkoord gaat hieraan zeer binnenkort zijn goedkeuring te geven.

Naast de noodzaak van coördinatie in de uitvoering zullen deze werken ook in belangrijke mate bijdragen tot een grotere verkeersveiligheid op dat gedeelte van de drukke N 43.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de uitvoering der werken aan de weg N 43 ter hoogte van de spoorbrug in de lijn Deinze-Tielt te Deinze mede afhankelijk is van geplande werken in de Centrumstraat te Olsene-Zulte, waarvan het dossier reeds in een verder gevorderd stadium is.

Immers om deze laatste werken te kunnen uitvoeren zal het verkeer worden omgeleid langs de weg N 43 zodat het niet aangewezen is beide werken tegelijkertijd uit te voeren.

Er wordt onderzocht om de gevraagde werken einde 1990 aan te besteden en vast te leggen.

Vraag nr. 150
van 21 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Openbaar vervoer – Promotie

Telkenjare kennen de trein-tram-bus-dagen (TTB) een groot succes. Met één ticket kan men van alle openbare vervoermiddelen gebruik maken.

Het spreekt voor zichzelf dat moest dit principe worden gelanceerd voor een langere periode, bijvoorbeeld per maand, per kwartaal, eventueel per jaar, dit ongetwijfeld nieuwe toeristische perspectieven zou openen. Bovendien is het systeem van 1 ticket voor de gehele reis bijzonder klantvriendelijk (men hoeft niet meer verschillende malen in een rij aan te schuiven voor zijn reiskaartjes) en dit ontlast tevens voor een stuk de bedienden die meer tijd zouden kunnen vrij maken voor onthaal, informatie enzovoort.

Graag vernam ik van de geachte Minister of er contacten zijn met de nationale Minister van Verkeerswezen om een dergelijke trein-tram-bus-kaart voor langere duur te lanceren.

Antwoord

De voorbereidende besprekingen voor het TTB-weekend 1990 op 6 en 7 oktober zijn reeds volop aan de gang.

Voorlopig zijn er geen vooruitzichten om de TTB-dagen uit te breiden over een langere periode.

Wel bestaat er een eenvoudige formule voor de

geabonneerde reizigers, namelijk het gecombineerd abonnement NMVB-NMBS, waardoor met 1 titel zowel bus als trein kan worden genomen.

In de grote steden bestaat de mogelijkheid voor de reizigers om zich een MTB-abonnement aan te schaffen.

Naar aanleiding van het succes van de TTB-dagen, werd door de NMBS en de Belgische Vereniging van Gemeenschappelijk Stads- en Streekvervoer (BVGSSV) een kaart ontworpen met dezelfde naam (TTB), met als doel een plaatsbewijs ter beschikking te stellen, geldig op alle openbaar vervoer in België.

Deze TTB-kaarten zijn te bekomen in alle stations van de NMBS en geven de reizigers recht op vervoer op de netten van de NMBS, de NMVB en de MIV's. Ze zijn geldig op 5 dagen naar keuze binnen en periode van 17 opeenvolgende dagen.

De prijzen zijn als volgt :

	Volwassenen	Jongeren (-26 j .)
eerste klas	3.050 frank	2.350 frank
tweede klas	2.200 frank	1.700 frank

Per betalende reiziger mogen maximaal 4 kinderen onder de 6 jaar gratis meereizen.

Het gedeelte van de ontvangsten, bestemd voor het stads- en streekvervoer, wordt door de NMBS overgemaakt aan de BVGSSV en volgens de geldende verdeelsleutels, overgemaakt aan de NMVB en de MIV's.

Vraag nr. 151
van 23 maart 1990
van de heer G. JANZEGERS

Verkeersproblemen in Zoutleeuw – Oplossingen

De sociale verkaveling Solveld in Zoutleeuw paalt aan een drie meter brede gebetonnerde veldweg, de Leeuweweg. Deze bochtige betonweg dient voor het sluisverkeer dat niet langs de „normale” straten (Nieuwen Stationsstraat of Louis Claeslaan) wil. Die straten vormen de eigenlijke verbindingswegen tussen Zoutleeuw en Booienhoven enerzijds en de N 3 anderzijds.

Vermits de verkaveling buiten de bebouwde en door het verkeersbord F 1 beschermde zone ligt, is in theorie een snelheid van 90 kilometer per uur toegelaten. Dit snelle verkeer zorgt voor ergernis bij de inwoners van het Solveld.

Stappen bij de plaatselijke politie en bij de Schepen van Verkeer bleven tot nu toe zonder gevolg. Men zou zich wel bewust zijn van het probleem, er zijn vage beloften, onder meer van verkeersdrempels, maar na twee jaar aandringen raakt het geduld stilaan uitgeput...

Nochtans zou men met relatief weinig moeite het probleem kunnen verhelpen. Het bord F 1 (bebouwd kom) op de Sint-Truidensesteenweg zou kunnen worden verplaatst tot voorbij het Solveld. Daarmee zou

men niet alleen de school en het kerkhof, maar ook de recente uitbreiding van de bebouwde zone met nieuwbouw op een logische manier afbakenen en beschermen. Men zou ook kunnen denken aan het plaatsen van een bord F 12a (woonerf) of op de Leeuwerweg enkel plaatselijk verkeer (er staan geen huizen langs deze veldweg) toelaten. Een verkeersdrempel is uiteraard een radicale en vrij efficiënte oplossing.

Ik ben er mij van bewust dat dit lokale probleem in de eerste plaats een zaak is van het gemeentebestuur. Toch zou het me een goede zaak lijken dat de burger, die met zijn probleem ter plaatse vastloopt, de bemiddeling zou kunnen vragen van hogere overheden.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij in lokale problemen van verkeersveiligheid kan tussenkomen of niet? Of moeten er eerst „beroepsinstanties” worden uitgeput? Zo ja, dewelke?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn bevoegdheid de Gewestwegen betreft. Daar alle geciteerde wegen geen Gewestwegen zijn kan ik niet tussenkomen in deze aangelegenheid.

Vraag nr. 156
van 30 maart 1990
van de heer P. BREYNE

Contacten met de regio Nord-Pas-de-Calais (F) – Initiatieven en resultaten

Uit zijn beleidsbrief Buitenlands beleid blijkt dat de geachte Gemeenschapsminister voor de oplossing van problemen inzake verkeer en vervoer contact heeft gehad met regionale overheden van onder meer Catalonië, Rhône-Alpes enzovoort.

Het grensoverschrijdend verkeer tussen Vlaanderen en Noord-Frankrijk heeft echter nieuwe dimensies en problemen gekregen, onder meer door de aanleg van de Chunnel en de supersnelle trein en het daarop aansluitend nieuw wegen- en autowegennet in de regio Nord-Pas-de-Calais. Het is voor West-Vlaanderen van groot actueel belang dat wordt gestreefd naar een maximaal op elkaar afstemmen van de wederzijdse projecten en realisaties.

Ik had dan ook van de geachte Gemeenschapsminister graag vernomen welke concrete initiatieven hij ter zake heeft genomen en tot welke resultaten deze initiatieven vooralsnog hebben geleid.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Grensoverschrijdende problemen in verband met de A 18 Veurne-Franse grens-Calais.

In verband met de realisatie van het grensoverschrijdend tracé van bovenvermelde nieuwe verbindingsweg waren er reeds ettelijke contacten tussen de

Belgische en Franse autoriteiten (Direction Départementale Equipement – Nord – Arrondissement de Dunkerque).

Het grensoverschrijdend punt ligt vast, alsook de richting van de A 18. Er is nog een discussie aan de gang aangaande het al of niet verwezenlijken van een dienstzone aan de grens, met integratie van het Groot Moerhof. Principieel heb ik echter besloten tot de aankoop van dit domein.

Wat de planning van de aanleg van de A 18 betreft, kan worden opgemerkt dat – volgens de Fransen – de realisatie aan Franse zijde van de rocade littorale zou beëindigd zijn tegen mei 1993, in functie van de openstelling van de Kanaaltunnel.

Aan Belgische zijde is de situatie de volgende :

- in dienst : vak Jabbeke-Veurne (Toekomstlaan) ;
 - in uitvoering : vak Veurne (Lovaart) – N 8 (brug en grondwerken)) – einde werken voorzien medio 1991.
 - voorzien op programma :
 - programma 1990 : vak Veurne (Toekomstlaan) – N 8, verhardingswerken. Einde werken voorzien tegen einde 1991
 - reserveprogramma 1990 : vak N 8 – Bergenvaart, grondwerken en 2 bruggen.
 - verdere planning :
- Voor het vak Bergenvaart-Franse grens dient nog een MER te worden opgemaakt. De voorbereidende studies hiertoe zijn aan de gang.

Voor de realisatie van het resterend vak aan Belgische zijde (alle nog niet aanbestede werken) is een krediet van ongeveer 1,200 miljard frank noodzakelijk.

Alles zal in het werk worden gesteld opdat de werken op Belgisch grondgebied ook beëindigd zijn tegen juni 1993.

2. Andere initiatieven

Mede door de realisatie van de Kanaaltunnel is er in de regio Nord/Pas-de-Calais de laatste jaren een belangrijke economische ontwikkeling op gang gebracht.

Uit contacten tussen afgevaardigden van mijn bevoegde diensten en van de Direction Départementale de l'Equipement du Nord Pas-de-Calais blijkt dat er verschillende nieuwe wegverbindingen worden gepland in deze regio.

Deze plannen hebben uiteraard een weerslag op de economische ontwikkeling in het algemeen en de verkeersafwikkeling in het bijzonder in West-Vlaanderen.

Het is dan ook de bedoeling van mijn departement om

voor de verdere planning van wegeninfrastructuur in West-Vlaanderen te overleggen met de regio Nord-Pas-de-Calais.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 125
van 13 maart 1990
van de heer H. SUYKERBUYK**

**Premies voor werken in een dorpsherwaarderingsgebied
– Attest registratie aannemer**

De premie-aanvrager voor werken uit te voeren binnen een dorpsherwaarderingsgebied, moet een attest voorleggen waaruit blijkt dat de met de uitvoering belaste aannemer is geregistreerd.

Deze attesten worden niet afgeleverd door het Ministerie van Financiën. Ik meen te weten dat de Minister van Financiën de geachte Minister heeft gesuggereerd te werken met de lijst van de geregistreerde aannemers, die beschikbaar is. Deze manier van werken ontslaat de premie-aanvrager van de moeilijkheid een attest te bekomen. Inderdaad, voor bij een beroepsvereniging aangesloten aannemers kan men op het secretariaat van deze vereniging een attest bekomen mits vijfhonderd frank te betalen. Als vergoeding voor een elementaire inlichting lijkt me dat fel overdreven.

Mag ik de geachte Minister vragen waarom hij niet ingaat op de suggestie van de nationale Minister van Financiën om zelf, aan de hand van de bijgehouden lijst van geregistreerde aannemers, na te gaan of de aannemer aan de voorschriften voldoet.

Dit zou de procedure vereenvoudigen en tegelijk bijkomende lasten en kosten vermijden voor de premie-aanvrager.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem te verwijzen naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 98 van 16 februari 1990 van de heer E. Van Keirsbilck.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

**Vraag nr. 71
van 8 november 1989
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY**

Onbevaarbare waterlopen – Kwaliteit van het drinkwater voor vee

De waterkwaliteit van onze onbevaarbare waterlopen is bekend.

Toch is in vele gevallen de drinkwatervoorziening van het vee in aan onbevaarbare waterlopen palende weiden afhankelijk van bedoelde waterlopen, meer nog, de eigenaars van aanpalende weiden hebben het recht voor hun vee drinkwater te betrekken uit de onbevaarbare waterloop.

Welke maatregelen treft de geachte Minister :

- a) om de kwaliteit van het voor vee bestemde drinkwater te laten controleren ;
- b) om te weten op welke plaatsen drinkwater voor vee uit de waterlopen wordt betrokken ;
- c) om de houders van dieren te verwittigen zo de kwaliteit van het water schadelijk is voor de dieren ;
- d) om voor de landelijke gemeenten een aangepast waterkwaliteits- en waterzuiveringsplan uit te werken ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 vastgestelde normen alleen betrekking hebben op water bestemd voor menselijke consumptie.

Voor oppervlaktewater bestemd voor agrarische doeleinden, inzonderheid voor veedrenking, zijn geen wettelijke normen vastgesteld.

Dat de kwaliteit van ons oppervlaktewater in een aantal gevallen dermate slecht is dat het drinken van vee onmogelijk of minstens af te raden is, is ontegensprekelijk een feit.

Aangezien er evenwel geen wettelijke criteria zijn, voert de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) geen controles uit die specifiek gericht zijn op het probleem van de veedrenking.

Het is dan ook aan te bevelen dat de houders van dieren zich voorafgaandelijk van de kwaliteit van het ruw oppervlaktewater of grondwater vergewissen vooraleer dit als drinkwater voor hun vee aan te wenden.

Met het oog op de sanering van de oppervlaktewateren heb ik in mijn Milieubeleids- en natuurontwikkelingsplan 1990-1995 concrete actieplannen voorgesteld. Deze actieplannen beogen de verontreiniging veroorzaakt door de industrie, de landbouw en de burgers dermate te verminderen dat de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsnormen tegen 1 juli 1995 worden bereikt.

Vraag nr. 77
van 13 november 1989
van de heer J. CUYVERS

Textielfabriek te Lauwe – Waterzuiveringsinstallatie.

In een brief van 17 september 1986 van de toenmalige Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken (WZK) lees ik : „Het afvalwater van de desbetreffende fabriek zal gezuiverd worden tot de normen voor oppervlaktewater. Wij verwachten dat de afvalwaterzuiveringsinstallatie, die zal ingepland worden in de afgesloten oude Leie-arm in bedrijf is tegen einde 1987”. Nu, begin november 1989, meer dan drie jaar later, maakt het bedrijf nog altijd gebruik van haar voorlopige lozingsvergunning voor rioolnormen.

Graag vernam ik :

- welke maatregelen de geachte Minister heeft genomen om het desbetreffende bedrijf tegen een bepaalde datum zelf zijn oppervlaktewater te laten zuiveren om aldus te voldoen aan de normen voor lozing ervan ;
- welke sancties er werden voorzien indien het bedrijf de opgelegde verplichting niet nakwam ;
- de beschikbare gegevens over de aard en de mate van vervuiling van de Leie en de Oude Leie-arm die het bedrijf momenteel veroorzaakt ;
- welke maatregelen de Minister heeft genomen om de evolutie van de Oude Leie-arm tot een probleemstort dat het grondwater aantast, tegen te gaan.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat op 1 februari 1977 door het Ministerie van Volksgezondheid aan het betrokken bedrijf een vergunning met normen voor oppervlaktewater werd verleend voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater in de Leie. Door allerlei omstandigheden liep de bouw van de zuiveringsinstallatie vertraging op. De firma heeft besloten de Oude Leie-arm tot zuiveringsinstallatie om te bouwen. Deze optie kon echter slechts worden uitgevoerd nadat deze dode arm beschikbaar was, hetzij nadat het Ministerie van Openbare Werken rechttrekkingswerken aan de Leie had uitgevoerd. Op

26 november 1986 werd door de Directeur van de WZK een nieuwe vergunning uitgereikt met normen riool, waarbij een voorlopige lozing in de Leie werd toegestaan in afwachting van de bouw van de zuiveringsinstallatie.

De lozings situatie van het bedrijf wordt door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) nauwlettend gevolgd. De VMZ kreeg opdracht de zich opdringende strenge maatregelen te nemen indien de zuiveringsinstallatie niet binnen redelijke termijn operationeel is.

Vraag nr. 91
van 23 november 1989
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiewater – Kwaliteitscontrole

De geachte Minister, zijn medewerkers, de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) en andere betrokken bevoegde en verantwoordelijke diensten of instellingen, hebben de jongste tijd gewaardeerde inspanningen geleverd tot het vrijwaren en – waar mogelijk – het verbeteren van de kwaliteit van het Leiewater.

Het komt mij echter voor dat er bestendig ongecontroleerd wordt geloosd en dat het Leiewater ondoeltreffend wordt beheerd.

Ik zou het bijzonder op prijs stellen indien de geachte Minister mij zou kunnen inlichten (eventueel met verwijzing naar publieke documenten) over :

1. de resultaten van de analyses van het Leiewater van de jongste twee jaar (inclusief de frequentie van het nemen van stalen) ;
2. de regeling, de effectieve uitvoering en de resultaten van de controle op lozingen in de Leie tijdens de jongste twee jaar ;
3. het aantal controles op lozing uitgevoerd tussen zonsopgang en zonsopgang, alsook van vrijdagavond zeventien uur tot maandagmorgen acht uur ;
4. de organen tot welke men zich kan wenden bij vaststelling van abnormale toestanden, bijvoorbeeld ingevolge lozingen tijdens de nacht of het weekend.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de resultaten van de analyses van het Leiewater ter beschikking zijn op de Dienst Oppervlaktewaterkwaliteit van de VMZ. Ook in de jaarboeken van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (deel 1988 nog niet verschenen) kunnen waterkwaliteitsgegevens worden teruggevonden.

Alle belangrijke bedrijven worden door de VMZ normaal 4 maal per jaar gecontroleerd door middel van schepmonsters ter controle van de lozingsvergunning. Bedrijven die via riolering in de Leie lozen worden bovendien 1 tot 3 weken continu bemonsterd met debietsgebonden monsternamen ter bepaling van de vuil-

vracht. In het totaal werden door de VMZ in 1988-1989 85 controles uitgevoerd verdeeld over 24 bedrijven.

Naast de bevoegde inspecteurs van de VMZ zijn ook de officieren van gerechtelijke politie bevoegd om te allen tijde vaststellingen te doen en monsters te nemen.

Vraag nr. 92
van 23 november 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Denderbekken – Dringende rioleringsdossiers

De voorbije jaren werd herhaaldelijk gesteld dat de rioleringspolitiek moet worden afgestemd op de afvalwaterzuivering, in casu de AWP-3-opties.

Gelet op de noodzaak om het Denderbekken dringend te saneren mag worden verondersteld dat, naast de inventarisatie van de behoefte aan afvalwaterzuiveringsinfrastructuur (collectering en zuivering), ook een inventarisatie gebeurde van de dringende rioleringsdossiers met betrekking tot het Denderbekken.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

- Bestaat er een inventaris van dringende rioleringsdossiers ?
- Zo ja, mag ik een overzicht hiervan krijgen met een motivatie voor elk ?
- Zo nee, hoe worden dan dringende rioleringsdossiers gedefinieerd ?
- Welke rioleringsdossiers worden op korte en middellange termijn vooropgesteld en wat is de uitvoeringstoestand ervan (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, uitvoering) ?
- Wat is de voorziene kostprijs ervan ? Welk deel wordt door het Vlaams Gewest gesubsidieerd ?
- Welke rioleringsdossiers werden reeds gesubsidieerd en voor welk bedrag ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat met betrekking tot de sanering van de oppervlaktewateren in mijn MINA-plan 1990-1995 concrete actieplannen zijn voorgesteld. Deze actieplannen blijven de AWP-niveau 3-studies als uitgangspunt nemen. Deze studies zullen overigens in de toekomst worden verfijnd tot vuilvrachtenbalansen voor elke beschouwde parameter.

Met betrekking tot de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur werd door de Algemene Technische Diensten van de Diensten van de Vlaamse Executieve een nominatieve lijst van projecten opgemaakt die de wegwerking beoogt van alle bestaande belangrijke lozingen van ongezuiverd rioolwater in de oppervlaktewateren. Deze indicatieve nominatieve lijst omvat zowel rioolwaterzuiveringsinstallaties, pompstations en collectoren als de gedeelten van gemeentelijke rioleringen die hiertoe prioritair dienen uitgevoerd. De lijst der rioolwaterzuiveringsinstallaties, pompstations en collectoren werd gepubliceerd in de bijlage bij het in februari 1990 gepubliceerde MINA-plan 1990-1995. De nominatieve lijst van de prioritair rioleringen is ter beschikking bij de Algemene Technische Diensten. Deze investeringsprojecten, samen met de andere in het MINA-plan 1990-1995 voorgestelde maatregelen, beogen tegen 1 juli 1995 de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen te bereiken. De investeringskosten voor deze prioritair infrastructuur wordt geraamd op circa 60 miljard frank waarin begrepen circa 21 miljard frank voor de prioritair rioleringen. Er is geen inventaris beschikbaar van de rioleringen die de jongste 10 jaar werden gesubsidieerd.

veringsinstallaties, pompstations en collectoren werd gepubliceerd in de bijlage bij het in februari 1990 gepubliceerde MINA-plan 1990-1995. De nominatieve lijst van de prioritair rioleringen is ter beschikking bij de Algemene Technische Diensten. Deze investeringsprojecten, samen met de andere in het MINA-plan 1990-1995 voorgestelde maatregelen, beogen tegen 1 juli 1995 de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen te bereiken. De investeringskosten voor deze prioritair infrastructuur wordt geraamd op circa 60 miljard frank waarin begrepen circa 21 miljard frank voor de prioritair rioleringen. Er is geen inventaris beschikbaar van de rioleringen die de jongste 10 jaar werden gesubsidieerd.

Vraag nr. 93
van 23 november 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Denderbekken – Zuiveringsscenario's

Het bekken van de Dender behoort tot de dringend te saneren bekkens. In dat verband werden reeds talloze miljoenen geïnvesteerd inzake waterzuiveringsinfrastructuur. De komende jaren zullen nog vele miljoenen moeten worden geïnvesteerd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- welke investeringen gebeurden in het Denderbekken en om welke sommen het gaat ;
- welke investeringen er door de gemeenten (aan Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) overgedragen zuiveringsinfrastructuur) en welke door Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ)NMZ werden gedaan ;
- in welk jaar (jaren) deze investeringen gebeurden ;
- welk het sanerend effect is van elk van deze investeringen ;
- welke investeringen er nog moeten worden gedaan om de beoogde AWP-sanering te realiseren ;
- wat de vooropgestelde kostprijs is van elk van deze investeringsdossiers ;
- wat de exacte stand van zaken is van elk (AWP-optie, voorontwerp, ontwerp, investeringsprogramma, in uitvoering) ?
- wat het saneringseffect is van ieder dossier ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat in het Denderbekken tot op heden 2.210.093.224 frank werd geïnvesteerd in de waterzuiveringsinfrastructuur, dit wil zeggen in collectoren, pompstations en rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Deze investeringen kunnen als volgt worden onderverdeeld :

zuiveringsgebied	gemeenten (in franken)	VMZ (in franken)
Geraardsbergen		90.960.294
Ninove	72.297.911	180.276.939
Denderleeuw		27.860.542
Aalst	64.410.622	706.274.313
Dendermonde	365.366.264	702.646.339
TOTAAL	502.074.797	1.708.018.427

De investeringen werden gerealiseerd vanaf het jaar 1978.

Om de verdere sanering te realiseren zijn volgende investeringen inzake rioolwaterzuiveringsinstallaties, pompstations en collectoren nog noodzakelijk :

- zuiveringssector Geraardsbergen :
 - renovatie rioolwaterzuiveringsinstallatie ;
 - collector linker Denderoever ;
 - totale raming : 150 miljoen frank ;
- zuiveringssector Ninove :
 - collector Burchtdam ;
 - collector Parklaan ;
 - persleiding Okegem ;
 - totale raming : 60 miljoen frank ;
- zuiveringssector Denderleeuw :
 - collector Erembodegem ;
 - rioolwaterzuiveringsinstallatie ;
 - totale raming : 150 miljoen frank ;
- zuiveringssector Aalst :
 - collector rechter Denderoever ;
 - collector Hofstade ;
 - persleiding Gijzegem ;
 - rioolwaterzuiveringsinstallatie Nieuwerkerken ;
 - totale raming : 225 miljoen frank ;
- zuiveringssector Dendermonde :
 - collector Boonwijk, Hof ter Brempt, Industrie-terrein Hoogveld ;
 - collector Mandekensstraat ;
 - collector Lebbeke-Opwijk ;
 - collector Grembergen ;
 - rioolwaterzuiveringsinstallatie Mespelare ;
 - totale raming : 300 miljoen frank ;
- zuiveringssector Teralfene :
 - rioolwaterzuiveringsinstallatie ;
 - collector Teralfene ;
 - collector Liedekerke ;
 - totale raming : 178 miljoen frank ;
- zuiveringssector Ternat :
 - rioolwaterzuiveringsinstallatie ;
 - collector Asse ;
 - collector Ternat ;
 - collector Roosdaal ;
 - collector Sint-Ulriks-Kapelle ;
 - collector Dilbeek ;
 - collector Schepdaal ;
 - totale raming : 436 miljoen frank.

Zoals uiteengezet in het MINA-plan 1990-1995 is met het oog op het bereiken tegen 1 juli 1995 van de bij

besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen een actieplan uitgewerkt om „die” projecten versneld te realiseren die de bestaande belangrijke lozings van ongezuiverd rioolwater beogen weg te werken.

Vraag nr. 98
van 1 december 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Sanering Denderbekken - Aansluiting industrieterreinen op RWZI's

Verschillende industrieterreinen in het arrondissement Aalst lozen hun afvalwater in gebieden die rechtstreeks of volgens een AWP-benadering (bijvoorbeeld Erpe-Mere) tot het Denderbekken behoren.

Naar verluidt zijn er weinig of geen aangesloten op een regionale waterzuiveringsinstallatie (RWZI).

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

- Welke industrieterreinen worden op korte termijn aangesloten op welke RWZI's ? Wat is de vuilvracht die de betrokken bedrijven momenteel individueel lozen ? Over welke vergunning (riool, oppervlaktewater, geen) beschikken deze bedrijven vandaag ? Waar wordt momenteel geloosd ?
- Werd deze aansluiting ingebouwd in de dimensionering van deze RWZI's ? Zo neen, welke uitbreidingswerken gebeuren er om deze afvalwaters te saneren ?
- Welke industrieterreinen worden niet op korte termijn aangesloten op RWZI ? Wat is de reden ? Welke vergunning wordt aan deze bedrijven verleend ? Voldoen deze bedrijven hieraan ? Zo neen, welk bedrijf overschrijdt welke normen ? Wat is de huidige vuilvracht van deze bedrijven ? Waar wordt momenteel geloosd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat volgens het indicatief meerjarenprogramma 1990-1995 in het beschouwde gebied het industrieterrein Wijngaardveld te Aalst ten gevolge van de nodige infrastructuurwerken op zeer korte termijn zal kunnen worden aangesloten op de rioolwaterzuiveringsinstallatie Spuimeersen te Aalst.

De bedrijven gevestigd op dit industrieterrein beschikken over een lozingsvergunning voor lozing in riool. Het geloosde afvalwater loopt momenteel nog via de openbare riool rechtstreeks ongezuiverd in de Dender. De aansluiting van deze bedrijven op de rioolwaterzuiveringsinstallatie werd inderdaad voorzien in de dimensionering van de bestaande installatie.

Op basis van het indicatief meerjarenprogramma 1990-1995 zullen de industrieterreinen van Geraardsbergen en Erpe-Mere niet op korte termijn op de rioolwaterzuiveringsinstallatie worden aangesloten. Volgens de onderzoeken gedaan door de Vlaamse Maatschappij

voor Waterzuivering wordt er door de te Geraardsbergen en te Erpe-Mere gevestigde bedrijven geen industrieel afvalwater geloosd. Het huishoudelijk afvalwater wordt geloosd in de riolering van de industrieterreinen die uitmondt in respectieve beken die behoren tot het stroombekken van de Dender.

De realisatie van de prioritaire rioolwaterzuiveringsinfrastructuur wordt gepland in functie van de bestemming die bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 aan de Vlaamse waterlopen werd toebedeeld.

Vraag nr. 100
van 28 november 1989
van de heer J. VALKENIERS

Firma UCB te Drogenbos – Waterzuiveringsstation

UCB-Drogenbos is zeker één van de grote vervuilers van de Zenne. Welke schadelijke producten worden door deze firma in de Zenne geloosd? Is het juist dat deze firma start met de bouw van een zuiveringsstation begin 1990? Wat is de beoogde capaciteit van dit station? Hoe zal, na de zuivering, het eindproduct er uitzien? Welke toxische stoffen zullen er nog in aanwezig zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat door de Directeur van de bevoegde Waterzuiveringsmaatschappij aan bedoeld bedrijf twee lozingsvergunningen werden afgeleverd op 8 december 1988. Een eerste vergunning voor industrieel afvalwater, een tweede voor koelwater, regenwater en sanitair afvalwater.

De huidige vuilvracht (zonder zuivering) bedraagt circa 36.000 inwoners-equivalenten (IE). Het geplande zuiveringsstation zal de vuilvracht reduceren tot circa 12.000 IE. De lozingsvergunning staat een maximale vuilvracht van 15.000 IE toe.

De lozingsvoorwaarden worden opgesteld met het oog op het bereiken van de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen. Dit geldt inzonderheid voor de toxische stoffen waarbij dient aangeeft dat de meeste van deze verbindingen pas toxisch zijn vanaf een zekere concentratie.

Vraag nr. 103
van 1 december 1989
van de heer J. TIMMERMANS

Huisvesting hoofdbestuur VMZ – Kasteel-Osbroek

Ten behoeve van de huisvesting van het hoofdbestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) werd een aantal jaren geleden het vervallen Kasteel-Osbroek aangekocht. Deze aankoop gaf aanleiding tot bedenkingen, gelet op de hoge aankoopprijs en het feit dat de verkopende partij naar verluidt behoort tot vooraanstaande leiders van een grote politie-

ke familie. Inmiddels werden reeds dure verbouwingswerken verricht en zijn er nieuwe verbouwingswerken bezig.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wie de verkopende partij was van het Kasteel-Osbroek ;
- wat de motivatie was om specifiek voor dit domein te kiezen in plaats van te opteren voor een nieuwbouw op OCMW-terreinen die naar verluidt direct ter beschikking konden worden gesteld ;
- wat de exacte totale aankoopprijs is (schattingverslag, notariskosten, aankoopprijs, andere) ;
- of deze aankoop werd gesubsidieerd en zo ja, voor welk bedrag ;
- hoeveel de eerste restauratiefase kostte, wie de ontwerper was en hoe de eerste werken werden aanbesteed en aan welke aannemer(s) ze werden toegekend ;
- of deze restauratiefase werd gesubsidieerd en zo ja, voor welk bedrag ;
- hoeveel de raming bedraagt voor de nieuwbouwfase, wie de plannen ontwierp, hoe de werken werden aanbesteed en aan welke aannemer(s) ze werden toegekend ;
- welke diensten momenteel reeds in dit kasteel zijn gehuisvest ;
- of, na de nieuwbouwfase, het volledige hoofdbestuur in het kasteel zal worden gehuisvest en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de verkopende partij van het domein Osbroek, gelegen A. Van De Maelestraat 78 te Erembodegem, de weduwe Moyersoën-Coppieters en kinderen was.

De Raad van Bestuur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij opteerde voor de aankoop van het kasteel Osbroek als huisvesting voor de diensten van het hoofdbestuur van de vroegere Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWZ), nu Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ), om volgende redenen :

- het gebouwencomplex ligt op nagenoeg 750 meter van het treinstation van Erembodegem (lijn Gent-Aalst-Brussel) ; op 200 meter van de Ninovesteenweg met bushalte lijn Aalst-Ninove en aan de afrit Aalst van de autostrade Brussel-Oostende ;
- de aankoopprijs van het gebouwencomplex bedroeg 12 miljoen frank, verhoogd met 17 ten honderd schrijfkosten, daarin begrepen 12,5 ten honderd registratierechten.

Deze aankoop werd door het Vlaamse Gewest niet gesubsidieerd.

De restauratiewerken werden opgesplitst in 6 loten welke elk apart openbaar werden aanbesteed.

- * Lot 1 : ruwbouw renovatie en geschiktmakingswerken
Kostprijs (inclusief BTW) : 10.014.587 frank
- * Lot 2 : elektrische installatie
Kostprijs (inclusief BTW) : 2.451.100 frank
- * Lot 3 : centrale verwarming en sanitair
Kostprijs (inclusief BTW) : 2.759.982 frank
- * Lot 4 : harde bevoering
Kostprijs (inclusief BTW) : 1.195.710 frank
- * Lot 5 : binnenschrijnwerk en plafonds
Kostprijs (inclusief BTW) : 3.052.822 frank
- * Lot 6 : binnenschilder-, behang-, tapijt- en gordijnwerken
Kostprijs (inclusief BTW) : 3.030.983 frank

Deze restauratiewerken werden evenmin gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest.

De raming van de nieuwbouwwerken bedraagt 48.850.000 frank.

Momenteel zijn reeds de personeelsdienst, de dienst boekhouding en de juridische dienst van de VMZ in het kasteel gehuisvest. Tevens worden er volgende vergaderingen van de VMZ georganiseerd :

- de Raad van Bestuur ;
- de Directieraad ;
- de Syndicale Raad voor Advies ;
- de technische en administratieve werkgroepen.

De uitbreiding van het kasteel werd zodanig berekend dat het hele personeelsbestand van het hoofdbestuur er zal kunnen worden gehuisvest.

**Vraag nr. 105
van 4 december 1989
van de heer J. CUYVERS**

Textielfabriek te Ninove – Verontreiniging van de Dender

Een textielfabriek te Ninove overschrijdt al jarenlang de threshold limit value van 30 milligram per kubieke meter CS₂-uitstoot in het bedrijf zelf. Bij de productie van viscose maakt het bedrijf gebruik van H₂SO₄. Het bedrijf in kwestie beschikt over een waterzuiveringsinstallatie. De huidige exploitatievergunning voor het bedrijf loopt tot 21 januari 1990. De firma heeft bij de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen een nieuwe exploitatievergunning aangevraagd.

Graag verneem ik van de geachte Minister het volgende.

1. Beschikt het bedrijf momenteel over een lozingsvergunning op oppervlaktewater of op riolering ?
2. Aan welke lozingsvoorwaarden moet het bedrijf momenteel voldoen ?
3. Wanneer zal het bedrijf moeten voldoen aan de normen vervat in het koninklijk besluit tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing

van afvalwater afkomstig van de sector van de viscoseproductie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen van 4 september 1985 ?

4. Dringt in dat kader een aanpassing van het afvalwaterzuiveringsstation van het bedrijf zich op ? Zo ja, welke en tegen welke periode moet die aanpassing een feit zijn ? Welke is de sanctie die de Minister voorziet bij niet-aanpassing ?
5. Welke restvervuiling van welke aard en welke hoeveelheid loost het bedrijf momenteel in de Dender ?
 - a) Hoeveel inwoners-equivalent loost het bedrijf ?
 - b) Wat is de zuurtegraad van het water dat geloosd wordt ?
 - c) Hoeveel bedraagt momenteel de CS₂ per liter afvalwater ?
 - d) Hoeveel bedragen de waarden voor respectievelijk totaal aan zink milligram Zn per liter, sulfaten milligram SO₄ per liter ?
6. Hoe dikwijls per jaar wordt de lozing van het bedrijf gecontroleerd ? Van wanneer dateert de meest recente controle ? Werden toen alle lozingsvoorwaarden al dan niet gerespecteerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat bedoeld bedrijf beschikt over een door de Directeur van de bevoegde Waterzuiveringsmaatschappij op 15 september 1987 verleende lozingsvergunning voor lozing van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater in oppervlaktewater. Door het bedrijf werd hiertegen beroep aangetekend waarover inmiddels uitspraak werd gedaan.

Het bedrijf moet inderdaad onmiddellijk voldoen aan de sectoriële voorwaarden vastgesteld bij koninklijk besluit van 4 september 1985. In de lozingsvergunning zijn echter strengere normen opgelegd, in het licht van de bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen, die fasegewijze dienen bereikt. Om deze fasegewijze strengere emissienormen te kunnen eerbiedigen zal het bedrijf inderdaad aanpassingen aan haar afvalwaterzuiveringsstation dienen door te voeren.

Het afvalwater van bedoeld bedrijf werd door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering in 1989 viermaal bemonsterd.

**Vraag nr. 106
van 4 december 1989
van mevrouw M. VOGELS**

Visbeek te Malle-Zoersel – Vaststelling illegale weekendlozingen

Het gebrek aan controle is oorzaak van heel wat milieuovertredingen. Vooral tijdens de weekends wordt van het totaal gebrek aan controle gebruik gemaakt om illegaal te lozen of te storten. Zo vermoeden omwonenden van de Visbeek te Malle-Zoersel dat er sys-

tematisch in de weekends in deze beek wordt geloosd. Betrokkenen lieten hiervan reeds proces-verbaal opstellen en namen zelfs stalen van het vervuilde water die naar de VMZ werden overgebracht. Deze stalen werden echter door de VMZ geweigerd omdat ze niet rechtsgeldig werden genomen. De VMZ verklaarde zich bereid om opnieuw stalen te nemen maar niet in het weekend.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wat wordt ondernomen om de soms systematische illegale weekendlozingen tegen te gaan ?
2. Tot wie of tot welke instanties kan men zich wenden om in het weekend vervuiling van oppervlaktewateren te laten vaststellen en rechtsgeldige stalen te laten nemen ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen kan ik het geachte lid meedelen dat, naast de bevoegde inspecteurs van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ), ook de officieren van gerechtelijke politie bevoegd zijn om overtredingen vast te stellen.

Wat het aangehaalde voorbeeld betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat de stalen die door de Rijks-wacht te Malle werden genomen wel door de VMZ werden ontvangen. Deze monsters werden overigens voor analyse overgebracht naar het Provinciaal Instituut voor Hygiëne te Antwerpen. De analyseresultaten zijn intussen bekend en op basis daarvan werd een verslag opgemaakt. Dit verslag werd op 26 oktober 1989 overgemaakt aan de heer Procureur des Konings te Antwerpen.

Vraag nr. 111 van 12 december 1989 van de heer G. JANZEGERS

Attenrode- Wever (Glabbeek-Zuurbemde) – Verontreiniging van de Meenselbeek

Blijkens een nota van de regionale vereniging Natuur en Landschap wordt het eens zo zuivere water van de Meenselbeek vervuild als gevolg van de manier waarop Interleuven tewerk ging bij de exploitatie van haar stort- en spreidplaatsen voor verkleind huishoudelijk afval in dit gebied vol officiële en sluikstorten (grensgebied van de fusiegemeenten Tielt-Winge, Lubbeek en Glabbeek-Zuurbemde).

In dit geval gaat het om het stort langsheen de Nijsselrodestraat en de Binkomstraat te Meensel-Kiezegem (fusiegemeente Tielt-Winge). Bij een plaatsbezoek op 6 december stelde ik nogmaals vast dat de twee ingebeukte poorten nog steeds open staan, er reukhinder was en de omgeving er smerig was, zoals altijd.

Het is op zich al een schande dat al deze storten werden aangelegd op één van de hoogste punten van het Hageland (ongeveer 90 m), midden diverse brongebieden van waaruit een viertal beken ontspringen (de Binkomen de Nekkerspoelbeek die afwateren naar de Velp-

vallei). De doorlaatbare ondergrond, die niet is beschermd door de slordigheid waarmee de plasticfolie werd aangebracht, zal naar alle waarschijnlijkheid geen rem vormen op de vervuiling van onder meer de Meenselbeek door afvalwater afkomstig van de stortplaatsen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke afdoende maatregelen hij ter zake neemt, gelet onder meer op de plannen om de Velp tegen 1992 terug een viswaterkwaliteit te geven en dat vervuiling best aan de bron wordt aangepakt.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat door de Directeur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) op 26 mei 1989 een lozingsvergunning werd afgeleverd voor het lozen van percolatiewater afkomstig van de betreffende stortplaats in de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Kessel-Lo. Van deze mogelijkheid tot verwerking van het percolatiewater werd sinds het afleveren van deze vergunning evenwel geen gebruik gemaakt.

Gezien het percolatiewater geloosd wordt in de Meenselbeek werden door de VMZ de nodige vaststellingen gedaan.

Vraag nr. 117 van 14 december 1989 van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken – Invloed van de landbouw

De invloed van de landbouw op de vervuiling van de Dender is erg belangrijk.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- welke kwantitatieve invloed de landbouw ter zake heeft ;
- op welke studie(s) men zich baseert ;
- welke maatregelen reeds werden getroffen om deze vervuiling tegen te gaan ;
- welke maatregelen er op korte of lange termijn worden genomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat op basis van de gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) (jaarlijkse landbouwtelling) en de geproduceerde hoeveelheden mest en de scheikundige samenstelling ervan kan worden geconcludeerd dat, voor wat betreft de vervuiling van het Denderbekken door de landbouw, zeker geen sprake is van overbesteding, door een overmaat aan mestproductie. Dit neemt echter niet weg dat er plaatselijke misbruiken kunnen optreden wegens onvoldoende opslagcapaciteit van de aalkelders, met massale spreiding op een ongeschikt moment of met rechtstreekse sluiklozingen tot gevolg.

Met het oog op de bescherming van het leefmilieu, met betrekking tot het gebruik van meststoffen, werd een voorontwerp van decretale regeling uitgewerkt. Dit voorontwerp van decreet werd op 21 maart 1990 aan de Vlaamse Executieve voorgelegd. Het advies van de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen alsmede van de Vlaamse Raad voor Leefmilieu wordt hieromtrent ingewonnen.

Vraag nr. 118
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken – R WZI-Geraardsbergen

Reeds jaren wordt de stad Geraardsbergen geteisterd door de enorme Dendervervuiling. Steeds opnieuw verwijst men naar Wallonië. Ik stel echter vast dat de Regionale Waterzuiveringsinstallatie (RWZI) Geraardsbergen er nog steeds even onwerkzaam bij ligt als vroeger, ondanks de jarenlange beloften ter zake.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

welke vuilvracht door de recente aangelegde afvalwatercollector in de Dender wordt gepompt ;

waarom deze collector niet direct werd aangesloten op de riolering aan de overkant, zodat deze vuilvracht direct op het RWZI kon ingevoerd worden ;

wanneer concreet wordt gestart met de inbedrijfname van het RWZI ;

welke investeringen er ter zake worden vastgelegd, met welke uitvoeringstermijn ;

voor wanneer de aansluiting van het industrieterrein van Geraardsbergen is bepaald ;

of er, gelet op de belangrijke rol die deze laatste aansluiting speelt op de economische ontsluiting van het Geraardsbergse, ter zake reeds contact werd genomen met de stad Geraardsbergen en zo ja, welke afspraken er werden gemaakt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat, uit een meetcampagne, uitgevoerd door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, blijkt dat bedoelde collector een vuilvracht van circa 10.000 inwoners-equivalent zou aanvoeren. Deze collector werd destijds niet aangesloten op de bestaande, totaal verwaarloosde en vervallen rioolwaterzuiveringsinstallatie, om volgende redenen :

- bij de opmaak van het aanbestedings- en uitvoeringsdossier van de collector was binnen de VMZ nog niet uitgemaakt wat de meest economische en rendabele oplossing was, met name renovatie van de bestaande, of het bouwen van een totaal nieuwe rioolwaterzuiveringsinstallatie, waarbij in dit geval de inplantingsplaats nog te kiezen was ;
- gezien de toestand waarin de rioolwaterzuiveringsinstallatie zich bevond, was zuivering van afvalwater op korte termijn hoe dan ook onmogelijk.

De renovatie van de rioolwaterzuiveringsinstallatie te Geraardsbergen is op het indicatief meerjarenprogramma 1990-1995 voorzien voor 1991. In 1989 werd reeds een beperkte offerteaanvraag uitgeschreven voor het opruimen van het terrein en de plaatsing van een afsluiting rond het terrein. Deze werken zijn inmiddels uitgevoerd.

De aansluiting van de collector-linkeroever, waarop het industrieterrein wordt aangesloten, is op voormeld indicatief meerjarenprogramma 1990-1995 voorzien voor 1994, hetzij op het ogenblik dat mag verwacht worden dat de renovatiewerken aan de zuiveringsinstallatie reeds volledig zullen zijn voltooid.

Noch met de stad Geraardsbergen, noch met de intercommunale Land van Aalst werd omtrent de aansluiting van het industrieterrein overleg gepleegd. Dit zal door de VMZ in de loop van 1990 gebeuren, naar aanleiding van de bespreking van de AWP-niveau 3-studie van de zuiveringssector Geraardsbergen.

Vraag nr. 119
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken – Overleg met Wallonië

De vervuiling van de Dender is voor een belangrijk gedeelte vanuit Wallonië afkomstig.

Zonder de discussie van het intergewestelijk overleg aan te kaarten, veronderstel ik dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) ter zake reeds uitgebreid overleg met Wallonië heeft gehad.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wanneer en hoe de VMZ de voorbije jaren overleggesprekken heeft gevoerd ;
- wat de reëel gemeten vervuiling (vuilvracht) is die afkomstig is van over de taalgrens, door wie de metingen werden verricht en van wanneer ze date- ren ;
- welke saneringsmaatregelen er reeds werden getroffen in Wallonië, wanneer en welk het effect was ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat het probleem van de gewestgrensoverschrijdende verontreiniging inzonderheid besproken wordt in de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu die maandelijks onder voorzitterschap van de Eerste Minister samenkomt. Met betrekking tot het specifieke probleem van de Denderverontreiniging heb ik reeds meermaals contact opgenomen met de bevoegde Waalse collega. Een sanering van de waterloop in het Waalse Gewest wordt voor de eerstvolgende jaren in het vooruitzicht gesteld. Zoals in mijn in februari jongstleden gepubliceerde MINA-plan 1990-1995 werd toegelicht, bedroeg de via de Dender in 1989 vanuit het Waalse Gewest ingevoerde vuilvracht volgens zeer ruwe berekening :

- vracht biochemisch zuurstofverbruik : 2.483 ton ;
- vracht chemisch zuurstofverbruik : 10.927 ton ;
- vracht stikstof totaal : 717 ton ;
- vracht nitraten : 141 ton ;
- vracht sulfaten : 11.425 ton ;
- vracht orthofosfaten : 182 ton ;
- vracht chloride : 9.224 ton ;
- vracht cadmium : 424 ton.

Vraag nr. 120
van 14 december 1989
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Denderbekken – Stand AWP-3-studies

De voorbije jaren werd te pas en te onpas gesteld dat dringend werk werd gemaakt van de AWP-3-studies als onderbouw voor een gestructureerde aanpak van de oppervlaktewatersanering (afvalwaterzuiveringsbeleid). In dezelfde optie werden een aantal prioritaire bekken vooropgesteld, waartoe het bekken van de Dender behoort.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- wat de exacte stand van zaken is inzake opmaak van de AWP-3-studies voor Geraardsbergen, Ninove, Denderleeuw, Aalst en Dendermonde ;
- of de geachte Minister mij een exemplaar van de beschikbare AWP-3's kan bezorgen ;
- of deze AWP-3-'s werden overgemaakt aan de diverse gemeentebesturen die de erin vervatte beleidsvisie uiteindelijk moeten helpen realiseren ;
- welke standpunten door de respectieve gemeenten werden ingenomen inzake de vooropgestelde zuiveringsscenario's ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) de AWP-niveau-studie van de zuiveringssector Ninove heeft afgewerkt. De studies van de zuiveringssectoren Aalst en Dendermonde zijn in de afwerkingsfase, terwijl deze van de sector Geraardsbergen in opmaak is. Vervolgens zal worden gestart met de studie van de sector Denderleeuw.

Deze studies dienen door de Raad van Bestuur van de VMZ nog goedgekeurd.

Van zodra een voorlopige studie klaar is wordt door de VMZ hiervan een exemplaar overgemaakt aan de betrokken gemeentebesturen ter bespreking van de voorstudie. Een definitieve studie wordt hen dan later bezorgd.

Aangezien bij de bespreking van de voorstudie de gemeentebesturen worden betrokken, wordt een standpunt in consensus ingenomen tussen deze besturen en de VMZ.

Vraag nr. 142
van 9 januari 1990
van de heer M. DESU'ITER

Leopoldkanaal tussen Damme en Moerkèrke – Vissterfte

Begin december werd een grote vissterfte vastgesteld in het Leopoldkanaal tussen Damme en Moerkèrke, te wijten aan zware vervuiling ingevolge scheikundige lozingen.

Er werd proces-verbaal opgesteld tegen onbekenden en er werd gezocht naar sluiklozers.

Graag vernam ik of dit onderzoek reeds enig resultaat heeft opgeleverd, zoniet, waaruit dit onderzoek heeft bestaan en hoe het zal worden verder gezet.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat met betrekking tot de in het begin van de maand november en december 1989 opgetreden vissterftes in het Leopoldkanaal door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) ter plaatse een onderzoek werd ingesteld.

De conclusie hiervan is dat de vissterfte in november vermoedelijk veroorzaakt werd door aallozingen die langs de Sleepdammewatergang in het Leopoldkanaal terecht kwamen.

Nadien bleef het zuurstofgehalte van het kanaalwater voortdurend te laag zodat tijdens de vorstperiode van begin december opnieuw vissen stierven door verstikking.

Momenteel wordt regelmatig afvalwater – van huishoudelijke en agrarische aard – geloosd in het Leopoldkanaal via een aantal waterlopen die daarin uitmonden.

Te Sint-Laureins bevindt zich een dam die deze afwatering in twee afzonderlijke panden verdeelt. Door de realisatie van de voor Eeklo noodzakelijke pompstations zullen de Sleepdammewatergang en het Leiken worden gesaneerd. Na de voltooiing van deze werken zullen de lozingen in het Leopoldkanaal fel verminderen.

De ongezuiverde lozingen kunnen slechts volledig worden stopgezet nadat het afvalwater van Sint-Laureins wordt behandeld in een zuiveringsinstallatie. Het afvalwater van Sint-Laureins zal naar het nog te bouwen zuiveringsstation van Eeklo worden afgevoerd. De zuiveringsinstallatie is in het MINA-plan 1990-1995 opgenomen indicatief meerjarenprogramma voorzien voor 1991.

Vraag nr. 151
van 12 januari 1990
van de heer H. DE LOOR

Rioolwaterzuiveringsinstallatie Bruggenhoek te Zwalm – Heraanbesteding en aanvang van de werken

In zitting van 24 oktober 1989 besliste de Raad van

Bestuur tot heraanbesteding van de werken over te gaan. De opening der biedingen voor de heraanbesteding ging door op 4 december 1989.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- aan welke firma de werken werden toevertrouwd ;
- welk het bedrag is van deze aanbesteding ;
- of de aanbesteding reeds werd goedgekeurd ;
- wanneer de werken een aanvang nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de Raad van Bestuur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) in vergadering van 13 maart 1990 besliste de werken te gunnen aan de firma CFE te Brussel tegen het inschrijvingsbedrag van 202.071.342 frank (inclusief BTW).

Dit gunningsbundel werd mij evenwel nog niet ter goedkeuring voorgelegd.

Vraag nr. 153 van 15 januari 1990 van de heer J. CUYVERS

Elsbeek te Meerbeke (Ninove) – Verontreiniging door metaalverwerkend bedrijf

Een metaalverwerkend bedrijf te Meerbeke (Ninove) loost zijn afvalwater in de Elsbeek, een zijbeek van de Molenbeek (stroomgebied Dender). Regelmatig stelt men vast dat het water van de Elsbeek vanaf dat bedrijf een vuilgrijze kleur heeft. Het bedrijf is trouwens over die beek gebouwd.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Waaraan is de verkleuring van het water in de Elsbeek te wijten ?
2. Heeft het bedrijf een lozingsvergunning op oppervlaktewater ?
3. Wat zijn de belangrijkste vervuilende bestanddelen in het afvalwater van het bedrijf ?
4. Tegen wanneer moet het bedrijf zijn saneringsprogramma voor de lozing van zijn afvalwater volledig hebben geïmplementeerd ?
5. Hoe dikwijls is het bedrijf de laatste 2 jaar gecontroleerd op zijn afvalwater ? Werden hierbij alle lozingsnormen al of niet gerespecteerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat, volgens het door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) ingestelde onderzoek, de verkleuring van het water van de Elsbeek te wijten is aan een verontreiniging door aluminiumhydroxyde in neutraal milieu. Deze verkleuring komt reeds voor bij lage concentraties.

Het bedrijf dat deze verontreiniging veroorzaakt, beschikt over een lozingsvergunning voor lozing van industrieel afvalwater afkomstig van de sector werktuigbouwkunde, oppervlaktewaterbehandeling van metalen, in oppervlaktewater.

De meest belangrijke verontreinigende parameter in het afvalwater van het bedrijf is aluminium.

De beëindiging van het saneringsprogramma van voornoemd bedrijf is voorzien tegen eind 1990.

Het bedrijf werd de laatste twee jaar een viertal keer bemonsterd.

Vraag nr. 158 van 17 januari 1990 van de heer L. PEETERS

Luchthaven van Zaventem – Milieuhinder

In de onmiddellijke omgeving van de luchthaven van Zaventem stellen zich diverse milieuproblemen. Enerzijds betreft het geluidsoverlast in de deelgemeente Steenokkerzeel en de wijk Batavia-Melsbroek. Anderzijds zorgen de activiteiten op het grondgebied van de Regie der Luchtwegen (RLW) voor wateroverlast en watervervuiling in en rond de spaarbekkens-Floordambos en Vogelzang.

Het is zonder meer duidelijk dat ook in de nabije toekomst nog infrastructuurwerken op en rond de luchthaven zullen plaatsvinden. Hierdoor zal onherroepelijk nog bijkomende milieuhinder ontstaan.

Daarom zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Wat zal er op korte termijn worden ondernomen om de milieuoverlast, zowel wat betreft geluidshinder als waterverontreiniging, tot een minimum te herleiden ?
2. Kan de geachte Minister bevestigen dat er inderdaad geen uitbreiding van de oppervlakte van de luchthaven wordt overwogen ?
3. Is ook hij niet van oordeel dat een milieueffectrapport dient te worden opgemaakt alvorens nog opties voor verdere infrastructuurwerken te bekrachtigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het gedeelte van de luchthaven tussen het luchthavengebouw en de Woluwelaan afwatert naar de Woluwe. Dit afvalwater komt in de Woluwe-collector terecht en zal worden gezuiverd in het gepland zuiveringsstation op de Woluwe-collector. Aan de drie bedrijven die in deze afwatering lozen werd een lozingsvergunning uitgereikt door de Directeur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ). Er worden door de VMZ regelmatig controles uitgevoerd.

Het ander gedeelte van de luchthaven watert af naar de Barebeek via de Leibeek. Hier is een gescheiden afvoerstelsel aanwezig. De droogweerafvoer – voornamelijk bestaande uit het sanitair afvalwater van het luchthavengebouw en van de vliegtuigen – zal worden afgevoerd naar het geplande zuiveringsstation van Steenokkerzeel. De regenweerafvoer zal via de wachtbekkens verder in de Leibeek worden geloosd. Voor deze regenweerafvoer werd er een programma afgesproken tussen de RLW en de VMZ om de impact van de antivriesmiddelen op waterkwaliteit na te gaan. Dit programma loopt sedert begin 1990, maar bruikbare meetresultaten kunnen pas worden bekomen bij koud weer. Door de VMZ wordt de eis gesteld dat dit water aan de basiskwaliteit moet voldoen. Om dit te bereiken zal er desnoods een extra beluchting op de bekkens dienen te worden geïnstalleerd. Eventuele initiatieven tot uitbreiding van de oppervlakte van de luchthaven behoren tot de bevoegdheid van de nationale overheid.

Bij eventuele uitbreiding dient wel rekening gehouden met de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, dat voorziet dat een milieueffectrapport vereist is bij de aanleg en/of ingrijpende wijzigingen van vliegvelden met een start- en landingsbaan van ten minste 2.100 meter (Belgisch Staatsblad van 17 mei 1989).

Vraag nr. 161
van 17 januari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Vervuiling van de Velp – Procedure staalneming

De laatste maanden is de waterkwaliteit van de Velp merkelijk achteruit gegaan. Van verschillende zijden bereikten me klachten over het inktwaterachtig uitzicht van deze rivier.

Naar aanleiding van een grote vissterfte in november 1989 werden op vraag van een plaatselijke vissersclub (De Zeerovers) waterstalen genomen door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) in Neervelp (fusiegemeente Boutersem) ter hoogte van het kruispunt van de Broekstraat met de Velpestraat.

Op de vergadering van de Gemeentelijke Milieucmissie van 8 december 1989 kwam aan het licht dat die waterstalen spoorloos verdwenen waren . . .

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer en door wie werden er waterstalen genomen ?
2. Wat gebeurde er met die waterstalen ? Gebeurt het nog dat dergelijke stalen „verdampen” ?
3. Zijn er nog klachten over watervervuiling van de Velp behandeld geworden in het najaar 1989 ? Wat was/waren de oorzaken van de langdurige zwartachtige verkleuring van het water ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de verslechtering van het water van de Velp tijdens het najaar een jaarlijks terugkerend fenomeen is dat volgens de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) hoogst waarschijnlijk verband houdt met bepaalde landbouwactiviteiten.

Bij de vissterfte in de periode van oktober 1989 werd een oorzakelijk verband gelegd tussen de aanwezigheid van schuim op het wateroppervlak, zijnde een mogelijke interactie van detergenten met saponines afkomstig van bieten enerzijds en oliesparen in het beekwater anderzijds. De vermelde zwartkleuring van de beek werd door de Inspectiedienst van de VMZ niet vastgesteld.

De resultaten van alle door de VMZ genomen staalnames werden overgemaakt aan het ambt van de heer Procureur des Konings te Leuven.

Vraag nr. 167
van 19 januari 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Waterzuivering Bornem, Puurs, Sint-Amands en Willebroek – Plannen

In de gemeenten Puurs, Sint-Amands, Willebroek en Bornem stellen zich steeds groter wordende problemen inzake de zuivering van afvalwaters. Vooral de ontwikkeling van bestaande industriezones schept zowel voor de gemeentebesturen als voor de bedrijven grote moeilijkheden.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 343 van 22 september 1989, mocht ik vernemen dat naast de bestaande rioolwaterzuiveringsstations van Bornem en Sint-Amands, nog vier stations worden gepland, met name te Ruisbroek, Willebroek, Puurs en Breen-donk.

Wat de gemeente Bornem betreft, is het probleem enigszins anders vermits daar het bestaande zuiveringsstation dringend dient te worden aangepast en vergroot.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. welke plannen er bestaan voor de globale aanpak van de zuivering van afvalwaters in de gemeenten Willebroek, Puurs en Sint-Amands ;
2. voor wanneer de noodzakelijke uitbreiding van het zuiveringsstation te Bornem voorzien is.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de aanpak van de zuivering van rioolwaters in de gemeenten Willebroek, Puurs en Sint-Amands hoofdzakelijk is opgenomen in de AWP niveau III-studie van de sector Beneden-Schelde/Rupel/Zeekanaal, daar een gedeelte van de gemeente Willebroek (Tisselt-Blaasveld-Heindonk) opgenomen is in de AWP niveau-III-studie van de sector Zwarte Beek.

De AWP niveau III-studie voor de sector Zwarte Beek is door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering afgewerkt. Deze studie bestrijkt een gebied ten zuiden van de Rupel en ten oosten van het kanaal van Willebroek. Het omvat delen van Willebroek en deelgemeenten ervan, namelijk

Heindonk (671 inwoners)
 Blaasveld (3033 inwoners)
 Tisselt (2796 inwoners)
 Willebroek (1916 inwoners ten oosten van het Zeekanaal)

Het gebied omvat 10 lozingspunten van de riolering. Gemiddeld is 73 ten honderd van de inwoners aangesloten op de riolering. De concrete maatregelen om deze sector te saneren omvat een rioolwaterzuiveringsinstallatie (7.000 IE) en de aanleg van de persleiding van Heindonk naar deze zuiveringsinstallatie en de verbindingscollector tussen Tisselt en Blaasveld.

De AWP niveau III-studie **Beneden-Schelde/Rupel/Zeekanaal** omvat de rest van Willebroek, Puurs, Sint-Amands en Bornem en is thans bij de VMZ in opmaak. Uit de voorlopige besluiten blijkt dat volgende infrastructuur dient voorzien :

- voor Willebroek de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie en de aanleg van collectoren ;
- voor Puurs de bouw van 2 rioolwaterzuiveringsinstallaties en de aanleg van collectoren.

Voor Sint-Amands wordt geen uitbreiding van de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallatie noodzakelijk geacht maar worden wel aanpassingen overwogen.

Wat betreft de uitbreiding van de zuiveringsinstallatie te Bornem is de principiële conclusie van de desbetreffende AWP niveau III-studie dezelfde als hogervermelde conclusie in verband met de zuiveringsinstallatie van Sint-Amands.

Tot op heden heeft echter nog geen enkele screening met de totale rioleringsplannen van bedoelde gemeenten plaats gehad, zodat eventueel nog wijzigingen in hogervermelde plannen kunnen worden aangebracht.

Vraag nr. 178
van 29 januari 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

SST-dossier – MER-procedure

Overeenkomstig de EG-richtlijn van 27 juni 1985 zullen alle nieuwe projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, aan een milieueffectbeoordeling moeten worden onderworpen, vooraleer zij kunnen worden vergund.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 is er een milieueffectrapport (MER) vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning voor onder meer de aanleg en ingrijpende wijziging van lange spoorwegtrajecten, dus ook voor de SST-lijn. Het betekent eveneens dat dit rapport moet worden gebruikt bij de besluitvorming door de overheid inzake het al dan niet toelaten of vergunnen van het MER-plichtig SST-project. Tot nog toe werd er geen enkel

MER-besluit in verband met de SST bekendgemaakt. De initiatiefnemer, de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS), moet de samenstelling van het College van Deskundigen voorleggen aan het Bestuur voor Leefmilieu, dat binnen de 30 dagen zijn instemming moet meedelen. Daarna wordt het milieueffectrapport voorgelegd aan het Bestuur voor een conformiteitsonderzoek. Zodra het milieueffectrapport door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu wordt ontvangen moet een copie ervan overgemaakt worden aan, onder andere, de leden van de Commissie voor Leefmilieu van de Vlaamse Raad.

Graag zou ik van de geachte Minister het volgende vernemen.

1. Hoe zal de MER-procedure precies verlopen ?
2. Wat houdt het conformiteitsonderzoek in ?
3. Wordt het milieueffectrapport openbaar gemaakt zodra de Minister de besluiten heeft ontvangen en indien niet, waarom niet ?
4. Heeft de bevolking inspraak in dit belangrijke rapport ?
5. Is er een datum vooropgesteld voor de eindbesluiten van het milieueffectrapport ?
6. Wat indien het milieueffectrapport negatief uitvalt voor de bouwvergunning ?
7. Wat is de bevoegdheid van de Commissie van Leefmilieu, heeft zij een adviserende of beslissende bevoegdheid ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Executieve op 7 februari 1990 een beslissing nam aangaande de te volgen procedure betreffende de verdere afhandeling van het SST-dossier.

Wat de milieuaspecten en inzonderheid de milieueffectbeoordeling betreft, weze vooreerst aangestipt dat de besluiten van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 onverminderd van toepassing zijn op de bouwvergunningsaanvragen tot verwezenlijking van het SST-project of delen ervan.

De milieueffectrapporten met betrekking tot het SST-project voor de baanvakken Lembeek-Brussel (lot 2), Brussel-Nederlandse Grens (lot 3) en Diegem-Luik (lot 4) werden door de NMBS op 13 oktober 1989 aan het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) voorgelegd. Dit Bestuur verklaarde op 23 oktober 1989 deze voorgelegde milieueffectrapporten in overeenstemming met het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 en kende hieraan de conformiteitscode MER 891004 toe.

Op 8 november 1989 legde de NMBS aan het Bestuur voor Leefmilieu van de AROL een milieueffectrapport voor met betrekking tot het tracé Havenweg. Het Bestuur voor Leefmilieu verklaarde dit voorgelegde milieueffectrapport op 23 november 1989 in overeenstemming met het besluit van de Vlaamse Executieve van

23 maart 1989 en kende hieraan de conformiteitscode MER CAI/O11/89/11 toe.

Zoals gesteld in artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieueffectrapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, houdt het conformiteitsonderzoek in, het nagaan of het voorgelegde MER is opgesteld conform de bepalingen van de MER-reglementering enerzijds en/of de in het MER verstrekte informatie volledig is anderzijds.

Conform de desbetreffende EG-richtlijn en de voormelde besluiten van de Vlaamse Executieve, dient het MER-rapport ter inzage gelegd voor het betrokken publiek, ter gelegenheid van het openbaar onderzoek over de bouwvergunningsaanvraag voor het MER-plichtig project.

De Vlaamse Executieve besliste evenwel op 7 februari 1990, aanvullend op en onafhankelijk van de procedures, tot inherzieningstelling van gewestplannen en bouwvergunningsaanvragen de niet-technische samenvatting van het MER, samen met de synthese van de Thematische Studie SST-project, aan het betrokken publiek ter inzage te leggen en hen tevens ter gelegenheid van een door de betrokken gemeenten te organiseren hoorzitting de gelegenheid te geven hun eventuele bezwaren met betrekking tot het SST-project mondeling uit te brengen en toe te lichten.

Bij omzendbrief, op 15 februari 1990 goedgekeurd door de Vlaamse Executieve, werden aan de betrokken gemeenten praktische onderrichtingen hieromtrent verstrekt.

Vraag nr. 185
van 1 februari 1990
van de heer G. CARDOEN

Waterbeleid – Sanering Markrivier

Bij herhaling werd mij in het verleden door de verschillende verantwoordelijke Ministers bevestigd dat de Markrivier binnen zijn status van viswater, inzake sanering prioritair diende te worden aangepakt.

In een recente toespraak te Galmaarden verklaarde de Eerste Minister dat het dossier met betrekking tot de sanering van de Markrivier opnieuw ter tafel ligt.

Wij zijn bijzonder bezorgd omtrent deze aangelegenheid en zouden de geachte Minister dank weten het volgende te mogen vernemen.

1. Hoever het staat met het dossier-Markrivier ?
2. Welke werken zijn voorzien, wat is hun uitvoeringsdatum en hoeveel kosten ze ?
3. Is een afdoende oplossing gevonden voor de bevuilding van de Markrivier door L'Odru, een Waalse waterloop ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid beves-

tigen dat de sanering van de oppervlaktewateren en inzonderheid van de Markrivier, kadert in het MINA-beleidsplan 1990-1995 uitgewerkte actieplan met het oog op het bereiken van de in het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 oktober 1987 vastgestelde kwaliteitsdoelstellingen.

Overeenkomstig het in dit MINA-plan 1990-1995 opgenomen indicatief investeringsprogramma waterzuivering 1990-1995 wordt de realisatie van de voor de sanering van deze sector noodzakelijke rioolwaterzuiveringsinfrastructuurwerken gepland voor 1992. Het betreft :

- de bouw van een rioolwaterzuiveringsinstallatie (60 miljoen frank) ;
- de aanleg van de collector Tollembeek-Galmaarden (20 miljoen frank), de collector en persleiding Moerbeke-Viane (30 miljoen frank) en de collector Herne-Galmaarden-Viane (48 miljoen frank).

Met betrekking tot de gewestgrensoverschrijdende verontreiniging kan ik het geachte lid meedelen dat deze problemen worden besproken in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu die onder voorzitterschap van de heer Eerste Minister maandelijks samenkomt. Van mijn collega van het Waalse Gewest mocht ik vernemen dat met betrekking tot de sanering van de Waalse oppervlaktewateren een beleidsplan in voorbereiding is.

Vraag nr. 188
van 7 februari 1990
van de heer G. JANZEGERS

Dorpskern van Grazen – Hinderlijk bedrijf

In heel wat dorpskernen liggen hinderlijke bedrijven. Vele van die bedrijven zijn gegroeid uit familiale ondernemingen die vroeger beantwoorden aan plaatselijke noden (kolenhandelaar, smid, timmerman, vervoerder, maalter enzovoort). Deze ondernemingen die vroeger door hun kleinschaligheid min of meer pasten in de leefomgeving, zorgen nu vaak voor veel overlast. Enerzijds is er de toenemende gevoeligheid van de mensen voor milieuhinder (zware metalen, lawaai- en rookhinder, water- en bodemvervuiling, het weinig aantrekkelijke van moderne beton- en plasticbouwsels, . . .). Anderzijds schakelden vele van die bedrijven over naar andere activiteiten die minder zijn afgestemd op de plaatselijke noden (schaalvergroting) en waarbij evenmin de traditionele werktijden worden gerespecteerd (nachtwerk, werk in ploegen).

Met alle respect voor de historische wortels van vele van deze bedrijven, kan men zich afvragen of succesrijke éénmansbedrijven die uit hun voegen groeien beter niet verhuizen naar planologisch meer verantwoorde plaatsen (ambachtelijke en industriële zones).

Zo maken inwoners uit de Verdaalstraat en de Vijverstraat te Grazen (fusiegemeente Geetbets) hun beklag over de manier waarop een zaak in veevoerders en meststoffen met één camion in 1970 nu uitgroeit tot een distributiereus met binnenkort 31 camions. Vorig jaar werden twee enorme loodsen gebouwd, nu plant men de bouw van een derde met 5 laadkaaien. Ondanks de bezwaren van de buurt gaf het gemeentebede-

stuur een gunstig advies, een „vriendendienst” volgens de omwonenden. In een krantartikel stelt het vervoerbedrijf Hendrickx dat de nieuwe loods er in ieder geval zal komen : „Niemand zal ons tegenhouden !” In dit artikel geeft het bedrijf toe hinderlijk te zijn, maar op een „milieuvriendelijke” manier uit te zullen breiden. Als voorbeeld geeft het de aanleg van kuipen voor het water van de loodsaken en de 5.000 frank die het maandelijks uitgeeft aan containers voor papier, karton, plastic en hout. Vroeger werden deze materialen regelmatig opgestookt en dit leidde tot heel wat opmerkingen.

Opmerkingen zijn er ook over het nachtlawaai. De eerste vrachtwagens vertrekken om 2.30 uur. Tot 22 uur en vaak later komen er toe. Het laden en lossen geschiedt op de kaaien die buiten staan (werpen met paletten, geschreeuw, radiomuziek) met daarbij de stank van de uitlaatgassen.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen. (Met betrekking tot de ruimtelijke ordening stel ik over hetzelfde onderwerp een schriftelijke vraag aan de heer Louis Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting).

1. Ik stel bij herhaling vast dat bedrijven die uitbreiden spontaan uitwijken naar industriële of ambachtelijke zones. Kan dergelijke maatregel ook niet worden opgelegd aan bedrijven die door hun groei hinderlijk zijn voor de omliggende woonzone ?
2. Is het bovenvermelde bedrijf hinderlijk en zo ja, beschikt het over de nodige vergunningen (uitbating, bouw derde loods met 5 laadkaaien) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de exploitatie van een inrichting, voor zover deze als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk is ingedeeld, het voorwerp van een vergunning moet uitmaken. Overeenkomstig artikel 9bis van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming kan dergelijke vergunning slechts worden afgeleverd nadat het advies van het Bestuur voor Stedebouw werd ingewonnen. Hetzelfde geldt zowel voor de belangrijke uitbreidingen als voor de hermachtigingen van bestaande inrichtingen. Bij de uitspraak over deze exploitatievergunningsaanvragen beoordeelt de bevoegde overheid souverein de hindersituaties.

De gegevens met betrekking tot het geïsoleerde bedrijf zullen aan het geachte lid rechtstreeks worden bezorgd.

Vraag nr. 209
van 23 februari 1990
van de heer C. LISABETH

Vervuiling Leiebekken – Invloed landbouw

In het MINA-plan wordt gesteld dat de kwaliteitsindex (QI) wijst op een globale toename van de verontreiniging van het Leiewater, in Vlaanderen zelf veroorzaakt.

De oorzaak van deze toename dient te worden gezocht

in een stijging van de agrarische verontreiniging, onder meer door een verhoging van de ammoniakale stikstofconcentraties.

Ik heb dienaangaande de volgende vragen.

1. Welke kwantitatieve invloed heeft de landbouw ter zake ?
2. Op welke studie(s) baseert men zich ?
3. Welke maatregelen werden reeds getroffen om deze vervuiling tegen te gaan ?
4. Welke maatregelen worden er op korte of lange termijn vooropgesteld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de bijdrage vanwege de landbouw in de verontreiniging van het oppervlaktewater moeilijk kwantificeerbaar is. Het oppervlaktewater wordt immers door een veelheid van stoffen verontreinigd, terwijl de verontreiniging veroorzaakt door de landbouwsector zich grotendeels beperkt tot enkele van deze stoffen. Zo kan worden gesteld dat de overmatige uitspreiding van dierlijke mest op het land samen met eventuele sluiklozingen van afvalwater uit de agrarische sector een verhoogde nitraatverontreiniging tot gevolg heeft. Op basis van de gegevens van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) (jaarlijkse landbouw telling) kan de mestproductie worden geraamd. In functie van de beschikbare oppervlakte cultuurgrond kan aldus worden gesteld dat er zich in het Leiebekken gebieden bevinden die zijn gekenmerkt door een mestoverschot, inzonderheid de subbekkens van de Mandel, de Rodebeek en de Devebeek.

Met het oog op een structurele oplossing voor de bedrijfsmatige mestoverschottenproblematiek, heb ik in mijn MINA-plan 1990-1995 een concreet actieplan voorgesteld. Dit plan omvat in de eerste plaats een herziening van de criteria voor de indeling van veehouderijen als hinderlijke inrichting. Het besluit dat de Vlaamse Executieve op 21 maart 1990 in dit verband op mijn initiatief goedkeurde, is op 3 april 1990 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd en vanaf diezelfde datum in voege getreden. Met betrekking tot de in het actieplan voorgestelde decretale regeling werd reeds een voorontwerp van decreet inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen uitgewerkt en op 21 maart 1990 aan de Vlaamse Executieve voorgelegd. Hieromtrent wordt momenteel het advies van de Sociaal Economische Raad voor Vlaanderen evenals van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu ingewonnen.

Vraag nr. 217
van 28 februari 1990
van de heer A. SCHELLENS

Exploitatievergunning NV Lacsoons – Stand van zaken

Naar aanleiding van de recent toegekende verlenging van de exploitatievergunning voor de verwarmingsinstallatie van de NV Lacsoons te Rotselaar werden tijdens het onderzoek comode en incommode klachten geformuleerd over roethinder en gasuitwasemingen.

De problemen van roetuitstorting doen zich vooral voor wanneer het bedrijf overschakelt van lichte naar zware stookolie.

Door het College van Burgemeester en Schepenen van Rotselaar werd de exploitatievergunning slechts voor één jaar verlengd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen zullen er worden getroffen als gevolg van processen-verbaal opgesteld door Rijkswacht en politie ?
2. Hebben de verantwoordelijken van uw departement deze toestand reeds ter plaatse onderzocht en welke waren hun bevindingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat processen-verbaal opgesteld door Rijkswacht of politie niet automatisch aan de toezichthoudende dienst, in casu het Bestuur voor Leefmilieu, Directie Vlaams Brabant, worden doorgezonden. Het Bestuur voor Leefmilieu krijgt slechts kennis van deze processen-verbaal indien haar deze door het parket voor verder onderzoek worden voorgelegd. De bevoegde Inspectiedienst, met name het Bestuur voor Leefmilieu, heeft de aangeklaagde situatie inderdaad reeds eerder ter plaatse onderzocht. Inzonderheid de problematiek van de roethinder wordt sedert het voorjaar 1988 opgevolgd.

Vraag nr. 218 van 28 februari 1990 van de heer J. GEYSELS

Waterwachtbekken NV Tessenderlo Chemie – Verontreiniging en sanctiëring

In antwoord op onze vraag nummer 307 van 16 augustus 1989 stelt de geachte Minister dat de exploitatie door de NV Tessenderlo Chemie van een bekken voor de tijdelijke opslag van afvalwaters werd vergund voor een termijn van 30 jaar vanaf 9 april 1981.

Tot dusver zou het Bestuur voor Leefmilieu, in tegenstelling met de bevindingen van de NV Betech, geen overtredingen inzake bodemverontreiniging door bedoeld waterwachtbekken hebben vastgesteld.

De firma Betech NV stelt in haar advies aan de Minister voor Leefmilieu van 6 september 1988 dat „uit het eindrapport van de voorstudie is gebleken dat het afvalwaterwachtbekken en de bestaande industriële stortplaats mogen worden aanzien als de belangrijkste bronnen van vervuiling”.

Graag vernamen we van de geachte Gemeenschapsminister :

1. welke maatregelen bij de aanvraag van de exploitatie van bedoeld waterwachtbekken werden genomen om grondwaterverontreiniging tegen te gaan ;
2. welke onderzoeken door het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Orde-

ning en Leefmilieu (AROL) werden uitgevoerd om eventuele overtredingen vast te stellen ;

3. welke juridische stappen de geachte Minister zal ondernemen wegens het niet naleven van de exploitatievergunningen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat het bedoelde waterwachtbekken door de Bestendige Deputatie van de Provincie Limburg werd vergund op 9 april 1981.

Met het oog op de controle van de eventuele waterverontreiniging in de omgeving werd in de vergunning van 9 april 1981 aan het bedrijf opgelegd twee maal per jaar watermonsters te ontleiden afkomstig uit afwateringskanalen rond de bekkens. Deze voorwaarden worden door het bedrijf nageleefd. Uit deze meetresultaten kon door het Bestuur voor Leefmilieu geen overtreding worden afgeleid.

Vraag nr. 219 van 1 maart 1990 van de heer J. CUYVERS

Industrieterrein Toekomstlaan Lokeren – Naleving exploitatievoorwaarden

Langs de spoorweglijn Gent-Antwerpen op het industrieterrein Toekomstlaan te Lokeren is een overslagbedrijf voor licht ontvlambare en/of zeer giftige stoffen gevestigd. Dit bedrijf in volle expansie stoort zich niet aan de exploitatievoorwaarden. Zo heeft het meer opslagcapaciteit dan toegelaten en slaat meer licht ontvlambare stoffen op. De burens hebben het gevoel op een tijdbom te leven. Ze steunen deze bewering met een verwijzing naar de brand op de vroegere vestigingsplaats van hetzelfde bedrijf te Belsele en op lekken die reeds te Lokeren zijn opgetreden.

Kan ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke maatregelen er werden genomen om er voor te zorgen dat het bedrijf de exploitatievoorwaarden nakomt ;
2. hoe dikwijls het bedrijf wordt geïnspecteerd zonder dat de inspectie bij voorbaat is aangekondigd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag vestig ik de aandacht van het geachte lid erop dat het bedrijf in kwestie reeds het voorwerp uitmaakte van zijn vorige vraag nummer 145 van 11 januari 1990. Ik verwijs dan ook naar mijn antwoord ter zake. Hierbij wil ik wel aanstippen dat bij het Bestuur voor Leefmilieu het niet de gewoonte is, zoals het geachte lid insinueert, controlebezoeken vooraf aan te kondigen, tenzij men de bedrijfsleider tijdens de controle ter plaatse persoonlijk dient te verhoren, bij voorbeeld met het oog op het opstellen van een pro-justitia.

Wat het hier bedoelde bedrijf betreft, hebben reeds meermaals onverwachte inspectiebezoeken plaatsge-

vonden. Bij overtredingen werd de exploitant aange-
maand zich in orde te stellen. De bevoegde inspectie-
dienst kreeg inmiddels de opdracht ter plaatse een
grondige controle uit te voeren en eventueel de wette-
lijk voorziene dwangmaatregelen te nemen.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 49
van 21 februari 1990
van de heer W. VERREYCKEN

BRT – Uitzenden in vreemde talen

Kan de geachte Minister mij meedelen of er op BRT-
radio en/of BRT-TV uitzendingen worden verzorgd in
andere talen dan het Nederlands ?

Indien ja, wie is daarvoor verantwoordelijk : de om-
roep of een derde en welke derde ?

Antwoord

- 1 De BRT-Instructieve Omroep realiseert in het ka-
der van de migrantenprogramma's Atlas (radio) en
Babel (televisie) regelmatig uitzendingen waarin
Turks of Marokkaans wordt gesproken. Deze pro-
gramma's hebben de bedoeling een brug te slaan
tussen de migranten en de Vlaamse bevolking en
omvatten zowel informatie, ontspanning, cultuur als
educatie. Met een gedoseerd gebruik van de mi-
grantentalen, waarbij het aandeel van het Neder-
lands zeer geleidelijk wordt opgedreven, wordt ge-
pogd deze programma's zoveel als mogelijk is toe-
gankelijk te maken voor de Vlaamse bevolking en
tevens de integratiekansen van de doelgroep maxi-
maal te ondersteunen.
- 2 De BRT-producer van de Instructieve Omroep on-
der wie migrantenprogramma's ressorteren, is ver-
antwoordelijk voor de produktie en realisatie en
oefent wat betreft de uitgezonden mededelingen of
berichten toezicht uit op de correcte naleving van
de deontologische regels die gelden voor alle BRT-
produkties.
- 3 Verder worden door de diensten Schooluitzendingen
en Volwassenenvorming van de Instructieve
Omroep multimediale taalcurssussen gerealiseerd
waarbij zowel in de radio- als in de televisieuitzen-
dingen overwegend de betreffende vreemde taal
wordt gesproken. Het betreft onder meer cursussen
Frans, Duits, Engels en Italiaans. Een cursus
Spaans is in voorbereiding.
4. De BRT-wereldomroep verzorgt uitzendingen in
vier vreemde talen :
 - Engels : 17.55 uur per week
 - Frans : 14.10 uur per week
 - Spaans : 5.50 uur per week
 - Duits : 5.25 uur per week.

Vraag nr. 51
van 1 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

**Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies – Wijze
van uitvoering**

Op 4 maart 1975 werd door de toenmalige Cultuurraad
het decreet betreffende de Raad voor Taaladvies una-
niem aangenomen. Het betrof een instelling bedoeld
om aan particulieren en overheid taaladvies te ver-
strekken.

De wijze waarop dit decreet werd uitgevoerd, eerst
door de toenmalige uitvoerende macht, met name de
Minister van Nederlandse Cultuur van de nationale
Regering en later door de Vlaamse Executieve, is rond-
uit beschamend.

Volgens artikel 3 van het decreet worden de leden van
de Raad benoemd door de Minister van Cultuur. In
het telefoonboek voor Brussel ontdekt men, na lang
zoeken, het nummer van de Raad, met een foute
naamgeving, tussen de vele nummers van het Ministe-
rie van de Vlaamse Gemeenschap, bij de „Administra-
tie van Kunst en Toerisme”. Maar wie het nummer
van de Raad draait heeft wel geluk als er wordt opge-
nomen.

Artikel 5 van het decreet, dat bepaalt dat de bevoegde
Minister de personeelsleden van de Raad aanwijst,
wordt immers zodanig uitgevoerd dat er alleen maar
een halfijds personeelslid is.

Evenmin wordt artikel 7 uitgevoerd. Dit artikel bepaalt
dat er ieder jaar een verslag over de werkzaamheden
van de Raad voor Taaladvies wordt uitgebracht aan
de Cultuurraad, vandaag dus aan de Vlaamse Raad.
Dit is sinds de goedkeuring van het decreet nooit ge-
beurd !

Kan de geachte Voorzitter van de Vlaamse Executieve
mij mededelen waarom hij dit decreet tot hertoe niet
heeft uitgevoerd en welke maatregelen hij zal nemen
om de Raad voor Taaladvies te laten functioneren op
de wijze die de decreetgever heeft gewenst ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Ge-
meenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik
hem mededelen dat het telefoonnummer van de Raad
voor Taaladvies wel degelijk in de telefoongidsen figu-
reert en zelfs op de pagina's vóóran bij de hulpdien-
sten onder de benaming Taaltelefoon.

De nieuwe aanstelling van de leden van de Raad voor
Taaladvies is enigszins vertraagd omwille van onduide-
lijkheden betreffende de collusie van nationale en Ge-
meenschapsvertegenwoordigers.

Ik kan het geachte lid mededelen dat momenteel de
kandidaten van alle betrokken instellingen werden op-
gevraagd, zodat de samenstelling binnen afzienbare tijd
kan worden gerealiseerd.

Aan mijn administratieve diensten gaf ik de opdracht

alle jaarverslagen te verzamelen, teneinde ze aan de Vlaamse Raad voor te leggen.

Wat ten slotte de personeelsbezetting betreft, kan ik het geachte lid mededelen dat deze zal worden onderzocht in het kader van de herstructurering van de Vlaamse administraties.

Vraag nr. 52
van 1 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – Promotie in buitenland

Dat de vermindering met 30 ten honderd van de werkmiddelen van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) gevolgen zou hebben, werd wel ontkend bij de bespreking van de begroting maar blijkt met de dag onvermijdelijker.

Thans zou er sprake zijn om het Zweedse kantoor van het VCGT te sluiten.

Het zal u wellicht bekend zijn dat Scandinavië de groeiemarkt bij uitstek is voor ons toerisme.

Waar 1989 voor de kust een voltrefter werd genoemd met een stijging van 4,4 ten honderd overnachtingen, is het u wellicht ook bekend dat in andere landen groeivoeten van minimaal 5 tot 8 ten honderd werden genoteerd, zodat ons land zelfs in het zogezegd uitzonderlijk jaar 1989 in feite achter bleef op de Europese evolutie ter zake.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke middelen ter beschikking worden gesteld van de buitenlandse burelen van het VCGT en of het Zweedse kantoor al dan niet zal worden gesloten. Wanneer zal het budget van het VCGT, dat Vlaanderen op toeristisch vlak over de wereld moet propageren, hoger liggen dan het budget dat één enkele voorname Nederlandse stad voor promotie aanwendt enkel en alleen in het eigen land ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Op het door het VCGT voorgestelde budget 1990 komen voor de buitenlandse bureaus de volgende bedragen voor :

- a) vaste en veranderlijke kosten van de buitenlandse bureaus : 44.917.847 frank (1989 : 43.496.000 frank).
- b) personeelskosten voor contractueel aangesteld personeel : 47 miljoen frank (1989 : 47 miljoen frank).

Het Belgisch toerismebureau in Stockholm zal niet worden gesloten. Wel zullen de contacten met het publiek voortaan vanuit het bureau Kopenhagen worden verzorgd. Er blijft echter een prospector in Zweden werkzaam die de relaties met de pers en met de tussenhandel zal verzorgen.

Bij de vaststelling van het budget 1990 van het VCGT moest uiteraard rekening worden gehouden

met het totale krediet dat voor het departement Cultuur ter beschikking stond.

Het is juist dat het promotiebudget van het Nederlands Bureau voor Toerisme ongeveer viermaal zo hoog ligt als dat van het VCGT. Men moet er echter dan wel bij vermelden dat de helft van dit budget afkomstig is uit bijdragen van het bedrijfsleven.

De door het geachte lid genoemde groei met 4,4 ten honderd van de overnachtingen aan de kust in 1989, stemt wellicht met de werkelijkheid overeen. Ik wil er wel op wijzen dat in alle andere delen van het land samen de groei van het aantal overnachtingen 7,2 ten honderd bedroeg. Daarom vind ik het globaal benaderen van het toeristisch beleid absoluut noodzakelijk. We moeten daarbij aandacht hebben voor een stimulerend optreden naar investeringen toe. Deze moeten vooral komen van het privé-initiatief.

Vraag nr. 56
van 9 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Belgisch Huis te Keulen – Toeristische promotie

Het Belgisch Huis in Keulen heeft ruime bekendheid over geheel West-Duitsland.

Ware het niet aangewezen in dit Belgisch Huis een toeristische dienst voor promotie van Vlaanderen als vakantieland te vestigen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme beschikt over een vertegenwoordiging in Düsseldorf. Deze is voortreffelijk gelegen in het volle centrum van de stad, aan de Berliner Allee. Er lijkt geen reden aanwezig te zijn om in Keulen, op 30 kilometer afstand van Düsseldorf, een tweede toerismebureau in te richten.

Vraag nr. 60
van 16 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

VCGT – Vernieuwing van mandaten

In de Raad van Bestuur van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) worden er traditioneel negen mandaten bestemd voor vertegenwoordigers uit de commerciële toeristische sector.

Is het juist dat, sinds de jongste hernieuwing van de Raad van Bestuur, deze commerciële mandaten werden bezet door mensen uit de provinciale federaties voor toerisme, uit de sector van het sociaal toerisme en dergelijke ?

Zo ja, welke is de reden waarom de geachte Minister dergelijke wijziging heeft doorgevoerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Raad van Beheer van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme moest worden samengesteld conform de cultuurpactwet van 16 juli 1973 en het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van het VCGT.

Aangezien er maar negen mandaten te geven waren, bleek het onmogelijk alle toeristische sectoren in de Raad te vertegenwoordigen.

Het is niet zo dat de 9 vacante mandaten voorbehouden zijn voor de commerciële sector alleen.

In vergelijking met de vorige samenstelling van de Raad van Beheer is er thans wel een vertegenwoordiging van de toeristische federaties en van de steden, gemeenten en van de Verenigingen voor Vreemdelingenbeheer (VVV). Twee sectoren die in de vorige Raad van Beheer niet waren vertegenwoordigd en die hierover hun ongenoegen uitten.

Het vooroverleg dat er geweest is met het oog op het respecteren van de cultuurpactwetgeving heeft voor gevolg gehad dat een aantal mandaten van vertegenwoordigers uit de commerciële sector niet werden verlengd.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 59

van 10 januari 1990

van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Grote bouwwerken – Verkeersafwikkeling

De opening van de Ladeuzeparkeergarage is mede verantwoordelijk voor de verkeerschaos in de Leuvense binnenstad, aldus een verkeersdeskundige van de vzw Langzaam Verkeer uit Leuven. De bouw van een evenementenhal langs de Eén-mei-laan in dezelfde stad zal, aldus nog steeds dezelfde deskundige, een gelijk kaardige verkeerschaos veroorzaken.

De vraag is, zeker wat de hal betreft of de ruimtelijke ordening bij het onderzoek van de bouwvergunningaanvraag wel voldoende de verkeersafwikkeling van dergelijke projecten heeft ingeschat of kan inschatten.

Kan de Gemeenschapsminister mij mededelen hoe dit plaatsgreep bij voornoemde dossiers, welke de resultaten daarvan waren en of deskundigen bijvoorbeeld de verkeerschaos ten gevolge van de Ladeuzeparkeergarage hebben voorzien en gemeld aan de geachte Minister ?

Aangezien in de geplande evenementenhal popconcerten op niveau van Vorst-Nationaal worden voorzien, en de evenementen dus in een aantal gevallen meer

dan 1000 wagens per 24 uur op de parkeerterreinen van de hal tot gevolg zullen hebben, is het noodzakelijk dat de bouwaanvraag voor de hal voorzien is was van een milieueffectrapport. Was dit rapport aanwezig in het dossier van de bouwaanvraag ? Welk was het besluit van dit rapport nopens de verkeersafwikkeling ?

Heeft de geachte Minister voldoende garanties dat zijn Administratie dergelijke dossiers, onder meer op hun verkeersafwikkeling op passende wijze kan inschatten ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat mijn diensten niet geraadpleegd werden noch voor de inplanting van de Ladeuzeparkeergarage, noch voor de evenementenhal, noch voor de daaruit voortvloeiende verkeersinvloeden op het wegennet.

De invloed van de Ladeuzeparkeergarage beperkt zich evenwel tot de Leuvense binnenstad, waar geen geregionaliseerde rijkswegen aanwezig zijn.

Deze aangelegenheid valt onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 68

van 12 januari 1990

van de heer R. VAN HOOLAND

Haven van Gent – Planning van de werkzaamheden

In 1990 is 365 miljoen frank krediet beschikbaar voor de haven van Gent.

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen ?

1. Waaraan en wanneer zal dit bedrag worden besteed ?
2. Zijn er nog beschikbare bedragen van de vorige begroting(en) ? Indien ja, welke en waarvoor zijn deze bestemd ?
3. Wat is het toekomstprogramma ?
4. Welke planning is bepaald voor de Kluizendokken te Evergem/Gent ?
5. Welke studies, voor welke kosten zijn beslist en eventueel uitgevoerd geworden ?
6. Welke strategie voert het departement van de Minister ten aanzien van de sluiscapaciteit te Terneuzen ?
7. Welke organisaties ontwikkelen welke strategie voor de haven van Gent ?

Antwoord

Op zijn concrete vragen kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

1. Voor de haven van Gent is in 1990 een bedrag van 365 miljoen frank voorzien, aldus verdeeld over de begrotingsartikels (sectie 82).

– Artikel 63.14 subsidies :

Haven van Gent	110.000.000

Dit bedrag zal in hoofdzaak worden aangewend voor het subsidiëren van de renovatie van de oostzijde van het Noorddok en bijhorende baggerwerken.

– Artikel 73.04. zeehavens en maritieme toegangswegen :

Verbetering toegang Grootdok (eerste fase) :	230.000.000

Studies uitbreiding haven linkeroever :	25.000.000

Algemeen totaal :	365.000.000

2. Er zijn geen beschikbare bedragen van de vorige begrotingen.
3. Op dit ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan een ontwerp van driejarenplan 1991-1993 voor de Vlaamse zeehavens, dat dan zal worden voorgelegd aan de Vlaamse Havencommissie. Het is enigszins voorbarig om nu reeds uitspraken te doen over het komende programma.
4. De bestaande investeringsplannen voor de haven van Gent, voor het Zeekanaal naar Terneuzen en voor de bouw van een nieuwe zeesluis overtreffen de huidige budgettaire mogelijkheden van het Vlaamse Gewest in ruime mate. Ik neem mij voor om, in samenspraak met de havenautoriteiten, een strategisch plan op te stellen voor de Gentse haven, dat ook werkelijk uitvoerbaar is. Dit plan zou worden gebaseerd op resultaten van een kosten-batenanalyse over het geheel en de diverse onderdelen van de Gentse plannen.

Over de diverse aspecten van de kosten-batenanalyse, wordt nu beraadslaagd tussen de Inspectie van Financiën en mijn Administratie. Ik hoop dat binnenkort het contract met het professorenteam zal kunnen worden afgesloten en de studie een aanvang zal kunnen nemen.

Ik acht het haalbaar om reeds in 1992 een aanvang te nemen met de uitbreiding op de Linkeroever. Voorwaarde is uiteraard dat de economische evaluatie gunstig zal uitvallen. Ik neem mij voor om in de tweede helft van 1991 een beleidsnota in dit verband voor te leggen aan de Vlaamse Executieve.

5. Er zijn nog geen studies aan derden opgedragen. Het contract met het professorenteam Denduyver-Blauwens zal 5.535.000 frank kosten.

Ik overweeg nog studies omtrent de ecologische aspecten van het project.

6. De problematiek van de sluiscapaciteit te Terneuzen, maakt deel uit van het op te stellen strategisch plan van de haven van Gent. Het is mij bekend dat de beperkte capaciteit van de huidige Westsluis op middellange termijn de normale trafiektoename in

de Gentse haven ongunstig zal beïnvloeden. Hoe hieraan moet worden verholpen, moet vóór eind 1991 worden beslist.

Ik neem aan dat momenteel vele organisaties strategieën ontwikkelen voor de Gentse haven. Het strategisch plan zal rekening houden met de ideeën van de diverse geïnteresseerde partijen, vooral de haven van Gent en de Vlaamse Havencommissie. De resultaten van de kosten-batenanalyse zullen evenwel doorslaggevend zijn.

Vraag nr. 84
van 18 januari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen – Totstandkoming

De geachte Minister heeft bij de bespreking van de begroting 1990 gezegd dat de SST moet passen in het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen.

Kan de Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Wanneer zal het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen klaar zijn ?
2. Welk is de rol van gebruikersverenigingen, lagere besturen en de Vlaamse Raad bij het totstandkomen van dit plan ?
3. Volgens welke criteria zal de Vlaamse Executieve de inpassing van de SST in dit plan beoordelen ?
4. Welke rol zal de Vlaamse Raad kunnen spelen in de evaluatie van de SST in het plan ?
5. Wanneer zal de Vlaamse Raad over het Verkeers- en Vervoerplan en over het milieueffectrapport voor de SST beschikken ?

Antwoord

1. De eerste fase van het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen zal klaar zijn juli 1990.
2. Het plan zal worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Verbruikersverenigingen, noch andere belangengroepen of lokale besturen zijn betrokken bij de stuurgroep voor de eerste fase. Alle belangengroepen zijn wel als bevoorrechte getuigen geraadpleegd bij de probleemanalyse. Lagere besturen worden afzonderlijk geraadpleegd in een enquête over het verkeersgebeuren op hun grondgebied.
3. Voor de behandeling van het SST-dossier in voorbereiding van de Vlaamse Executieve, verwijs ik het geachte lid naar de Ministers L. Waltiel en T. Kelchtermans, die ook als vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve zetelden in het Overlegcomité met de nationale Regering.

Het SST-dossier, noch het aanvullend plan STAR-21, werden tot op heden door de bevoegde Ministers voorgelegd voor advies, in het kader van het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen.

4. Hiervoor verwijs ik het geachte lid eveneens naar mijn collega's L. Walt Niel en T. Kelchtermans, tot wiens bevoegdheid het behoort dit dossier in te dienen bij de Vlaamse Executieve. Tevens verwijs ik naar de Executievebeslissing van 7 februari 1990 ter zake.
5. Het Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen zal zo spoedig mogelijk, nadat de eerste fase is afgerond, ter beschikking worden gesteld van de Vlaamse Raad.

Het milieueffectrapport voor de SST behoort tot de bevoegdheid van Gemeenschapsminister Kelchtermans.

Vraag nr. 88
van 19 januari 1990
van de heer L. PEETERS

Nationale Loterij – Parallel subsidiëringcircuit

Het Rekenhof heeft er de aandacht op gevestigd dat er een parallel financieringscircuit ontstaat inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden via subsidiëring door de Nationale Loterij.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke instellingen of verenigingen, die onder de culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ressorteren en tot de bevoegdheidssfeer van zijn departement behoren, via dit circuit worden gesubsidieerd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Directie Algemene Zaken geen enkele instelling of vereniging subsidieert via de Nationale Loterij.

Vraag nr. 98
van 31 januari 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Oude-Leiearm te Astene – Erfdienstbaarheid

Na een aantal gerechtelijke acties met betrekking tot de toegankelijkheid van de rivieroever van de Oude Leie te Astene en in verband met de erfdienstbaarheid van het jaag- en voetpad blijkt onduidelijkheid te bestaan over het al dan niet toepasselijk zijn van de wet van 1 juli 1954.

Ten aanzien van de erfdienstbaarheden op het jaag- en voetpad zou de Leie niet bevaarbaar en niet vlotbaar zijn, terwijl ze ten aanzien van de visserijwet dit wel zou zijn.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. Aan welke normen moet een waterloop voldoen om als bevaarbaar of vlotbaar te worden beschouwd ?
2. Wat is het verschil tussen bevaarbaar en vlotbaar ?

3. Bestaan er aan de Oude-Leiearm te Astene erfdienstbaarheden op het jaag- en voetpad ?
4. Is de visserijwet er van toepassing ?
5. Welke procedure dient te worden gevolgd teneinde de oevers vrij te houden voor vissers en wandelaars ?

Antwoord

Als gevolg aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. In het politiereglement op de scheepvaartwegen van de staat zijn zulke normen niet vastgelegd. Dit reglement bepaalt op welke waterlopen het algemeen reglement van toepassing is. Het lijkt mij evident dat de openbare besturen zich hierbij laten leiden door feitelijke gegevens.
2. Het verschil situeert zich in de mogelijkheid tot gebruik. Sommige waterlopen zijn bevaarbaar met schepen, andere vlotbaar en/of bevaarbaar. De bijzondere reglementen van de scheepvaartwegen houden hiermee rekening. Het verschil is hoe dan ook zonder belang ten aanzien van de toepasbaarheid van de erfdienstbaarheden van jaag- en voetpad zoals bepaald in het scheepvaartreglement.
3. Op deze oude Leiearm zijn nog steeds de bepalingen van het algemeen scheepvaartreglement van toepassing (artikel 9.2 van het bijzonder reglement op de Leie – Belgische gedeelte), dus ook de bepalingen in verband met de erfdienstbaarheden van jaag- en voetpad. In een rechtsgeding tussen een vissersclub en aangelanden, oordeelde de rechter nochtans dat, gelet op de feitelijkheid van niet-bevaarbaarheid, deze erfdienstbaarheden niet konden tegengesteld worden aan de aangelanden.
4. De toepassing van de visserijwet valt buiten mijn bevoegdheid. De erfdienstbaarheid van doorgang voor de vissers vindt zijn oorsprong in deze wet en niet in het algemeen reglement voor de scheepvaart.
5. Het openhouden van erfdienstbaarheidszones ten behoeve van openbare wandelpaden lijkt mij niet mogelijk, tenzij daar waar het eigendomsrecht toekomt aan de staat. De mogelijkheid bestaat nochtans om op wettelijke wijze en na onteigening dergelijke paden in te richten. De vissers kunnen zich beroepen op de visserijwet.

Vraag nr. 101
van 1 februari 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Huisvestingdiensten Vlaamse Executieve – Stand van zaken

1. Kan de geachte Minister mij een overzicht geven van alle gebouwen in de verschillende gemeenten die de Vlaamse overheid gebruikt voor haar ambtenaren ?

2. Voor hoeveel ambtenaren zijn die gebouwen telkens geschikt ? Wat zijn de leenkosten en de huren van de verschillende gebouwen ? Kan per gebouw worden aangegeven wanneer het is gebouwd, in welke mate het geïsoleerd is tegen warmteverlies, door middel van welke energiebron het wordt verwarmd, of er al dan niet wordt gebruik gemaakt van spaarlampen ?
3. Is bij de vestiging rekening gehouden met de bereikbaarheid via het openbaar vervoer ? Met de fiets ?
4. Is er hieromtrent in één of andere vorm een mobiliteitsrapport gemaakt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

1. en 2. Gelet op de vrij gedetailleerde aard van de vraagstelling onder de punten 1 en 2 dienden inlichtingen ingewonnen bij verschillende overheidsinstanties en bij verschillende eigenaars van gebouwen. Zodra alle gegevens zijn toegekomen zal voor deze punten zo spoedig mogelijk aan het geachte lid een antwoord worden verstrekt.
3. Bij de keuze van nieuwe gebouwen voor de huisvesting van diensten van de Vlaamse Executieve wordt altijd rekening gehouden met de bereikbaarheid door middel van het openbaar vervoer. Dit geldt zowel voor de kleine gebouwen voor de buitendiensten (bijvoorbeeld Comités voor Bijzondere Jeugdzorg) als voor de belangrijke vestigingen zoals het Markies- en Boudewijnlaangebouw te Brussel, als het Vlaams Administratief Centrum te Antwerpen, dit vlak naast het station, een metro en bushaltes gelegen zijn.

Wat de bereikbaarheid met de fiets betreft werd het Vlaams Administratief Centrum te Antwerpen, een fietsstalling geplaatst en worden er in het Boudewijncomplex één voorzien. In zeer veel buitendiensten, zoals de sportcentra van de Administratie voor Sport en Openlucht recreatie kan gebruik worden gemaakt van fietsstallingen.

4. Met het oog op de huisvesting van diensten werd geen specifiek mobiliteitsrapport opgemaakt.

Vraag nr. 109 van 13 februari 1990 van de heer M. SCHOETERS

Tweede containerterminal aan de Schelde – Voorstudie

In het antwoord op mijn vraag nummer 100 van 4 april 1989 stelde de geachte Minister mij in het vooruitzicht dat de voorstudie van de bouw van een tweede containerterminal aan de Schelde tegen eind 1990 zou klaar zijn.

Ik ben dan ook zo vrij te informeren naar de huidige stand van zaken met betrekking tot deze studie.

1. Welke studies zijn in uitvoering ?
2. Wanneer werden de gelden voor elk van deze studies vastgelegd ?

3. Wanneer zullen zij voltooid zijn ?
4. Wat zijn de voorlopige resultaten ?

Antwoord

Op zijn concrete vragen kan ik het geachte lid de volgende antwoorden verstrekken.

1. De eigenlijke studie gebeurt in hoofdzaak door het Bestuur der Waterwegen. Voor sommige aspecten wordt een beroep gedaan op derden.

Volgende studies werden reeds opgedragen aan derden :

- Verkeerssimulatiestudie van de Westerschelde :

Deze studie werd toevertrouwd aan het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen (RUCA), afdeling Toegepaste Wetenschappen. De raming bedraagt 3,9 miljoen frank.

- Ecologische voorstudie (knelpuntenstudie) :

Deze studie werd opgedragen aan het Instituut voor Natuurbehoud te Hasselt. De studie is voltooid en moet nu toestaan opdracht te geven tot het opstellen van een milieueffectrapport (MER).

De raming bedraagt 120.000 frank.

2. De kredieten voor deze studies werden op de volgende data vastgelegd :
 - verkeerssimulatiestudie : 16 november 1989 ;
 - ecologische voorstudie : 12 oktober 1989.
3. De ecologische voorstudie is nu voltooid. De verkeerssimulatie zal voltooid zijn rond 31 maart 1991.
4. Er zijn nog geen belangrijke voorlopige resultaten bekend. Het is wel reeds duidelijk dat de ecologische aspecten een belangrijke rol zullen spelen bij de uiteindelijke beslissing over de eventuele bouw van de kaaimuur.

Vraag nr. 113 van 19 februari 1990 van de heer H. DE LOOR

Omleiding te Brake1 ingevolge aanleg van collectoren – Gecombineerd dossier met VWM

Destijds kwamen het Ministerie van Openbare Werken, de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (VWM) en de gemeente Brake1 overeen de nodige kredieten voor de uitvoering van dit werk op hun respectieve begroting 1988 uit te trekken.

Deze afspraak werd door de gemeente Brake1 nageleefd. Ook de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is bereid in haar programma 1990 in de aanleg van de collectoren te voorzien op voorwaarde dat dit ook gebeurt door het Ministerie van Openbare Werken.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of de uitvoeringsplannen voor deze werken klaar zijn voor aanbesteding ;

2. zo ja, of de aanbesteding al werd uitgeschreven ;
3. indien er een aanbesteding plaatsvond, aan welke aannemer deze werken werden toegewezen ;
4. welke desgevallend de aanvangsdatum van de werken is en de uitvoeringstermijn ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat op het ontwerp investeringsprogramma 1990-1992 de aanleg van de Ring te Brake1 pas wordt voorzien vanaf 1992 in functie van de budgettaire middelen.

De onteigeningen zijn volledig voltooid en de uitvoeringsplannen zijn afgewerkt.

Volgens ingewonnen inlichtingen heeft de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering dit werk niet opgenomen op haar programma 1990. Het heeft dan ook niet veel zin deze wegenwerken eerder te voorzien.

Gezien de werken slechts op een ontwerp-programma voor 1992 voorzien zijn kan thans geen antwoord worden gegeven op de vragen 2, 3 en 4.

Vraag nr. 117 van 23 februari 1990 van de heer G. JANZEGERS

E 40 te Willebringen-Boutersem – Afrit

De beroering rond de SST-plannen – waarvan de aanleg als onvermijdelijk wordt bestempeld, ofschoon die plannen en de voorgestelde tracés nog steeds niet de goedkeuring hebben gekregen van de Vlaamse Executieve – leidt tot het formuleren van allerlei wensen, onder meer in verband met de herziening van de gewestplannen, de aanleg van nieuwe wegen of bedrijventerreinen en dergelijke.

Zo toonde het gemeentebestuur van Boutersem zich op een info-avond rond de super snelle trein (SST) voorstander van de aanleg van een nieuw toegangscomplex tot de E 40 in de deelgemeente Willebringen, dit om de verkeershinder in hoofdzakelijk de Stationsstraat en Smidstraat in de deelgemeente Vertrijk te verminderen. Volgens sommigen zou die nieuwe afrit eerder moeten dienen als toegangsweg tot een nieuw aan te leggen bedrijventerrein langs de Leuvensesteenweg. Opnieuw worden open ruimten en landbouwgronden aan „Europa '92” opgeofferd.

In mijn vraag nummer 125 van 18 april 1989 heb ik reeds gewezen op de problemen van de afrit nummer 24 voor de plaatselijke bevolking. De aanleg van nieuwe afritten, met bijhorende vestiging van nieuwe bedrijven, die zullen aansluiten op de geplande zuidelijke ring rond Tienen, zullen de verkeersleefbaarheid voor nog meer mensen problematisch maken. We spreken dan nog niet van de mogelijke aanleg van een SST-spoor.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft het gemeentebestuur van Boutersem ooit gevraagd de verbinding tussen de E 40 en de N 3 aan te passen ? Werd er sinds april 1989 al werk ge-

maakt van het onderzoek naar de verkeersveiligheid en leefbaarheid van die verbinding ?

2. Wat zijn de resultaten van de laatste tellingen aan de afrit nummer 24 ? Door wie werden die tellingen verricht ?
3. Zijn er maatregelen voorzien om het zwaar verkeer weg te houden ?
4. Bestaan er plannen voor een nieuwe uitrit te Willebringen ? Is een uitrit vlak na deze van Neervelp/Vertrijk wel verantwoord ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Het gemeentebestuur van Boutersem heeft inderdaad, aan een vroegere Minister van Openbare Werken, gevraagd de verbinding tussen de autosnelweg E 40 en de weg N 3 aan te passen. Volgende maatregelen werden genomen om de verkeersveiligheid en leefbaarheid van de bestaande verbindingsweg N 234 Neervelpstraat-Smidstraat en Stationsstraat te verbeteren :

- verbeteringswerken aan het fietspad ;
- aanpassingswerken aan de vluchtheuvel aan het kruispunt Smidstraat-Stationsstraat (afremming van het zwaar verkeer) ;
- bestrijkingswerken op het vlak Neervelpstraat-Smidstraat (uitgebrokeerde betonplaten).

2. Een verkeersonderzoek te Boutersem werd in 1987 uitgevoerd door de Afdeling Verkeer en Signaisatie van het vroegere Ministerie van Openbare Werken. Uit dit verkeersonderzoek blijkt dat de Stationsstraat een verkeersvolume heeft van 5.708 voertuigen per dag, hetgeen voor een goed uitgeruste verbindingsweg N 234 ruim binnen de capaciteit ligt.
3. Voor een plaatselijke ontubbeling van de Neervelpstraat-Smidstraat is voorzien in een reservatiestrook op het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 goedgekeurd Gewestplan Tienen-Landen. Deze ontubbeling wordt echter omwille van leefbaarheidseisen in vraag gesteld. Het zwaar verkeer zal in de eerste plaats baat hebben. bij een verbetering van de verbinding tussen de weg N 3 – station Tienen – oprit nummer 25 autosnelweg E 40 te Tienen. De reservatiestrook hiervoor in het Gewestplan voorzien, wordt nader bestudeerd in het kader van het verkeersonderzoek Tienen en de voorstellen betreffende het plan STAR-21.

De afrit nummer 24 te Boutersem is niet de aan te wijzen weg voor zwaar verkeer. Er wordt onderzocht of het mogelijk is met aangepaste bewegwijzering het zwaar verkeer te leiden naar de daartoe geschikte afritten nummer 23 (Haasrode) en nummer 25 (Tienen), die onderling slechts ongeveer 15 kilometer van elkaar zijn verwijderd.

4. Er zijn thans geen plannen ter studie voor een toekomstige verkeerswisselaar op de autosnelweg E 40 te Willebringen. Hierbij dient opgemerkt te worden

dat de verkeerswisselaar nummer 24 te Boutersem op 8,8 kilometer ligt van de verkeerswisselaar nummer 25 te Tienen. Tussenin ligt om 2,2 kilometer van de verkeerswisselaar nummer 24 de parking van Honsem. Een bijkomende verkeerswisselaar is verkeerstechnisch niet verantwoord.

Vraag nr. 119
van 26 februari 1990
van de heer A. LARIDON

Nieuwe kleuren verkeerspalen – Verkeersveiligheid

Via de pers verneem ik dat de geachte Minister een omzendbrief zou hebben gestuurd naar de Vlaamse provincies en gemeenten waarin hij een nieuwe kleurencombinatie aankondigt voor verkeerspalen. De kleuren zijn deze van de politieke partij van de geachte Minister.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of hij niet vreest dat deze beslissing zal worden aangevoeld als een politieke provocatie ;
- of alle provincie- en gemeentebesturen verplicht zijn deze onderrichtingen te volgen ;
- of het juist is dat in tegenstelling met zijn voorgestelde geel-zwarte kleurencombinatie, de rood-witte veiliger en bovendien internationaal is aanvaard ;
- of dit dan wel de verkeersveiligheid ten goede komt en geen nutteloze en wellicht provocerende operatie wordt ?

Antwoord

In tegenstelling met wat het geachte lid meent te hebben vernomen, werd door mij geenszins een omzendbrief aan de provincies en gemeenten gestuurd waarbij een nieuwe kleurencombinatie voor verkeerspalen wordt aangekondigd.

Voor de goede orde kan ik het geachte lid wel mededelen dat onderrichtingen aan mijn Administratie werden gegeven in verband met de kleuren van de palen waaraan de seinlantaars worden bevestigd.

Ter zake is mijn standpunt het volgende.

1. Ik zie niet in wie door deze onderrichtingen, die onder meer uit veiligheidsoverwegingen volstrekt verantwoord zijn, kan worden geprovoceerd.
2. Net als vroeger zijn de provincie- en gemeentebesturen niet verplicht de onderrichtingen te volgen aangezien de kleur van de steunen, die de verkeerslichten dragen, niet opgelegd zijn in een wet of in een reglementaire tekst.
3. In tegenstelling met hetgeen het geachte lid beweert, is de geel-zwarte kleurencombinatie veiliger dan de rood-witte.

In het ontwerp van norm NBN X 08-001 Veiligheidskleuren en -tekens wordt de gele kleur als veiligheidskleur vooropgesteld voor het signaleren van mogelijke ongevallen en risico's voor schade die van

een bepaald object, obstakel of een bepaalde situatie uitgaan. De daarbij voorgeschreven contrastkleur die tegen een veiligheidskleur afsteekt en daardoor de aanwijzingen versterkt is zwart.

Trouwens de verlichte kegels, die geplaatst worden om obstakels te signaleren, zijn steeds in de gele kleur uitgevoerd.

De rood-witte combinatie is niet internationaal aanvaard en komt alleen in België voor. De rode kleur wordt in voormelde norm voorgeschreven voor verbodstekens.

In West-Duitsland, behalve in West-Berlijn, worden de seinpalen voor verkeerslichten op gevaarlijke kruispunten geel en zwart geschilderd. In Frankrijk zijn de steunen gegalvaniseerd, doch niet geschilderd. In Nederland is dit zwart en wit.

4. Zoals uit voorgaande blijkt komt de aanwending van de veiligheidskleur geel met de contrastkleur zwart de veiligheid ten goede en wordt het een positieve en geen provocerende verwijzing voor mensen die niet allergisch zijn aan de hoofdkleuren van de vlag van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 122
van 28 februari 1990
van mevrouw M. VOGELS

Onteigening voor heraanleg verkeerswisselaar Kemzeke – Stand van zaken

De plannen voor de heraanleg van de expresweg Antwerpen-Zelzate dateren niet van gisteren. Meer bepaald wat de heraanleg van levensgevaarlijke kruispunten betreft bestaan sinds jaren concrete plannen.

Zo verschenen sedert 4 jaar kranteberichten over de heraanleg van de verkeerswisselaar te Kemzeke. Hiervoor moeten vier huizen worden onteigend. De eigenaars van deze panden moesten echter de definitieve beslissing voor de heraanleg en de noodzakelijke onteigening vernemen via de pers. Pas in juni 1989 werden zij officieel op de hoogte gebracht van de noodzakelijke onteigening van hun pand. Reeds in augustus 1989 werd onder zware tijdsdruk een overeenkomst opgedrongen over de vergoeding. In ruil voor de hoogdringendheid werd de betrokkenen verzekerd, dat ze hun vergoeding zouden ontvangen binnen de drie maanden, zijnde voor november 1989. Ook over de precieze datum van de aanvang van de werken en dus de verhuisdatum blijven de betrokkenen in het ongewisse.

Tot op vandaag hebben de onteigenden geen enkele vergoeding ontvangen voor de gedwongen onteigening. Ze hebben inmiddels wel een nieuwe woonst aangeschaft en moesten hiervoor leningen afsluiten tegen 12 ten honderd, terwijl de overheid voor laattijdige betaling een intrest van amper acht procent voorziet.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wanneer zullen de eigenaars, onteigend voor de herinrichting van het kruispunt Kemzeke op de Rijksweg Antwerpen-Zelzate worden uitbetaald ?

2. Wat is de oorzaak van deze laattijdige uitbetaling, wetende dat de overeenkomst een uitbetaling vooropstelde vóór november 1989 ?
3. Zullen de getroffen eigenaars worden vergoed voor de extra kosten die ze maakten als gevolg van deze laattijdige uitbetaling (lening 12 ten honderd) ?
4. Wanneer zullen de herinrichtingswerken van het kruispunt Kemzeke van start gaan ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. De onteigeningsaktes van de vier te onteigenen woningen werden verleden in de periode 30 augustus 1989 tot 10 november 1989. Drie van de eigenaars werden uitbetaald vóór eind februari 1990. De uitbetaling van de vierde zal eerlang geschieden.
2. Ingevolge de gewestvorming vallen de onteigeningen ten laste van het Vlaamse Gewest en niet meer ten laste van het Wegenfonds. De soepeler administratieve procedure die vroeger van toepassing was voor het Wegenfonds geldt thans niet meer voor het Vlaamse Gewest wat aanleiding geeft tot vertragingen bij de uitbetalingen in de huidige overgangsperiode.
3. Alleen de wettelijke moratoriuminteressen van acht procent worden toegepast (zoals voorzien in de onteigeningsakte).
4. De voorgeschreven termijnen in acht nemend starten de werken op 27 mei 1990.

Vraag nr. 123
van 28 februari 1990
van de heer L. PEETERS

De betalingstermijn voor een werkaanneming – Vaststelling

Artikel 15, § 1, 3 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977 houdende vaststelling van de algemene aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten schrijft respectievelijk een betalingstermijn van 60 en 90 dagen voor naargelang het gaat om een betaling in mindering of om de eindafrekening van de werkaanneming.

Indien evenwel het bestek voorschrijft dat de betaling van de werken ineens zal geschieden, op het einde van de aanneming, kan men zich de vraag stellen of men aldaar, voor het vaststellen van de betalingstermijn, rekening moet houden met de termijn van 60 dagen (zoals voorzien voor de betalingen in mindering) of met de termijn van 90 dagen (voorzien voor de betaling van het saldo van de overeenkomst).

Deze vraag is namelijk van groot praktisch belang wanneer het Bestuur verwijlinteressen is verschuldigd. Hierover bestaan tegenstrijdige visies.

Kan de geachte Minister mij meedelen welke de juiste interpretatie is ? Kan er desgevallend niet worden ge-

dacht aan een aanpassing van voornoemd ministerieel besluit, zodat er op dit vlak duidelijkheid komt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

Antwoord

In zoverre het geachte lid van de Vlaamse Raad met de juiste interpretatie een authentieke interpretatie zou bedoelen, moet ik hem het antwoord schuldig blijven. De algemene aannemingsvoorwaarden (AAV) (ministerieel besluit van 10 augustus 1977) worden immers door de Eerste Minister vastgesteld na advies van de Commissie voor Overheidsopdrachten (zie artikel 56 koninklijk besluit van 22 april 1977). De Eerste Minister kan bijgevolg een authentieke interpretatie van de AAV geven, na advies van de Commissie (zie artikel 2 § 2 koninklijk besluit van 2 augustus 1982 betreffende de Commissie voor Overheidsopdrachten) .

Als Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer deel ik echter graag de interpretatie mee die mijn juridische dienst als leidraad hanteert.

Professor Flamme stelt in zijn Praktische Commentaar bij de Reglementering van de Overheidsopdrachten, 5de uitgave, nummer 304.3, dat de termijn van 60 dagen de algemene regel is en dat een enige betaling geen saldobetaling is, zodat de algemene regel toepasselijk is. Met méér reden kan men evenwel stellen dat de éénmalige betaling wél een saldobetaling is :

- aangezien ze een eindvereffening betreft ;
- derhalve een grondige controle van de betalingsstukken veronderstelt ;
- omdat ze de enige en laatste kans is – binnen de betalingsprocedure althans – om vergissingen te voorkomen (de vergissingen bij maandelijkse afkortingen kunnen daarentegen uiterlijk bij de eindvereffening worden rechtgezet).

Kortom, een enige betaling valt in de feiten gelijk te schakelen met een saldobetaling. Daarom sta ik op het standpunt dat de betalingstermijn van 90 dagen moet worden toegepast.

Bij mijn weten bestaat er geen cassatierechtspraak die het ene of het andere standpunt kracht kan bijzetten.

Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen dat namens mijn voorganger, de nationale Minister van Openbare Werken, een voorstel tot tekstprecisering van artikel 15, § 1, 3° AAV bij de Commissie voor Overheidsopdrachten werd ingeleid. Uiteraard gaat dit voorstel in de richting van de hierboven beschreven interpretatie.

Vraag nr. 124
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij

eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister voor Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lesuren, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lesuren ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire franskiljonse (niet confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren 1960 wordt er dagelijks tijdens de laatste 20 minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes,, na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van Prolingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal best niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs een gecoördineerd antwoord zal verstrekken op de vraag van het geachte lid.

Vraag nr. 129
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Minister van Financiën en Begroting, een gecoördineerd antwoord zal verstrekken op de vraag gesteld door het geachte lid.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 42
van 14 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Geringe groeicijfers voor de haven van Antwerpen – Maatregelen

Volgens een persbericht tekent zich inzake containercijfers voor de Antwerpse haven een negatieve trend af.

Deze vertoonden slechts een groei van 1 ten honderd wat een veel geringer groeicijfer zou zijn dan dit van de andere havens.

Volgens het persartikel zou Antwerpen dit grotendeels aan zichzelf te wijten hebben door steeds dezelfde problemen te laten aanslepen, door de onefficiënte werking van de sluizen, door het ontbreken van een effectieve scheepvaartbegeleiding en de sociale onrust.

Graag vernam ik welke maatregelen de geachte Gemeenschapsminister zal nemen om de genoemde negatieve trend in een positieve richting om te buigen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vraag nr. 44
van 19 maart 1990
van de heer P. BERBEN

Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop – Bestemming van de prijs

Het Comité van Aankoop van onroerende goederen

kan onder bepaalde voorwaarden overgaan tot de verkoop van onroerende goederen van de Belgische Staat aan derden.

Door de staatshervorming van 16 januari 1989 werd de bevoegdheid Openbare Werken en Verkeer regionaliseerd. Onder meer het Bestuur van Bruggen en Wegen werd hierdoor aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

De inkomsten uit een verkoop van onroerende goederen worden geïnd door hogervermeld Comité tot Aankoop, welk onder de bevoegdheid van de Minister van Financiën ressorteert.

Thans rijzen tussen beide diensten onduidelijkheden betreffende deze inkomsten wanneer de Dienst Bruggen en Wegen onroerende goederen wenst te verkopen.

Kan de geachte Minister mij meedelen aan wie de middelen voortspruitend uit een verkoop van onroerende goederen door het Bestuur van Bruggen en Wegen toekomen ?

Heeft de Minister dienaangaande reeds stappen ondernomen om de coördinatie tussen de diensten van Bruggen en Wegen en het Comité tot Aankoop te verbeteren of aan te passen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 36
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;

6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 127
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 35
van 7 maart 1990
van mevrouw M. VOGELS

Inrichting kantoren Kind en Gezin – Procedure en kostprijs

Als gevolg van bezuinigingen opgelegd door Kind en Gezin, hebben verscheidene diensten voor onthaalmoeders te kampen met ernstige financiële moeilijkheden. Zij hebben recentelijk in persartikels geklaagd over hun onhoudbare situatie.

Bij contacten die deze diensten voor onthaalmoeders hadden met Kind en Gezin, stelden zij evenwel vast

dat de Administrateur-generaal van deze parastale onlangs zijn eigen kantoor en bijbehorende vergaderruimten bijzonder luxueus heeft ingericht.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel deze inrichting heeft gekost, zowel wat betreft het eigenlijke meubilair (bureau, vergadertafels, stoelen, salon, wachtzaal, bar) de technische infrastructuur (persoonlijke fotokopieermachine van de Administrateur-generaal) en decoratie (onder meer beeldhouwwerk Moederschap) ;
2. welke bedrijven, firma's en kunstenaars deze uitrusting en decoratie hebben geleverd ;
3. welke aanbestedingen ter zake werden uitgeschreven ?

Vraag nr. 42
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989
- Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 43
van 21 maart 1990
van de heer E. BEYSEN

Centra voor Levens- en Gezinsvragen – Personeelsuitbreiding

Na kennis genomen te hebben van het antwoord op de schriftelijke vraag nummer 24 van 29 januari 1990 betreffende de personeelsuitbreiding voor de Centra voor Levens- en Gezinsvragen, zou ik graag de aandacht van de geachte Minister vestigen op de tweede paragraaf van mijn oorspronkelijke vraag.

Aangezien ik daarop geen concreet antwoord ontving, zou ik de geachte Minister willen vragen mij een over-

zicht van de toegestane personeelsuitbreidingen te willen zenden.

Vraag nr. 44
van 23 maart 1990
van de heer J. LOONES

Fonds voor de Kansarmoedebestrijding

De Vlaamse Regering hechtte in 1989 haar goedkeuring aan de besteding van 500 miljoen frank ter bestrijding van de kansarmoede in Vlaanderen. Bij de verdeling van het zogeheten Fonds Lenssens werd voorrang gegeven aan gemeenten en regio's waar kansarmoede en integratieproblemen van migranten voorkomen.

Kan de geachte Minister mij volgende gegevens meedelen ?

1. Hoeveel projecten werden ingediend ?
2. Hoeveel projecten werden weerhouden ?
3. Kan een lijst worden meegegeed van de weerhouden projecten met de toegekende subsidies ?
4. Welke redenen kunnen worden aangehaald voor het niet-weerhouden van sommige projecten ?
5. Sommige projecten kregen nog geen definitieve goedkeuring alhoewel ze door de Cel Armoedebestrijding van de Vlaamse Gemeenschap wel gunstig werden beoordeeld. Die projecten moesten vóór 1 maart 1990 herwerkt en opnieuw worden voorgelegd. Hoeveel dergelijke tweede kans-projecten werden vóór 1 maart ingediend, voor welke gemeenten en voor welke subsidies ?
6. Het Fonds voorziet ondersteuning voor maximum 2,5 jaar. In de meeste gevallen kan na die periode niet worden gezegd dat de doelstelling van het project is bereikt. Wat is dan ook de mening van de geachte Minister over een eventuele verlenging van het Fonds ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?
7. Hoe evalueert de geachte Minister het resultaat van het Fonds Kansarmoedebestrijding tot op heden ?

Vraag nr. 45
van 23 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Rusthuizen te Brussel – Taalgebruik tijdens de inspectiebezoeken

Een Nederlandstalig kinesist wil te Brussel een Franstalig rusthuis overnemen, hij is Vlaming en wil overschakelen naar een Nederlandstalig of tweetalig rusthuis.

Er werd hem medegedeeld dat hij een Franstalige expertise zal krijgen, omdat er in de hoofdstad geen Nederlandssprekende inspecteurs of inspectrices bestaan !

Graag vernam ik het standpunt van de geachte Minister.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 222
van 6 maart 1990
van de heer M. VAN HOUTTE

Afvalstoffendecreet – Bevoegdheid Burgemeester

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan, geeft aan de burgemeester de bevoegdheid inrichtingen welke in strijd zijn met de geldende reglementering te verzegelen en voorlopig te sluiten, na voorlegging van een proces-verbaal door de toezichthoudende ambtenaar.

1. Vermits de vaststelling door de toezichthoudende ambtenaar de toestand op een bepaald moment weergeeft, bestaat de mogelijkheid dat bij de exploitatie op dat ogenblik wordt gehandeld overeenkomstig de geldende voorschriften, doch op andere tijdstippen niet. Zo deze overtreding dan wordt vastgesteld door een officier van gerechtelijke politie, kan de toezichthoudende ambtenaar op basis van deze politionele vaststelling een proces-verbaal opstellen, waarop de burgemeester de hoger vermelde maatregelen kan nemen ?
2. Indien de tegenstrijdigheid blijft bestaan tussen de vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar enerzijds en die van de officier van gerechtelijke politie anderzijds, mag de burgemeester dan op basis van deze laatste politionele vaststelling optreden, zonder voorafgaande instemming van de toezichthoudende overheid ?
3. Zo door de toezichthoudende ambtenaar wordt gezocht, in toepassing van de in artikel 5 geciteerde maatregelen, op te treden en bijvoorbeeld tot verzegelen over te gaan, is de burgemeester dan verplicht deze maatregel te nemen of beschikt hij nog over een bepaalde appreciatiebevoegdheid zonder van een wettig verzuim te worden beschuldigd ?

Vraag nr. 224
van 6 maart 1990
van de heer D. VAN DER MAELEN

Vervuiling Dender en RWZI Geraardsbergen – Stand van zaken

In aansluiting op mijn vraag nummer 118 van 14 december 1988 inzake de vervuiling van het Denderbekken en de operationalisatie van de regionale waterzuiveringsinstallatie (RWZI) te Geraardsbergen – waarop ik tot op heden nog geen antwoord mocht ontvangen – werd ik informeel door de diensten van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) op de hoogte gebracht van de VMZ-optie om met eigen personeel dringend het bestaande RWZI operationeel te maken met beperkte investeringen.

Daarbij zou de jaren geleden aangelegde afvalcollector op de linkeroever via een persleiding – op te hangen aan de Denderbrug – worden aangesloten op de bestaande riolering, zodat deze afvalwaters direct op de RWZI zullen worden gezuiverd. Deze operatie zou naar verluidt toelaten dat tegen september 1990 de afvalwaters van Geraardsbergen zouden worden gezuiverd, zonder dat de geplande uitbreiding van de RWZI hierdoor wordt gehypothekeerd. De ophanging zou in een latere fase worden vervangen door de onderdoorpersing bij de aanleg van de collector naar het industrieterrein. Tot ontsteltenis van de VMZ weigert het Ministerie van Openbare Werken (Bestuur der Wegen) echter toelating te geven voor deze tijdelijke en goedkope oplossing en wordt de erg belangrijke sanering van de Dender te Geraardsbergen op korte termijn onmogelijk gemaakt.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of hij met zijn collega van Openbare Werken ter zake contact zal opnemen om deze toelating voornog te verkrijgen ;
- waarom de VMZ in haar positieve actie voor de directe saneringsactie niet ten volle wordt gesteund ;
- waarom de onderdoorpersing van de Dender in uw indicatief meerjarenprogramma pas in 1994 wordt voorzien, terwijl het de ontsluiting van het industrieterrein determineert ;
- waarop de geachte Minister zich baseert om voor de renovatie aan de RWZI Geraardsbergen (investeringsjaar 1991) 40 miljoen in te schrijven ;
- of deze door hem geplande renovatie aansluit op de huidige VMZ-optie ?

Vraag nr. 225
van 7 maart 1990
van de heer C. LISABETH

Uitbreiding waterdistributienet in Bachte-Maria-Lerne en Sint-Martens-Lerne – Planning

Zoals bekend vormen de gemeenten Sint-Martens-Lerne en Bachte-Maria-Lerne – behorend tot Deinze – een gebied dat nog niet over een waterdistributienet beschikt.

Begin 1988 werd door het stadsbestuur van Deinze hiertoe een dossier ingediend, waarbij de hoogst mogelijke subsidie werd aangevraagd.

Dit dossier werd niet opgenomen in het ontwerp-investeringsprogramma 1989 van Tussen Gemeentelijke Maatschappij voor Watervoorziening (TMVW), omdat onvoldoende kredieten beschikbaar waren.

Uit het antwoord van de Minister op diverse tussenkomsten is me bekend dat in samenspraak met TMVW wordt geopteerd voor een over twee begrotingsjaren gespreide realisatie. Deze gefaseerde realisatie zou niet beletten dat de bundels gelijktijdig kunnen worden behandeld.

Hierbij heeft de geachte Minister niet vermeld om wel-

ke twee begrotingsjaren het gaat. Gezien de wenselijkheid van een spoedige realisatie van voormelde werken, stel ik er belang in te vernemen of de geachte Minister akkoord gaat deze gefaseerde realisatie te voorzien in de investeringsprogramma's voor 1990 en 1991.

Vraag nr. 227
van 7 maart 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Autowrakken – Controle en recyclage

Kan de geachte Minister mij antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Hoeveel wrakken werden er de laatste tien jaren naar de sloper gebracht (totaalcijfer) ?
2. Weglekkende olie, accuzuren en zware metalen veroorzaken heel wat verontreiniging. Kan de geachte Minister dit preciseren ?
3. Welk percentage van de wrakken wordt gerecycled ? Om welke materialen gaat het ?
4. Wat gebeurt er met het niet recycleerbare afval ?
5. Hoeveel autokerkhoven of sloperijen telt Vlaanderen ?
6. Wat zijn de belangrijkste bepalingen van hun vergunningen ? Wordt er aan een verstrenging van de bepalingen gedacht ?
7. Wie zorgt voor de controle ? Acht de Minister de controle toereikend ? Zo neen, hoe gaat hij die versterken ?
8. Hoeveel autowrakken werden er de tien laatste jaren jaarlijks achtergelaten (totaalcijfer) ?
9. In Nederland is voorgesteld om een statiegeld te vragen. Het bedrag zou bij elke herverkoop worden doorgevraagd en de laatste gebruiker van de auto zou de som terugkrijgen, als hij het wrak bij een erkend slopersbedrijf aflevert. Zal de geachte Minister plannen in die zin ondernemen ?

Vraag nr. 232
van 9 maart 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Geluidsmetnet op regionale luchthavens – Plannen

Volgens de Europese richtlijn van 10 december 1979 inzake de beperking van geluidshinder door subsonische vliegtuigen, uitgevoerd door de koninklijke besluiten van 5 juni 1980 en 22 november 1984 is het verboden om subsonisch civiele straalvliegtuigen te laten landen die niet voldoen aan de desbetreffende internationale normen.

Om de naleving van deze normen te verzekeren is een geluidscertificaat in het kader van het bewijs van luchtwaardigheid onvoldoende.

De geluidsproductie van vliegtuigmotoren is immers

sterk afhankelijk van belasting en onderhoud. Permanente geluidsmetnetten op de betrokken luchthavens lijken dan ook een noodzaak en werden door de Europese richtlijn impliciet verplicht tegen 1 januari 1988. Volgens Minister Dehaene van Verkeerswezen zorgt men eindelijk voor een geluidsmetnet op onze nationale luchthaven Zaventem. Hoe zit het met de regionale luchthavens ?

De problemen met geluidsoverlast op de luchthaven van Grimbergen, Oostende en Deurne zijn zeker niet minder ernstig. Dit werd bewezen door de klacht bij de Europese Commissie tegen Oostende, ingediend door een aantal luchthavens uit buurlanden die met lede ogen moeten toezien hoe in Oostende te luidruchtige vliegtuigen mogen landen. Zijn er al geluidsmetingen verricht rond de regionale luchthavens ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Overweegt men de installatie van een geluidsmetnet op de regionale luchthavens zoals verplicht door de Europese richtlijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Vraag nr. 233
van 12 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

Normen rookuitstoot van huisvuilverbrandingsinstallaties – Sanctionering

Naar aanleiding van de persberichten over dioxine-uitstoot door huisvuilverbrandingsinstallaties stelt zich het algemeen probleem van een effectieve rookgaswassing in alle installaties.

In elke exploitatievergunning van de 21 Vlaamse verbrandingsinstallaties voor huisvuil werd de verplichting tot zuivering van de rookgassen opgelegd. Dit moest gebeuren vóór 31 december 1990. Wij zijn maart 1990 en de meeste installaties leven deze verplichting nog niet na en zullen ook op 31 december 1990 niet voldoen aan de TA-Luftnormen, gesteld in het desbetreffend besluit van de Vlaamse Executieve.

Welke maatregelen zal de geachte Minister treffen om dit besluit te doen toepassen ?

Vraag nr. 237
van 13 maart 1990
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Begrip onderzoekslaboratoria in de wet op giftig afval – Draagwijdte

Het koninklijk besluit van 9 februari 1976 ter uitvoering van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval vermeldt in artikel 2 onder meer de afval afkomstig van de onderzoekslaboratoria.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke interpretatie dient te worden gegeven aan „onderzoekslaboratoria”.

Vallen bijvoorbeeld ook de laboratoria van de ziekenhuizen onder deze bepaling ?

Vraag nr. 239
van 14 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Studieovereenkomst OVAM-MICOBEL – Voorstellen en conclusies

In samenwerking met de provincie Noord-Brabant (Nederland) werd met EEG-subsidie een actieprogramma uitgewerkt voor het intensiveren van de recycling-sector.

Naast een doorlichting zouden ook concrete voorstellen worden geformuleerd.

In antwoord op mijn vraag nummer 289 van 24 juli 1989 ter zake, liet de geachte Minister mij weten dat de eindrapportage klaar zou zijn tegen november 1989.

Het zou mij genoeg doen van de geachte Minister de voornaamste conclusies te mogen vernemen.

Vraag nr. 240
van 15 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Milieumisdrijven – Opsporing en vervolging

Een frequent gehoorde klacht inzake de aanpak van milieumisdrijven betreft zowel de laattijdige verbalisering als het gebrek aan een efficiënt vervolgingsbeleid.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel processen-verbaal (PV's) er door de verschillende gespecialiseerde milieu-inspectiediensten, onder meer de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL), de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) werden opgesteld ;
2. hoeveel gerechtelijke procedures er op basis van deze PV's in 1989 werden gestart ;
3. hoeveel veroordelingen er in 1989 werden uitgesproken inzake de milieumisdrijven die door de gespecialiseerde milieu-inspectiediensten werden vastgesteld ?

Vraag nr. 241
van 15 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Milieumisdrijven – Arrondissement Leuven

Kan de geachte Minister mij gegevens verstrekken over :

1. het aantal processen-verbaal dat in 1989 in het arrondissement Leuven werd opgesteld door de verschillende milieudiensten ;
2. de aard van de milieumisdrijven die aanleiding gaven tot gerechtelijke vervolging ;
3. het aantal milieuklachten dat tot op heden door het Parket niet werd behandeld en/of geseponneerd ;

4. het aantal gerechtelijke procedures dat in 1989 werd beëindigd en resulteerde in een veroordeling ?

Vraag nr. 242
van 15 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Slibverwijdering – Methoden

Volgens het MINA-plan wordt er door de zuiveringsinstallaties jaarlijks ongeveer 120.000 ton slib geproduceerd. Dit slib kan worden verbrand, gestort of als grondverbeteringsproduct in de landbouw gebruikt.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel ton slib in 1989 door de zuiveringsinstallaties werd geproduceerd ;
2. welke de respectieve hoeveelheden zijn die volgens de opgesomde methoden worden verwijderd ;
3. welke concrete criteria worden gehanteerd om dit slib volgens de verschillende methoden te verwijderen ;
4. welke vervuilingsgraad wordt gehanteerd om het slib op een inrichting van klasse I of klasse II te storten ?

Vraag nr. 244
van 16 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Stortplaatsen – Controle en gevolgen

Vóór het inwerkingtreden van het afvalstoffendecreet van juli 1981 werd ongecontroleerd een reeks stortplaatsen volgestort en volledig afgewerkt. Aangezien er weinig controle was op de aard van de gestorte materialen zijn er grondige vermoedens dat deze stortplaatsen inderdaad bedekte gifbelten zijn.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of al de afgewerkte stortplaatsen recentelijk werden onderzocht ;
2. of hierbij zogenaamde black points werden ontdekt en waar die zijn gelegen ;
3. of de gekende eigenaars juridische verantwoordelijkheid blijven dragen voor het toelaten van het storten van giftige materialen ;
4. of werd vastgesteld dat de onderwatertafels, gelegen onder of in de nabijheid van deze stortplaatsen, reeds zijn aangetast door de doorsijpeling ten gevolge van de gestorte materialen ;
5. of er concrete plannen bestaan voor het saneren van deze stortplaatsen die op korte termijn een bedreiging vormen voor de drinkwatervoorziening ;
6. of eventuele saneringskosten van deze stortplaatsen kunnen worden verhaald op de eigenaars van deze stortplaatsen ?

Vraag nr. 245
van 16 maart 1990
van de heer Jos BOSMANS

Stortplaatsen in Vlaanderen – Oppervlakte

In het Nederlandse Milieubeleidsplan opteert de overheid om in het jaar 2000 het jaarlijks ruimtebeslag voor het storten van afval sterk te reduceren. Ook in Vlaanderen nemen stortplaatsen een belangrijke ruimte in.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. wat het juiste ruimtebeslag is van de stortplaatsen in Vlaanderen volgens de verschillende klassen ;
2. hoeveel de totale oppervlakte bedraagt van de stortplaatsen waarvoor de vergunningsaanvraag nog in behandeling is ?

Vraag nr. 248
van 19 maart 1990
van de heer J. CUYVERS

Overbemaling van grondwater in Vlaanderen – Maatregelen en alternatieven

Door bedrijven worden grote hoeveelheden water uit de Vlaamse ondergrond opgepompt. Uit verschillende wetenschappelijke studies is gebleken dat dit oppompen zo ver gaat dat men van overbemaling kan spreken. Het artesisch karakter van de waterlaag is sterk verminderd en op sommige plaatsen al verdwenen. Het milieu wordt dus tot diep in de grond zwaar en mischien onherroepelijk aangetast.

Voor de textielindustrie blijkt een groot aandeel te hebben in het oppompen van grondwater. Het wekt dan ook geen verwondering dat vooral in West-Vlaanderen, tussen Waregem en Kortemark, de overbemaling zeer sterk is. Onder de stad Aalst bevindt zich een tweede afpompijgskegel.

Er wordt ook veel meer water opgepompt dan uit de bekende afpompijgsdebiëten blijkt : 40 miljoen kubieke meter per jaar, in plaats van 10 miljoen kubieke meter per jaar. Er wordt dus een kostbare grondstof definitief verbruikt zonder voldoende gemeenschapscontrole !

Graag vernam ik van de geachte Minister :

1. hoe hij de overexploitatie van het grondwater wil tegengaan ;
2. over welke middelen hij beschikt om het zwartpompen en zwartboren efficiënt aan te pakken en welke maatregelen hij op dit vlak reeds trof ;
3. welke politiek hij voert bij het afleveren van grondwatervergunningen ;
4. welke plannen voor alternatieve watervoorziening en recyclagemogelijkheden hij reeds heeft uitgevoerd en met welk succes ;
5. welke wetenschappelijke studies hij over deze materie heeft laten maken ?

Vraag nr. 249
van 19 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Stapelplaats van autowrakken op de Zwaanhoekwijk te Oudenburg – Maatregelen

Langs de spoorweg Brussel-Oostende bevindt zich ter hoogte van Oudenburg (Zwaanhoekwijk) een stapelplaats voor autowrakken (autokerkhof). Deze opslagplaats ligt zeer dicht bij de spoorlijn en is vanuit de trein goed zichtbaar en bovendien helemaal niet afgesloten met een scherm, noch met beplanting. Het terrein biedt een troesteloze aanblik en heeft op gebied van leefmilieu een onduidbare en schandalige situatie doen ontstaan. Herhaaldelijk heb ik reeds bij de geachte Minister en zijn voorgangers deze situatie aangeklaagd.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen wanneer hij nu eindelijk zal optreden om een einde te stellen aan deze schandelijke toestand ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 250
van 19 maart 1990
van de heer J. DE ROO

Sanering van de Leie ten koste van het Schipdonkkanaal – Maatregelen

Via de pers en na inlichtingen te hebben ingewonnen bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering-Gent vernemen wij dat de Leie tussen Deinze en Gent in de loop van de komende vijf jaar volledig zal worden gesaneerd. Om dit te bereiken zal al het afvalwater, zowel huishoudelijk als industrieel, dat thans rechtstreeks in de Leie wordt geloosd, via een net van rioeringen en collectoren, onder de Leie door naar het Schipdonkkanaal worden afgeleid. Het blijkt hierbij over sterk vervuild water te gaan.

Aangezien er voor de zuivering van dit afvalwater in de omgeving van Deinze geen vooruitzichten zijn op korte termijn, komt het ons voor dat voor het toeristisch aantrekkelijker maken van de Leiestreek andere waardevolle landelijke gebieden worden opgeofferd. Het gaat hier met name over het Meetjesland en de polders van de streek van Damme tot aan de kust. Het Schipdonkkanaal doorkruist deze gebieden over een afstand van meer dan 50 kilometer. Het kanaal is nu al in die mate vervuild dat er op bepaalde tijdstippen reeds stankhinder is.

Deze omstandigheden in acht genomen vinden wij het absoluut onaanvaardbaar dat het Schipdonkkanaal gedurende een periode van minimum vijf jaar zou worden herschapen in zowat de grootste riool van Vlaanderen.

Wij vragen daarom aan de geachte Minister welke maatregelen hij neemt om de vervuiling van het water van het Schipdonkkanaal binnen aanvaardbare grenzen te houden ?

Vraag nr. 252
van 11 maart 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Waterwingebieden en beschermingszones – Afbakening

In het kader van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer worden in het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 maart 1985 houdende de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones maatregelen voorgesteld om waterwingebieden of beschermingszones af te bakenen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. voor welke grondwaterwinningen in Vlaanderen de wingebieden reeds werden afgebakend ;
2. voor welke grondwaterwinningen en beschermingszones type I, II en III reeds werden afgebakend ;
3. welke wijze van aanduiding van de afgebakende waterwingebieden dienaangaande door de Vlaamse Executieve werd bepaald ;
4. waarop de Vlaamse Executieve zich baseert om de maximale afstanden van begrenzingen van waterwingebieden en van beschermingszones vast te stellen op respectievelijk 20, 150,300 en 2.000 meter ?

Vraag nr. 253
van 20 maart 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Lozingen in de Laambeek te Heusden-Zolder – Maatregelen

In antwoord op vraag nummer 205 van 13 april 1989 van de heer P. Berben inzake de verontreiniging van de Laambeek in Heusden-Zolder stelt de geachte Minister dat een bepaald bedrijf in Houthalen verantwoordelijk was voor zware verontreiniging omdat het bedrijf via rioleringen die uitmonden in de Laambeek toxische stoffen loosde.

Graag vernam ik dienaangaande van de geachte Minister :

1. welke toxische stoffen er door het bedrijf werden geloosd ;
2. of de gemeentelijke overheden van Houthalen-Helchteren en van Heusden-Zolder op de hoogte werden gesteld van de toxische lozing ;
3. welke directe maatregelen werden getroffen ;
 - a. om verdere lozingsvormen onmogelijk te maken
 - b. om het leefmilieu en de volksgezondheid te beschermen ;
4. wanneer door de bevoegde overheid rechtsvervolgging tegen het bedrijf werd ingesteld
5. welke maatregelen tegen bedoeld bedrijf werden

genomen zodat een dergelijke lozing zich in de toekomst niet meer zou kunnen herhalen ?

Vraag nr. 254
van 20 maart 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Dioxine in het leefmilieu – Reglementering en maatregelen

In de ons omringende landen (Nederland en Duitsland) is recentelijk beroering ontstaan door het feit dat veel dioxineverontreiniging is vastgesteld in de omgeving van verbrandingsovens.

Aangezien in Vlaanderen een groot aantal verbrandingsovens voor allerhande doeleinden, gaande van huisvuilverbranding tot verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen, in werking zijn en aangezien dioxine behoort tot de meest giftige stoffen vernam ik graag van de geachte Minister :

1. of in Vlaanderen in het verleden onderzoeken werden uitgevoerd waaruit blijkt dat er dioxines in het leefmilieu aanwezig zijn ;
2. of er onderzoeken naar dioxine in het leefmilieu door de geachte Minister in het vooruitzicht zijn gesteld ;
3. of er reeds exploitatievergunningen zijn toegekend die bepalen dat dioxine-uitstoot dient te worden beperkt of waarin dioxine-uitstoot wordt verboden ;
4. hoe op dit moment de controles op dioxine-uitstoot worden uitgevoerd, door wie en welke wijzigingen hieraan worden gepland in de nabije toekomst ;
5. of er een lijst van stoffen bestaat die niet mogen worden verbrand omwille van het gevaar voor dioxine-uitstoot ?

Vraag nr. 256
van 21 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

VMZ – Inventaris van lozingspunten en controle

De Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) is volop bezig met het ontwerpen van een algemeen waterzuiveringsprogramma (AWP).

Hierbij wordt precieze informatie met betrekking tot het aantal lozingspunten van elke waterloop genoteerd.

Graag vernam ik welke organismen werden belast met het opstellen van deze inventaris.

Zou het ook niet efficiënt zijn, indien dezelfde organismen werden belast met de verdere controle ter zake, onder toezicht van de VMZ.

Vraag nr. 257
van 23 maart 1990
van de heer J. CUYVERS

Modelvliegtuigen – Geluidshinder

De gestegen welvaart en de vooruitgang van de tech-

niek leiden er toe dat meer mensen krachtiger modelvliegtuigen langer in de lucht laten evolueren tijdens mooie weekends. Recht evenredig daarmee neemt echter ook de lawaaibelasting voor de buurtbewoners toe.

Daartegenover staat de vaststelling dat tot 8 november 1989 nog geen uitvoeringsbesluit op de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder van toepassing is op de geluidshinder veroorzaakt door modelvliegtuigen.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Werd er ondertussen een uitvoeringsbesluit genomen dat deze problematiek regelt ?
2. Zo ja, wanneer is dit besluit verschenen in het Belgisch Staatsblad ? Zo neen, welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om dit gebrek te verhelpen ?

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CIJLTUUR

Vraag nr. 53
van 5 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit

Iedere Vlaamse Gemeenschapsminister zal het met mij eens zijn dat het geven van Frans in de kleuterklassen te Overpelt en te Sint-Martens-Latem een achterpoortje betekent om opnieuw tot Franse scholen te komen in Vlaanderen. Volgens mij is dit dossier zo belangrijk dat alle Vlaamse Ministers ter zake verantwoordelijkheid dragen.

De Gemeenschapsminister van Onderwijs en de Voorzitter van de Algemene Raad voor Gemeenschapsonderwijs gaan akkoord dat – volgens de taalwet in onderwijszaken – een tweede taal in Vlaamse kleuterklassen tijdens de lessen, niet mag. Kan men in een kleuterklas spreken van lessen ?

De Simonet-school te Sint-Martens-Latem staat bekend als een elitaire frankiljonse (niet-confessionele) school, die noodgedwongen overschakelde op het Nederlands als voertaal ! Al sinds de jaren zestig wordt er dagelijks de laatste 20 twintig minuten Frans gesproken in de kleuterklassen. Zogezegd worden die „lesjes” na de uren gegeven en niemand (?) belet de ouders hun kinderen af te halen : zo naïef zijn we echter niet.

De Voorzitster van ProLingua, die pleit voor tweetaligheid in de scholen, hield recentelijk te Brussel een persconferentie in het Frans. Verdere commentaar lijkt overbodig. Zij zegt te worden gesteund door de Waalse Gemeenschapsminister voor Onderwijs, die sinds de federalisering van het onderwijs hier nochtans niets mee te maken heeft. Er wordt ook beweerd dat de Minister-president van de Vlaamse Regering haar zou hebben ontvangen.

Is de geachte Minister niet van oordeel dat het aanleren van een vreemde taal niet bij de kleuters begint ? Bovendien worden veel kleuters aldus met drie talen geconfronteerd vermits zij thuis uitsluitend dialect horen praten. Zoiets is niet ernstig en niet verantwoord.

Vindt de geachte Minister niet dat het hier om een verkeerde aanpak gaat ? Nu de Vlamingen zo hard en zo lang voor hun taal hebben moeten vechten, nu Vlaanderen cultureel zelfstandig is, kunnen wij geen verstek laten gaan bij het leren, schrijven en spreken van goed Nederlands. Onze Waalse landgenoten zouden zulke toestand nooit aanvaarden.

Graag vernam ik hieromtrent het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 59
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 33
van 20 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Medisch schooltoezicht – Bewaren van medische dossiers

De code van geneeskundige plichtenleer legt de ge-

neesheren de verplichting op medische dossiergegevens te bewaren gedurende een periode van 30 jaar. Deze periode stemt overeen met de termijn van burgerlijke verantwoordelijkheid.

De wetgeving op het Medische Schooltoezicht schrijft echter slechts een termijn van 10 jaar voor wat het bijhouden van medische dossiergegevens betreft.

Is er geen tegenstrijdigheid tussen beide verplichtingen ? Mogen Centra voor Medisch Schooltoezicht documenten vernietigen tijdens de termijn van burgerlijke verantwoordelijkheid ?

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 95
van 6 maart 1990
van de heer P. Breyne

Studentenbevolking universitaire instellingen – Samenstelling

Graag had in van de geachte Minister vernomen en dit voor ieder van de universiteiten en de universitaire instellingen die onder de Vlaamse Gemeenschap ressorteren :

1. welke studiejaren van welke studierichtingen er respectievelijk minder dan 20 en minder dan 10 studenten tellen ;
2. hoeveel „fictieve” studenten er worden gesubsidieerd (met andere woorden hoeveel toelagen er worden uitbetaald die normaal worden berekend op basis van het aantal studenten, maar die omwille van de toepassing van minimumdrempels of andere berekeningstechnieken niet beantwoorden aan een reëel aantal ingeschreven studenten).

Graag had ik van de geachte Minister de meest recente beschikbare gegevens gekregen.

Vraag nr. 97
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Informatie publiek – Brochures en folders

Graag vernam ik welke brochures en folders onder impuls van de geachte Minister werden uitgegeven sedert de vorming van de Regering ter informatie van het publiek.

Op welke oplage werden deze gedrukt ? Voor welke doelgroep waren deze bestemd ? Welk gedeelte van de oplage werd verspreid, via welke kanalen ? Waren deze kosteloos te verkrijgen of welk bedrag werd hiervoor gevraagd ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 99
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 101
van 14 maart 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989
- Overzicht

Ik moge de geachte Gemeenschapsminister verzoeken mee te delen welke onderzoeks- en studieopdrachten ten laste van de onder zijn bevoegdheid ressorterende begrotingskredieten hij toekende sedert 1 januari 1989.

De volgende gegevens zouden hierbij moeten worden vermeld :

1. titel en korte samenvatting van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
2. verantwoordelijke persoon voor het uitvoeren van het onderzoeksproject of studieopdracht ;
3. instelling waar het onderzoeksproject of de studieopdracht doorgaat ;
4. begin- en einddatum van het onderzoek ;
5. totaal bedrag voorzien voor het onderzoeksproject of de studieopdracht ;
6. begrotingsartikel waarop de kredieten worden geïmputeerd.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 102
van 16 maart 1990
van de heer R. DESWAENE

Koninklijk besluit nummer 460 - Toepassing

Met toepassing van het koninklijk besluit nummer 460 zijn er sedert oktober 1986 hogere instituten van het lange type in afbouw. Hierdoor worden er personeelsleden geheel of gedeeltelijk terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking. Anderzijds kunnen personeelsleden die voldoen aan de voorwaarden om een rustpensioen te bekomen niet ter beschikking worden gesteld of gehouden wegens ontstentenis van betrekking.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer pensioengerechtigde personeelsleden, rekening houdend met artikel 25 en artikel 27 van het koninklijk besluit nummer 460 en behorend tot een instituut in afbouw sedert 1 oktober 1986, verplicht op pensioen moeten gaan.

Vraag nr. 103
van 19 maart 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte in het onderwijs - Toepassingsgebied

De artikelen 19 tot 22 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 handelen over het verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte of gebrekkigheid.

De ziekteverlofregeling is ook van toepassing op de tijdelijke personeelsleden in het onderwijs. Er blijken echter instellingshoofden te zijn die dat verlof weigeren aan hun tijdelijke personeelsleden. Vooral de personeelsleden van het buitengewoon onderwijs, die bijna, 15 jaar tijdelijk zijn en tot op heden zonder kans op benoeming, blijken hier te zijn getroffen.

Graag vernam ik van de heer Minister :

1. of deze tijdelijken het verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte of gebrekkigheid kunnen aanvragen en bekomen ;

Volgens de Administratieve Gezondheidsdienst blijken er desbetreffend geen bezwaren te zijn.

2. welke de juiste oplossing is voor dit probleem.

Vraag nr. 104
van 21 maart 1990
van de heer F. VANDENBROUCKE

Onderwijs voor sociale promotie - Studietoelagen

De wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen stelt in artikel 1, paragraaf 1 :

„De Ministers van Nationale Opvoeding verlenen toelagen aan minvermogende leerlingen van het secundair onderwijs en aan minvermogende studenten van het hoger onderwijs.”

In artikel 3, laatste alinea vermeldt de wetgever :

„De Koning bepaalt de voorwaarden waarin studietoelagen en -leningen toegekend worden aan zekere categorieën leerlingen van het onderwijs voor sociale promotie”.

Aangezien de wet automatisch studietoelagen verleent aan minvermogende studenten en de speciale behandeling enkel op leerlingen slaat en niet op studenten, vallen studenten van het hoger onderwijs sociale promotie, mits hun onderwijs wordt georganiseerd, gesubsidieerd of erkend door de Staat, automatisch onder de wet.

Welke zijn de motieven van de geachte Minister om geen gebruik te maken van de mogelijkheid om het stelsel van de studietoelagen uit te breiden naar studenten van het onderwijs voor sociale promotie ?

Vraag nr. 105
van 23 maart 1990
van de heer J. LAVERGE

Overgang van de leerlingen van MPPs naar BUSO - Uitzonderlijk karakter

Volgens de vigerende reglementering kan een leerling vanaf 13 jaar naar de secundaire afdeling van het buitengewoon onderwijs overstappen. Op advies van de klasseraad en het Psyche-medisch en Sociaal Centrum (PMS) kunnen uitzonderlijk maximum twee jaarlijkse verlengingen worden toegestaan, omdat de klasseraad

van oordeel is dat de leerling nog een verdergezette vorming in het Medisch-pedagogisch Instituut (MPI) kan krijgen.

In de praktijk is het zo dat de leerlingen meestal pas op 15-jarige leeftijd overgaan, zodat de uitzondering de algemene regel is geworden. Als een leerling pas op 15 jaar overstapt naar het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO), moet hij nog ten minste 5 jaar volgen om een eerste kwalificatiegetuigschrift te behalen.

In het kader van de vervroegde meerderjarigheid kan de leerling evenwel op 18 jaar de school verlaten, waardoor hij op de arbeidsmarkt komt zonder de minste kwalificatie, dus als kansloze ongeschoolde werkwolkende, wat uiteindelijk sociaal belastend werkt. Daarom is het aangewezen dat de bestaande reglementering van overgang aan 13 jaar wordt gevolgd en dat het uitzonderlijk uitstel van overgang ook slechts als uitzondering wordt gehanteerd. De klasseraad van een MPI zal wel gelijk hebben als hij beweert dat een bepaalde leerling nog een verder doorgedreven vorming, onder meer in taal en rekenen nodig heeft, maar men vergeet blijkbaar dat de vorming ook in het BUSO kan worden gegeven. Het feit dat er in bepaalde MPI's in het hoogste jaar een werkplaatsklas wordt ingericht, bewijst voldoende dat de oudere leerlingen ook nood hebben aan een andere vorming die meer manueel is gericht. Het eerste observatiejaar van het BOSU beantwoordt precies aan die nood, aangezien er daarin een proportionele dosering van algemeen sociaal vormende en beroepsgerichte vakken voorkomt.

Daarom zou ik van de geachte Minister willen vernemen wat hij zal ondernemen om te vermijden dat in de toekomst het leger kansarme ongeschoolde werklozen nog zal toenemen en om de overgang van MPI's naar BUSO te laten gebeuren op 13 jaar.

Vraag nr. 106
van 23 maart 1990
van de heer R. DESWAENE

Invoeren eenheidsstructuur – Gevolgen aantal uren lichamelijke opvoeding

De invoering van de eenheidsstructuur in het onderwijs in Vlaanderen had wellicht tot gevolg dat in vele inrichtingen het aantal wekelijkse lessen lichamelijke opvoeding daalde in het eerste jaar van de eerste graad.

Om dit tegen te gaan werd de mogelijkheid geschapen om na het keuzegedeelte en in het Gemeenschapsonderwijs ook door middel van extra-lessen het aantal uren lichamelijke opvoeding uit de stam te verhogen en zelfs te verdubbelen.

Kan de geachte Minister mij meedelen, per net, welke inrichtingen van deze laatste mogelijkheid (-heden) gebruik hebben gemaakt, hoeveel ten honderd dit bedraagt ten opzichte van het totaal aantal inrichtingen en hoeveel het verschil per net bedraagt tussen het totaal aantal wekelijks ingerichte lestijden lichamelijke opvoeding in de eerste leerjaren van het secundair onderwijs voor het schooljaar 1989-1990 ?

Vraag nr. 107
van 23 maart 1990
van de heer R. DESWAENE

Lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs – Aan tal opdrachten

In het basisonderwijs kan, in het kader van het lestijdenpakket beroep worden gedaan op een leraar lichamelijke opvoeding (bijzondere leermeester, regent of licentiaat LO).

Kan de geachte Minister mij meedelen hoeveel opdrachten lichamelijke opvoeding, per net, in het schooljaar 1989-1990 werden aangevraagd en toegekend ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 127
van 7 maart 1990
van de heer 1. EGELMEERS

Rupeldijkafsluiting op het grondgebied Rumst – Wettigheid en veiligheid

Door de firma NV Van Cauwenbergh wordt aan de Rupel een industriële activiteit uitgeoefend. Er is een aanlegmogelijkheid voor schepen om te laden en te lossen. Door de firma werd het dijkpad afgesloten derwijze dat fietsers en voetgangers de verharde dijk moesten verlaten om via private gronden en langs de buurtweg van groot verkeer opnieuw de dijk aan de vroegere overzet (Rumst-Heidonk) te bereiken.

De beslissing van de firma het dijkpad af te sluiten lijkt mij tegenstrijdig met de toegankelijkheid van een openbare weg (het vroegere jaagpad en nu een dijk met verhard wegdek).

In hoeverre is de veiligheid verzekerd op het afgesloten dijkpad bij springtij, wanneer het overstromingsgevaar reëel is ?

Vraag nr. 131
van 8 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Werkgroep onderzoek van baggerslib – Conclusies

Hoe ver is de werkgroep voor onderzoek van baggerspecie gevorderd in haar werkzaamheden ? Een tussentijds rapport zou zijn afgewerkt tegen eind februari. Wat zijn hiervan de conclusies ?

Hoe ver is het onderzoek gevorderd naar de behandelingswijze ? Wat zijn de bevindingen op het proefstortterrein Geuzenhoek ? Zijn er ook reeds conclusies voor het project Callemoëie ?

Is de inventaris van de slibstorten reeds opgesteld ? Hoe ver is het onderzoek rond de baggerspecieproble-

matiek, dat zou gebeuren in samenwerking met andere betrokken departementen, reeds gevorderd ?

Vraag nr. 132
van 8 maart 1990
van mevrouw O. LEFEBER

Scheldedijk te Lil10 – Werken om overstromingsgevaar te weren

Sedert weken teistert een felle stormwind, soms uitgroeïend tot een orkaan, ons land meermaals gepaard gaande met springtij en overstromingen.

Vaak wordt hierbij terug gedacht aan de overstromingsramp van 1 februari 1953, waarbij het water te Lillo tot een hoogte van 2 tot 3 meter de huizen binnestroomde en dodelijke slachtoffers eiste.

De bressen werden gedicht, maar op plaatsen waar de bressen werden geslagen, is de dijk slechts 1 meter breed. Deze kwetsbare plaatsen zouden bij een zwaar giertij rampzalige gevolgen kunnen veroorzaken.

Wat we in die periode hebben doorgemaakt was te ernstig om niet als een duidelijke waarschuwing te beschouwen. Rekening houdend met de uitgebreide werken die in Nederland worden uitgevoerd is het meer dan noodzakelijk dat zeer spoedig tot de nodige aanpassingen wordt overgegaan.

Mag ik de geachte Minister vragen mij op volgende vragen te willen antwoorden ?

1. Werd er bij het uitvoeren van het programma om de Scheldedijken te verhogen, rekening gehouden met de verhoging, versteviging en verbetering van de Scheldedijk tussen de woonkern van Lillo en de vesting ?
2. Wanneer zou er met deze werken een aanvang kunnen genomen worden, teneinde alle overstromingsgevaar met alle nare gevolgen voor de bevolking, te weren ?

Vraag nr. 133
van 9 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

LNG-nachtvaart te Zeebrugge – Wenselijkheid

Op mijn vraag 187 van 28 juni 1989 antwoordde de geachte Minister „In de meeste buitenlandse havens zijn geen beperkingen voor nachtvaart met LNG-carriers (LNGC) opgelegd. Het betreft onder meer met name Montoir (Frankrijk), Arzew (Algerië), Boston en Lake Charles (USA), Isle of Grain (Groot-Brittannië) en de meeste Japanse havens.

In de voorschriften van de haven Boston (Guide tot Port Entrance, blz. 1719) staat voor LNG-LPG-tankers echter te lezen „The vessel must : . . . (2) Enter the harbour only during daylight hours”.

Voor de andere havens heb ik dit niet nagegaan, maar heb ik uiteraard ook redenen om te twifelen aan de juistheid van uw antwoord.

Kan de geachte Minister dit even nazien ?

Volgens een officier van de Methania wordt trouwens ook in Arzew niet 's nachts binnen gevaren.

Wie kan trouwens 's nachts oordelen op een hoogte waar de loods zich bevindt op de brug, of de sleepboten zullen kunnen worden vastgemaakt ?

Vraag nr. 134
van 9 maart 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Geluidsmetnet op regionale luchthavens – Plannen

Volgens de Europese richtlijn van 10 december 1979 inzake de beperking van geluidshinder door subsonische vliegtuigen, uitgevoerd door de koninklijke besluiten van 5 juni 1980 en 22 november 1984 is het verboden om subsonisch civiele straalvliegtuigen te laten landen die niet voldoen aan de desbetreffende internationale normen.

Om de naleving van deze normen te verzekeren is een geluidscertificaat in het kader van het bewijs van luchtwaardigheid onvoldoende.

De geluidsproductie van vliegtuigmotoren is immers sterk afhankelijk van belasting en onderhoud. Permanente geluidsmetnetten op de betrokken luchthavens lijken dan ook een noodzaak en werden door de Europese richtlijn impliciet verplicht tegen 1 januari 1988. Volgens Minister Dehaene van Verkeerswezen zorgt men eindelijk voor een geluidsmetnet op onze nationale luchthaven Zaventem. Hoe zit het met de regionale luchthavens ?

De problemen met geluidsoverlast op de luchthaven van Grimbergen, Oostende en Deurne zijn zeker niet minder ernstig. Dit werd bewezen door de klacht bij de Europese Commissie tegen Oostende, ingediend door een aantal luchthavens uit buurlanden die met lede ogen moeten toezien hoe in Oostende te luidruchtige vliegtuigen mogen landen. Zijn er al geluidsmetingen verricht rond de regionale luchthavens ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Overweegt men de installatie van een geluidsmetnet op de regionale luchthavens zoals verplicht door de Europese richtlijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 136
van 9 maart 1990
van de heer J. LOONES

Ontzanding stranden – Maatregelen

De zware voorjaarsstormen van de voorbije weken en maanden hebben op verscheidene plaatsen aan de Vlaamse stranden hun tol geëist. Wind en water hebben er duizenden tonnen zand weggeveegd of in zee gesleurd.

Vooral in De Haan is de toestand werkelijk dramatisch te noemen : de hoeveelheid verdwenen zand op het

strand wordt er geraamd op circa 250.000 kubieke meter. Het peil van het strand is er met 3,4 meter verlaagd, de voet van de oude dijk is vrijgekomen en zelfs de geologische klei- en turfslagen komen tevoorschijn.

Voor een toeristische badplaats als De Haan kan dergelijke verwoesting werkelijk tragisch worden genoemd. Een verzorgd strand is uiteindelijk de conditio sine qua non opdat voor honderden middenstanders een seizoen lucratief zou kunnen zijn.

De pers gewaagde reeds van grote bezorgdheid bij de badkarexploitanten die hun hart vasthouden als straks de paasvakantie begint.

Al bij al mag de toestand in De Haan worden beschouwd als een staalkaart van de ravage die aan de Vlaamse stranden werd aangericht.

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoorden ?

1. Kan de Minister mij een precies overzicht geven van de schade die de stormen hebben aangericht op de Vlaamse stranden van De Panne tot Knokke ?
2. Welke maatregelen stelt de Minister binnen zeer korte termijn in het vooruitzicht opdat een enigszins normaal toeristisch strandgebeuren tijdens de paasvakantie en de zomervakantie mogelijk zou worden ? Hoeveel zullen die maatregelen kosten ?
3. Welke maatregelen zal de Minister nemen om op lange termijn de mogelijke gevolgen van de ontkende natuurkrachten beter in te dijken ? Hoeveel zouden die ingrepen kosten ?
4. Welke budgettaire weerslag zouden de maatregelen op korte en lange termijn hebben voor de begroting van het Ministerie van Openbare Werken ?

Vraag nr. 137
van 12 maart 1990
van mevrouw M. DE MEYER

Het in gebruik nemen van de Mirabrug te Hamme – Stand van zaken

Al een hele tijd zijn de zwakke weggebruikers vragende partij voor het opnieuw in gebruik nemen van de zogenaamde Mirabrug te Hamme, zodat de levensgevaarlijke Rijksweg 60 kan worden vermeden.

Via de geplande dijkversterkingen ter hoogte van Elversele en Tielrode zou dan een alternatieve fietsroute tot stand worden gebracht van Hamme-centrum tot Temse-centrum, waarbij alle gevaarlijke wegen worden vermeden.

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever het staat met de eventuele bescherming van de brug en de eventuele opstelling ervan.

Vraag nr. 138
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie

Ik dank de geachte Minister voor zijn antwoorden op

mijn vragen nummer 12 van 17 november 1989 en nummer 13 van 23 november 1989, doch kan onmogelijk akkoord gaan met de inhoud. Bovendien ben ik van mening dat het dossier de gehele Vlaamse Regering aanbelangt.

Ziehier mijn commentaar.

Het advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State in verband met de identiteitskaarten is mij bekend evenals de bepalingen van de Grondwet in verband met het taalgebruik van de in België gesproken talen, alsmede de taalwet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Daartegenover staat evenwel dat de taalwet in bestuurszaken :

1. een wet van openbare orde is, dit wil zeggen dat ze door de overheden, hoven en rechtbanken, alsmede de Raad van State ambtshalve moet worden ingeroepen en toegepast, zelfs al werden de bepalingen van de taalwet door een klager of belanghebbende niet ingeroepen ;
2. een wet van restrictieve interpretatie is, dit wil zeggen dat geen andere talen mogen worden gebruikt door de overheid dan deze die in de taalwet voorzien zijn.

Welnu, de plaatselijke diensten mogen slechts gebruik maken van de drie nationale talen en ook van vreemde talen wanneer het gaat om toeristische centra, als dusdanig erkend door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en wanneer de Gemeenteraden van die toeristische centra beslissen om meerdere talen ten behoeve van de toeristen te gebruiken, voor zover het berichten en mededelingen aan het publiek betreft.

Dit is overigens de vaste rechtspraak van de Raad van State (Afdeling Administratie) die in menigvuldige arresten werd vastgelegd. Wanneer men nu het gebruik van een of van meerdere vreemde talen uitbreidt tot andere gebieden of domeinen, dan huldigt men een extensieve interpretatie van de taalwet en dan overtreedt men het restrictief karakter ervan, zoals het door de Afdeling Administratie van de Raad van State werd vastgelegd in de rechtspraak.

Het is dat wat de Burgemeester van Gent doet in zijn tweetalig Nederlands-Turks bord op het speelplein achter de Geuzenberg, hetzelfde voor wat het postpapier van deze stad betreft (Turkse tekst).

Aldus handelen is de deur openzetten voor verdere misbruiken en voor de afbouw van de taalwet in bestuurszaken. Ik hoop dat hij het rechtmatige van mijn klacht inziet en zie het standpunt van de geachte Minister dienaangaande met belangstelling tegemoet.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 139
van 12 maart 1990
van de heer J. VALKENIERS

Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve

Wij zouden het bijzonder waarderen indien het geachte

Regeringslid ons voor de hierna vermelde NV's en VZW's volgende gegevens kan verstrekken :

- de statuten, oprichters, officiële vertegenwoordigers in de Raden van Bestuur van deze NV's en VZW'S ;
- of zij materiële steun van gemeenten of provincies krijgen ;
- wie de eigenaars van het terrein, de parkeerterreinen, de verlichting en de verwarming zijn ;
- of openbare gebouwen worden gebruikt ?

Het betreft :

1. VZW Internationaal Filmgebeuren, Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
2. Cités-Cinés (VZW Filmgebeuren), Kortrijksesteenweg 1104 9820 Gent ;
3. Komitee ter Bevordering van het Kortrijkse Stadhuis, Grote Markt 54, 8500 Kortrijk ;
4. NV Flanders Expo, Maaltekouter 1, 9820 Gent ;
5. NV Music Hall, Rigaplein 7, Brussel.

Al deze instellingen voeren een politiek van algemene tweetaligheid, voornamelijk te Gent.

Graag kreeg ik dienaangaande het standpunt van de geachte Minister.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 140
van 12 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Ontzandingsprobleem aan de kust – Dringende maatregelen

De opeenvolgende stormen van de jongste weken voerden tienduizenden ton zand van de Belgische stranden naar zee en wat niet door de golven werd weggevoerd waaide aan land. Alleen op het strand van De Haan-centrum verdwenen zo'n 35.000 kubieke meter zand, dit over een lengte van nagenoeg 1.200 meter. Van de aanpalende stranden van Vossenslag en Wenduine werden ettelijke honderd duizenden kubieke meter zand met de golven meegesleurd. Op nagenoeg alle stranden van onze Belgische kust is een dringende herbezanding noodzakelijk en dit met het paas- en zomerseizoen in het vooruitzicht.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hij hiermee rekening houdt en welke dringende werken hij plant om aan deze voor het kusttoerisme noodlottige situatie tegemoet te komen ?

Vraag nr. 141
van 12 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Zondagsritten in de Westhoek – Afschaffing

Via de pers verneem ik dat de directie van de Nationale

Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMVB) van plan is de zondagsritten op de lijnen Veurne-Ieper (737) en Veurne-Poperinge (744) met ingang van 1 april 1990 af te schaffen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of dit persbericht met de waarheid overeenstemt ;
- zo ja, wat zijn houding is ten opzichte van deze geplande afschaffing ?

Vraag nr. 142
an 12 maart 1990
van de heer A. LARIDON

Zondagsbus lijn 73B Lichtervelde-Veurne – Afschaffing

Ik stel vast dat de zondagsbus op de lijn 73B Lichtervelde-Diksmuide-Veurne met ingang van 4 maart werd afgeschaft. „Trekhaak 73” heeft de Gemeenschapsminister van Verkeer gevraagd dringend deze afschaffing te herzien of ongedaan te maken.

Welke beslissing zal de geachte Minister in dit verband nemen ?

Vraag nr. 144
van 14 maart 1990
van de heer M. DESUTTER

Geringe groeicijfers voor de haven van Antwerpen – Maatregelen

Volgens een persbericht tekent zich inzake containercijfers voor de Antwerpse haven een negatieve trend af.

Deze vertoonden slechts een groei van 1 ten honderd wat een veel geringer groeicijfer zou zijn dan dit van de andere havens.

Volgens het persartikel zou Antwerpen dit grotendeels aan zichzelf te wijten hebben door steeds dezelfde problemen te laten aanslepen, door de onefficiënte werking van de sluizen, door het ontbreken van een effectieve scheepvaartbegeleiding en de sociale onrust.

Graag vernam ik welke maatregelen de geachte Gemeenschapsminister zal nemen om de genoemde negatieve trend in een positieve richting om te buigen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 148
van 15 maart 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Scheldedijken op het grondgebied Bornem – Prioritaire werken

Bijna alle dijken op het grondgebied Bornem zijn tot nog toe in die mate aangelegd dat zij zowel het peil als het dwarsprofiel hebben, voorgeschreven door het Sigma-plan.

Momenteel zijn op het grondgebied van de deelgemeente Weert de werken in uitvoering, om opwaarts het „Sas” over een lengte van ongeveer negenhonderd meter, de dijk eveneens onder Sigma-profiel te brengen (brief van Minister Sauwens van 6 maart 1990).

Er blijft nog een zone van ongeveer drie kilometer, waar de dijken nog niet het Sigma-profiel hebben en die zich uitstrekt vanaf het einde van de werken die nu in uitvoering zijn.

Deze dijken moeten het zeer laag gelegen hinterland beschermen tegen het Scheldewater. De geachte Minister deelt ons in zijn brief van 13 februari 1990 evenwel mee, dat de afwerking van de sluis te Hingene en het toegangskanaal het meest dringende werk is op het grondgebied van Bornem. Dit zou inhouden dat de afwerking van de dijk te Weert op Sigma-profiel niet als eerste prioriteit wordt weerhouden.

Kan de geachte Minister meedelen wanneer de afwerking van deze dijken is gepland ?

Vraag nr. 149
van 19 maart 1990
van de heer P. BERBEN

Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop
- Bestemming van de prijs

Het Comité van Aankoop van onroerende goederen kan onder bepaalde voorwaarden overgaan tot de verkoop van onroerende goederen van de Belgische Staat aan derden.

Door de staatshervorming van 16 januari 1989 werd de bevoegdheid Openbare Werken en Verkeer regionaliseerd. Onder meer het Bestuur van Bruggen en Wegen werd hierdoor aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

De inkomsten uit een verkoop van onroerende goederen worden geïnd door hogervermeld Comité tot Aankoop, welk onder de bevoegdheid van de Minister van Financiën ressorteert.

Thans rijzen tussen beide diensten onduidelijkheden betreffende deze inkomsten wanneer de Dienst Bruggen en Wegen onroerende goederen wenst te verkopen.

Kan de geachte Minister mij meedelen aan wie de middelen voortspruitend uit een verkoop van onroerende goederen door het Bestuur van Bruggen en Wegen toekomen ?

Heeft de Minister dienaangaande reeds stappen ondernomen om de coördinatie tussen de diensten van Bruggen en Wegen en het Comité tot Aankoop te verbeteren of aan te passen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Vraag nr. 152
van 23 maart 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Verkeerssignalisatie - Taalgebruik

Als antwoord op de schriftelijke vraag nummer 317 van Volksvertegenwoordiger Winkel van 8 september 1989, deelt de heer Dehaene, Belgisch Minister van Verkeerswezen, in het laatste Bulletin van Vragen en Antwoorden mede dat over bovenvermelde zaak op 30 november en 21 december 1989 werd gesproken op de Interministeriële Conferentie.

Op vraag van laatstgenoemde „werd het Bestuur van het Vervoer verzocht, een voorstel van wijziging van het reglement van de algemene politie over het wegverkeer uit te werken”.

Mag ik daaruit besluiten dat de geachte Minister werd en wordt voorbijgegaan ? „De Bescherming en luister van de taal” behoort immers tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen (artikel 4, 1, van de wet van 8 augustus 1980).

Heeft de Vlaamse Executieve iets ondernomen om het centrale gezag tot eerbiediging van de bevoegdheid der Vlaamse Gemeenschap te bewegen ? Zo niet, mag ik de geachte Gemeenschapsminister verzoeken het nodige te doen ?

Het ontgaat toch niemand dat het aanbrengen van plaatsnamen op wegwijzers in welke taal of talen dan ook, alles met taal en niets met algemene verkeerssignalisatie heeft te maken ?

Vraag nr. 153
van 23 maart 1990
van de heer G. CARDOEN

Werken aan de N 8-Ninoofsesteenweg - Schade

In de loop van 1989 werden onder het toezicht van de diensten van de geachte Minister bepaalde verbeteringswerken aan de N 8 uitgevoerd, meer bepaald het aanbrengen van een asfaltlaag op het grondgebied Lenik en dit ter hoogte van de woningen nummer 96 tot en met 100.

Door een slechte uitvoering hebben de aangelanden schade ervaren en ook klacht neergelegd bij de bevoegde instanties van uw departement.

Tot vandaag kwam er geen antwoord, noch werd er enig gevolg aan gegeven.

Kan de geachte Minister de volgende vragen beantwoorden ?

1. Kan de geachte Minister het ermee eens zijn dat wanneer particulieren schade ondervinden door een slechte uitvoering van werken aan Gewestwegen zij geen recht hebben op schadeloosstelling, laat staan zelfs geen antwoord op een verzoekschrift ontvangen ?
2. Is hij bereid dringend het nodige te doen, niettegenstaande reeds maanden verlopen zijn ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
42	o 14-03-1990	M. Desutter	<i>Geringe groeicijfers voor de haven van Antwerpen – Maatregelen</i>	625
44	o 19-03-1990	P. Berben	<i>Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop – Bestemming van de prijs</i>	625
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
32	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	567
36	o 14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	626
37	16-03-1990	Jos Bosmans	<i>Milieutechnologie – Aanmoediging</i>	567
38	19-03-1990	W. De Vlieghe	<i>Researchparken – Kostprijs</i>	568
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
116	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	569
124	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Pylonen voor hoogspanningskabels – Gevaar en alternatieven</i>	570
125	13-03-1990	H. Suykerbuyk	<i>Premies voor werken in een dorpsherwaarderingsgebied – Attest registratie aannemer</i>	601
126	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Woonuitbreidingsgebied Gouden Kruispunt Tielt- Winge – Vestiging bedrijven</i>	570
127	o 14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	626
128	19-03-1990	W. Cortois	<i>Ruilverkaveling Hakendover – Bestemmingswijziging percelen</i>	571
129	19-03-1990	A. Laridon	<i>Stapelplaats van autowrakken op de Zwaanhoekwijk te Oudenburg – Maatregelen</i>	571
130	21-03-1990	W. Cortois	<i>Vernietiging van beschermingsbesluit Floordambos – Nieuwe procedure</i>	571
131	23-03-1990	G. Janzegers	<i>Villa Tremouroux-Dumont te Hoegaarden – Beschermingsprocedure</i>	572
133	27-03-1990	J. Loones	<i>Duinengebied Groenendijk Oostduinkerke – Bescherming</i>	572
J. LENSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
32	07-03-1990	M. Vogels	<i>Hogere functies bij Kind en Gezin – Wettelijkheid</i>	572
33	07-03-1990	M. Vogels	<i>Seminarie staf Kind en Gezin te Corsendonk – Nut en kostprijs</i>	573

34		07-03-1990	M. Vogels	Vacante betrekkingen Kind en Gezin – Toewijzing	574
35	0	07-03-1990	M. Vogels	Inrichting kantoren Kind en Gezin – Procedure en kostprijs	626
36		07-03- 1990	M. Vogels	Verplaatsingen Administrateur-generaal Kind en Gezin – Regeling	575
38		09-03- 1990	A. Schellens	Plaatsingen door Jeugdrechtbank Leuven – Aantal en aard	575
39		12-03-1990	N. Maes	Gelijkberechtiging van mannen en vrouwen – Maatregelen	575
42	o	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht	627
43	0	21-03-1990	E. Beysen	Centra voor Levens- en Gezinsvragen – Personeelsuitbreiding	627
44	0	23-03-1990	J. Loones	Fonds voor de Kansarmoedebestrijding	627
45	0	23-03-1990	J. Valkeniers	Rusthuizen te Brussel – Taalgebruik tijdens de inspectiebezoeken	627

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

31		09-04-1990	N. Maes	VDAB-Cursussen – Toeslag kinderopvang voor alleenstaanden	576

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

71		08-11-1989	T. Merckx-Van Goey	Onbevaarbare waterlopen – Kwaliteit van het drinkwater voor vee	601
77		13-11-1989	J. Cuyvers	Textielfabriek te Lauwe – Waterzuiveringsinstallatie	602
91		23-11-1989	R. Van Hooland	Leiewater – Kwaliteitscontrole	602
92		23-11-1989	J. Timmermans	Denderbekken – Dringende rioleringsdossiers	603
93		23-11-1989	J. Timmermans	Denderbekken – Zuiveringsscenario's	603
98		01-12-1989	J. Timmermans	Sanering Denderbekken – Aansluiting industrieterreinen op RWZI's	604
100		28-11-1989	J. Valkeniers	Firma UCB te Drogenbos – Waterzuiveringsstation	605
103		01-12-1989	J. Timmermans	Huisvesting hoofdbestuur VMZ – Kasteel-Osbroek	605
105		04-12-1989	J. Cuyvers	Textielfabriek te Ninove – Verontreiniging van de Dender	606
106		04-12-1990	M. Vogels	Visbeek te Malle-Zoersel – Vaststelling illegale weekeindlozingen	606
111		12-12-1989	G. Janzegers	Attenrode- Wever (Glabbeek-Zuurbemde) – Verontreiniging van de Meenselbeek	607
117		14-12-1989	D. Van der Mae-	Vervuiling Denderbekken – Invloed van de landbouw	607
			len		
118		14-12-1989	D. Van der Mae-	Vervuiling Denderbekken – RWZI-Geraardsbergen	608
			len		
119		14-12-1989	D. Van der Mae-	Vervuiling Denderbekken – Overleg met Wallonië	608
			len		
120		14-12-1989	D. Van der Mae-	Vervuiling Denderbekken – Stand AWP-3-studies	609
			len		
142		09-01-1990	M. Desutter	Leopoldkanaal tussen Damme en Moerkerke – Vissterfte	609
151		12-01-1990	H. De Loor	Rioolwaterzuiveringsinstallatie Bruggenhoek te Zwalm – Heraanbesteding en aanvang van de werken	609
153		15-01-1990	J. Cuyvers	Elsbeek te Meerbeke (Ninove) – Verontreiniging door metaalverwerkend bedrijf	610

158		17-01-1990	L. PEETERS	Luchthaven van Zaventem – Milieuhinder	610
161		17-01-1990	G. Janzegers	Vervuiling van de Velp – Procedure staalneming	611
167		19-01-1990	J. Van Eetvelt	Waterzuivering Bornem, Puurs, Sint-Amands en Willebroeck – Plannen	611
178		29-01-1990	L. Vanhorenbek	SST-dossier – MER-procedure	612
185		01-02-1990	G. Cardoen	Waterbeleid – Sanering Markrivier	613
188		07-02-1990	G. Janzegers	Dorpskern van Grazen – Hinderlijk bedrijf	613
209		23-02-1990	C. Lisabeth	Vervuiling Liebekken – Invloed landbouw	614
217		28-02-1990	A. Schellens	Exploitatievergunning NV Lacsoons – Stand van zaken	614
218		2%02- 1990	J. Geysels	Waterwachtbekken NV Tessenderlo Chemie – Verontreiniging en sanctionering	615
219		01-03-1990	J. Cuyvers	Industrieterrein Toekomstlaan Lokeren – Naleving exploitatievoorwaarden	615
220		05-03-1990	M. Capoen	Biologische waarderingskaarten – Publikatie	577
222	0	06-03-1990	M. Van houtte	Afvalstoffendecreet – Bevoegdheid Burgemeester	628
223		06-03-1990	R. Vannieuwenhuyze	Nitraatgehalte in groenten – Controle	577
224	0	06-03-1990	D. Van der Maelen	Vervuiling Dender en R WZI Geraardsbergen – Stand van zaken	628
225	0	07-03-1990	C. Lisabeth	Uitbreiding waterdistributienet in Bachte-Maria-Lerne en Sint-Martens-Lerne – Planning	628
226		07-03- 1990	C. Lisabeth	Collectorwerken N 409 (Aalter-Deinze) te Vinkt – Planning	578
227	0	07-03- 1990	H. Van Dienderen	Autowrakken – Controle en recyclage	629
232	0	09-03-1990	J. Timmermans	Geluidsmee-net op regionale luchthavens – Plannen	629
233	0	12-03-1990	A. De Beul	Normen rookuitstoot van huisvuilverbrandingsinstallaties – Sanctionering	629
237	0	13-03-1990	M. Bartholomeussen	Begrip onderzoekslaboratoria in de wet op giftig afval – Draagwijdte	629
239	○	14-03-1990	M. Desutter	Studieovereenkomst OVAM-MICOBEL – Voorstellen en conclusies	630
240	○	15-03-1990	Jos Bosmans	Milieumisdrijven – Opsporing en vervolging	630
241	○	15-03-1990	Jos Bosmans	Milieumisdrijven – Arrondissement Leuven	630
242	○	15-03-1990	Jos Bosmans	Slibverwijdering – Methoden	630
243		15-03-1990	Jos Bosmans	Kostprijs van drinkwater – Invloed vervuiling	578
244	0	16-03-1990	Jos Bosmans	Stortplaatsen – Controle en gevolgen	630
245	0	16-03-1990	Jos Bosmans	Stortplaatsen in Vlaanderen – Oppervlakte	631
247		19-03-1990	M. Vogels	Indijken van De Maatjes – Gevolgen voor het reservaat	579
248	0	19-03-1990	J. Cuyvers	Overbemaling van grondwater in Vlaanderen – Maatregelen en alternatieven	631
249	0	19-03- 1990	A. Laridon	Stapelplaats van autowrakken op de Zwaanhoekwijk te Oudenburg – Maatregelen	631

250	o	19-03-1990	J. De Roo	<i>Sanering van de Leie ten koste van het Schipdonkkanaal – Maatregelen</i>	631
251		19-03-1990	G. Beerden	<i>Onbevaarbare waterlopen – Onderhoud</i>	579
252	o	20-03-1990	F. Brepoels	<i>Waterwingebieden en beschermingszones – Afiakening</i>	632
253	o	20-03-1990	F. Brepoels	<i>Lozingen in de Laambeek te Heusden-Zolder – Maatregelen</i>	632
254	o	20-03-1990	F. Brepoels	<i>Dioxine in het leefmilieu – Reglementering en maatregelen</i>	632
255		21-03-1990	M. Desutter	<i>Investeringsprojecten inzake leefmilieu – Arrondissement Brugge</i>	582
256	o	21-03-1990	M. Desutter	<i>VMZ – Inventaris van lozingspunten en controle</i>	632
257	o	23-03-1990	J. Cuyvers	<i>Modelvliegtuigen – Geluidshinder</i>	632
270		06-04-1990	J. Geysels	<i>Afval afkomstig van radiumfabriek van MHO – Aard en hoeveelheid</i>	582

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

49		21-02-1990	W. Verreycken	<i>BRT – Uitzenden in vreemde talen</i>	616
51		01-03-1990	A. De Beul	<i>Decreet betreffende de Raad voor Taaladvies – Wijze van uitvoering</i>	616
52		01-03-1990	M. Desutter	<i>Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – Promotie in buitenland</i>	617
53	o	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	633
55		08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	583
56		09-03-1990	M. Desutter	<i>Belgisch Huis te Keulen – Toeristische promotie</i>	617
57		12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	583
58	A	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	583
59	o	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	633
60		16-03-1990	A. De Beul	<i>VCGT – Vernieuwing van mandaten</i>	617
61		23-03-1990	G. Cardoen	<i>Monumenten en Landschappen – Financiële tussenkomst gemeenten</i>	584

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

25		05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	584
26		08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	585
27		12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	585
28		12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen 1 Standpunt Vlaamse Executieve</i>	586
29		12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Oprichting van PVT's – Stand van zaken</i>	586
30		12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Beperking aantal bedden in de psychiatrie – Bevoegdheidsoverschrijding</i>	586
31		14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	587

32		19-03-1990	W. Kuijpers	<i>Aspartane-produkten – Waarschuwing voor PKU-patiënten</i>	587
33	0	20-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Medisch schooltoezicht – Bewaren van medische dossiers</i>	633
34		20-03-1990	R. Vannieuwenhuyze	<i>Nitraatgehalte in groenten – Controle</i>	587
35		23-03-1990	M. Olivier	<i>Ziekenhuisbeddenbestand – Arrondissement Kortrijk</i>	588

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

88		13-02-1990	F. Vermeiren	<i>Alfabetisering Vlaanderen – Stand van zaken</i>	589
94	A	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	590
95	0	06-03-1990	P. Breyne	<i>Studentenbevolking universitaire instellingen – Samenstelling</i>	634
97	0	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	634
99	0	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	634
101	0	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	635
102	0	16-03-1990	R. Deswaene	<i>Koninklijk besluit nummer 460 – Toepassing</i>	635
103	0	19-03-1990	R. Van Steenkiste	<i>Verlof voor verminderde prestaties wegens ziekte in het onderwijs – Toepassingsgebied</i>	635
104	0	21-03-1990	F. Vandenbroecke	<i>Onderwijs voor sociale promotie – Studietoelagen</i>	635
105	0	23-03-1990	J. Laverge	<i>Overgang van de leerlingen van MPI's naar BUSO – Uitzonderlijk karakter</i>	635
106	0	23-03-1990	R. Deswaene	<i>Invoeren eenheidsstructuur – Gevolgen aantal uren lichamelijke opvoeding</i>	636
107	0	23-03-1990	R. Deswaene	<i>Lichamelijke opvoeding in het basisonderwijs – Aantal opdrachten</i>	636

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

52		05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	591
54		07-03-1990	L. Peeters	<i>Collectieve omniumverzekeringpolis voor ambtenaren – Verenigbaarheid met vergoedingsregeling</i>	591
55		07-03-1990	H. Van Dienderen	<i>Antwoordplicht voor plaatselijke besturen – Sancties</i>	592
57	A	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – restrictieve interpretatie</i>	593
59		14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	594
60		16-03-1990	G. Cardoen	<i>APB – Gelijkschakeling</i>	594
61		21-03-1990	W. Cortois	<i>Examens georganiseerd door gemeenten – Recht op inzage van de examenkopijen</i>	594

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

59	10-01-1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Grote bouw werken – Verkeersafwikkeling</i>	618
68	12-01-1990	R. Van Hooland	<i>Haven van Gent – Planning van de werkzaamheden</i>	618
84	18-01-1990	H. Van Dienderen	<i>Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen – Totstandkoming</i>	619
88	19-01-1990	L. Peeters	<i>Nationale Loterij – Parallel subsidiëringcircuit</i>	620
98	31-01-1990	R. Van Hooland	<i>Oude-Leiearm te Astene – Erfdienstbaarheid</i>	620
101	01-02-1990	H. Van Dienderen	<i>Huisvestingdiensten Vlaamse Executieve – Stand van zaken</i>	620
109	13-02-1990	M. Schoeters	<i>Tweede containerterminal aan de Schelde – Voorstudie</i>	621
113	19-02-1990	H. De Loor	<i>Omleiding te Brake1 ingevolge aanleg van collectoren – Gecombineerd dossier met VWM</i>	621
117	23-02-1990	G. Janzegers	<i>E 40 te Willebringen-Boutersem – Afrit</i>	622
119	26-02-1990	A. Laridon	<i>Nieuwe kleuren verkeerspalen – Verkeersveiligheid</i>	623
120	26-02-1990	L. Kelchtermans	<i>Aanleg omleidingsweg N 71 – Stand van zaken</i>	595
122	28-02-1990	M. Vogels	<i>Onteigening voor heraanleg verkeerswisselaar Kemzeke – Stand van zaken</i>	623
123	28-02-1990	L. Peeters	<i>De betalingstermijn voor een werkaanneming – Vaststelling</i>	624
124	05-03-1990	J. Valkeniers	<i>Franse taallessen in het kleuteronderwijs – Wettigheid en opportuniteit</i>	624
126	06-02-1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Luchthaven van Oostende – Resultaat doorlichtingsstudie</i>	596
127	07-03-1990	I. Egelmeers	<i>Rupeldijkafsluiting op het grondgebied Rumst – Wettigheid en veiligheid</i>	636
129	08-03-1990	M. Desutter	<i>Informatie publiek – Brochures en folders</i>	625
130	08-03-1990	M. Desutter	<i>Werkgroep openhouden sluizen en bruggen – Oprichting</i>	596
131	08-03-1990	M. Desutter	<i>Werkgroep onderzoek van baggerslib – Conclusies</i>	636
132	08-03-1990	O. Lefeber	<i>Scheldedijk te Lillo – Werken om overstromingsgevaar te weren</i>	637
133	09-03-1990	M. Desutter	<i>LNG-nachtvaart te Zeebrugge – Wenselijkheid</i>	637
134	09-03-1990	J. Timmermans	<i>Geluidsmetnet op regionale luchthavens – Plannen</i>	637
135	09-03-1990	A. Schellens	<i>Geluidshinder langs A 2 te Aarschot – Beperking door fluisterasfalt</i>	597
136	09-03-1990	J. Loones	<i>Ontzanding stranden – Maatregelen</i>	637
137	12-03-1990	M. De Meyer	<i>Het in gebruik nemen van de Mirabrug te Hamme – Stand van zaken</i>	638
138	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Restrictieve interpretatie</i>	638
139	12-03-1990	J. Valkeniers	<i>Tweetaligheidspolitiek van sommige culturele instellingen – Standpunt Vlaamse Executieve</i>	638
140	12-03-1990	A. Laridon	<i>Ontzandingsprobleem aan de kust – Dringende maatregelen</i>	639
141	12-03-1990	A. Laridon	<i>Zondagsritten in de Westhoek – Afschaffing</i>	639
142	12-03-1990	A. Laridon	<i>Zondagsbus lijn 73B Lichtervelde-Veurne – Afschaffing</i>	639
143	14-03-1990	L. Vanhorenbeek	<i>Onderzoeks- en studieopdrachten sedert 1 januari 1989 – Overzicht</i>	597

144	○	14-03-1990	M. Desutter	<i>Geringe groeicijfers voor de haven van Antwerpen – Maatregelen</i>	639
145		14-03-1990	C. Lisabeth	<i>Kruispunt Boomstraat en Krekelstraat te Deinze met N 35 – Veiligheidsvoorzieningen</i>	598
146		14-03-1990	C. Lisabeth	<i>Kruispunt Brielstraat te Deinze en N 35 – Verkeerslichten</i>	598
147		14-03-1990	C. Lisabeth	<i>Riolerings- en verbeteringswerken aan de N 43 te Deinze – Goedkeuring</i>	598
148	○	15-03-1990	J. Van Eetvelt	<i>Scheldedijken op het grondgebied Bornem – Prioritaire werken</i>	639
149	○	19-03-1990	P. Berben	<i>Verkoop van gronden door het Comité van Aankoop – Bestemming van de prijs</i>	640
150		21-03-1990	M. Desutter	<i>Openbaar vervoer – Promotie</i>	599
151		23-03-1990	G. Janzegers	<i>Verkeersproblemen in Zoutleeuw – Oplossingen</i>	599
152	○	23-03-1990	P. Van Grembergen	<i>Verkeerssignalisatie – Taalgebruik</i>	640
153	○	23-03-1990	G. Cardoen	<i>Werken aan de N 8-Ninoofsesteenweg – Schade</i>	640
156		30-03-1990	P. Breyne	<i>Contacten met de regio Nord-Pas-de-Calais (F) – Initiatieven en resultaten</i>	600